

MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2008. április 8.,
kedd

58. szám

Ára: 1325,- Ft

MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2008. április 8.,
kedd

58. szám

Ára: 1325,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
82/2008. (IV. 8.) Korm. r.	A hitelintézetek értékpapírosítási tőkekövetelményéről	2976
83/2008. (IV. 8.) Korm. r.	A hitelintézet partnerkockázatának kezeléséről	2994
13/2008. (IV. 8.) EüM r.	A fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet módosításáról	3009
21/2008. (IV. 8.) ÖTM r.	Az Új Magyarország Fejlesztési Tervben szereplő Regionális Fejlesztés Operatív Programokra meghatározott előirányzatok felhasználásának állami támogatási szempontú szabályairól szóló 19/2007. (VII. 30.) MeHVM rendelet módosításáról	3012
37/2008. (IV. 8.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	3013
16/2008. (IV. 8.) ME h.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kulturális intézetek működéséről szóló Egyezmény szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról	3021
15/2008. (IV. 8.) KüM h.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Litván Köztársaság Kormánya között az egymás nevében a vízumok kiadásában, valamint a biometrikus adatok gyűjtésében diplomáciai és konzuli képviselőik útján történő kölcsönös eljárásról szóló, Vilniusban, 2007. november 20-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi CLXXVIII. törvény 2–3. §-ának hatálybalépéséről	3021
	A Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság hirdetménye	3022
	A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának közleménye	3027

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 82/2008. (IV. 8.) Korm. rendelete

a hitelintézetek értékpapírosítási tőkekövetelményéről

A Kormány az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feladatkörében eljárva, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 235. §-a (1) bekezdésének g), h), i), j) és k) pontjában kapott felhatalmazás alapján az alábbiakat rendeli el:

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. §

(1) E rendelet hatálya a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) szerinti hitelintézetre, és a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozásra (a továbbiakban együtt: hitelintézetre) terjed ki.

(2) A hitelezési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény meghatározása során az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben a hitelezési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről szóló 196/2007. (VII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Hkr.) rendelkezései az irányadóak.

2. §

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. *eszközfedezet melletti értékpapír-kibocsátás* (a továbbiakban: *ABCP program*): olyan értékpapírosítási program, amelynek keretében kibocsátott értékpapírok könyv szerinti értékének legalább 75%-a kereskedelmi értékpapír;

2. *értékpapírosítás*: olyan ügylet, amelynek keretében

a) egy kitettség vagy a kitettségek halmazának (pooljának) hitelezési kockázata több ügyletrész-sorozatba kerül besorolásra,

b) az ügylettel kapcsolatos kifizetések az értékpapírosított kitettség, illetve a kitettségek halmazának (pooljának) teljesítése függvényében alakulnak, és

c) az ügyletrész-sorozatok egymáshoz viszonyított alárendeltsége határozza meg az ügylet futamideje alatt a veszteségek eloszlását;

3. *értékpapírosítási felár*: az értékpapírosításhoz kapcsolódó minden költség beszedéséből befolyó összeg és más, az értékpapírosított kitettségekkel kapcsolatos bevétel, csökkentve az elszámolt ráfordításokkal;

4. *értékpapírosítási pozíció*: az értékpapírosítási ügyletben vállalt hitelezési kockázati kitettség;

5. *értékpapírosítást kezdeményező (originator)*: olyan vállalkozás, amely

a) saját maga vagy kapcsolt vállalkozásán keresztül – közvetlenül vagy közvetve – részese volt az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettséget létrehozó azon eredeti megállapodásnak, amelyben rögzítették az adós (potenciális adós) fizetési kötelezettségét (potenciális fizetési kötelezettségét), vagy

b) megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit, majd értékpapírosítja azokat;

6. *hagyományos értékpapírosítás*: olyan – valódi átruházáson alapuló – értékpapírosítás, amelynek keretében

a) az értékpapírosítást kezdeményező a kitettségeit különleges célú gazdasági egységre ruhazza át, és

b) a különleges célú gazdasági egység által kibocsátott értékpapírok az értékpapírosítást kezdeményező számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;

7. *hitelminőség javítás*: olyan szerződés, amely javítja egy értékpapírosítási pozíció hitelminőségét, ideértve azt a hitelminőség javítást is, amelyet a hátrább sorolt ügyletrész-sorozatokon és más hitelkockázati fedezetek nyújtásán keresztül érnek el;

8. *kereskedelmi értékpapír*: vállalkozás által, rövid lejáratú kötelezettség finanszírozása érdekében forgalomba hozott, rövid – legfeljebb 270 napos – lejáratú, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;

9. K_{IRB} : azon kockázattal súlyozott kitettség érték 8%-a, amelyet a hitelezési kockázat tőkekövetelményének belső minősítésen alapuló módszere alapján az értékpapírosított kitettségekre úgy számítanak ki, hogy azok nem lennének értékpapírosítva, valamint az e kitettségekhez tartozó, a belső minősítésen alapuló módszer szerint kiszámított várható veszteségek összege;

10. *különleges célú gazdasági egység (KCGE)*: hitelintézetnek vagy befektetési vállalkozásnak nem minősülő, egy vagy több értékpapírosítási ügylet végrehajtására létrehozott olyan jogi személyiségű gazdasági társaság vagy egyéb jogi személy, amelynek tevékenysége kizárólag az értékpapírosítási ügylet végrehajtására korlátozódik, és amelynek forrásai között az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettségei elkülönülnek e jogi személyiségű gazdasági társaság vagy egyéb jogi személy kötelezettségeitől, és az értékpapírosítási ügyletnek kapcsolódó tulajdonosi vagy rendelkezési jogok gyakorlója jogait korlátlanul megterhelheti vagy elcserélheti;

11. *lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezés (rulirozó megállapodásból származó kitettség vonatkozásában)*: olyan rendelkezés a szerződésben, amely meghatározott események bekövetkeztekor lehetővé teszi a befektetőnek járó összegek visszafizetését a kibocsátott értékpapírok eredetileg meghatározott lejáratá előtt;

12. *likviditási hitelkeret*: olyan szerződéses megállapodással létrejövő értékpapírosítási pozíció, amelynek célja, hogy a befektetők számára biztosítsa a szerződésben rögzített időpontban történő pénzáramlást;

13. *maradék pozícióra vonatkozó visszavásárlási jog*: az értékpapírosítást kezdeményező olyan szerződéses vételi opciója, amely lehetővé teszi az értékpapírosítás során kibocsátott értékpapírok visszavásárlását vagy az értékpapírosítási pozíció megszüntetését az alapul szolgáló kitétségek egészének visszafizetése előtt, ha a fennálló kitétségek egy meghatározott érték alá csökkennek;

14. *minősített pozíció*: elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítésével rendelkező értékpapírosítási pozíció;

15. *nem minősített pozíció*: elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítésével nem rendelkező értékpapírosítási pozíció;

16. *rulírozó megállapodásból származó kitétség*: olyan kitétség, amelynél az ügyfelek tartozásának egyenlegei az ügyfelek kölcsönfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően a megállapított értékhatáron belül ingadozhatnak;

17. *szintetikus értékpapírosítás*: olyan értékpapírosítás, amelynél az ügyletrész-sorozatba sorolás előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet alkalmazásával (hitelderivatívákkal vagy garanciákkal) valósul meg, és a kitétségek az értékpapírosítást kezdeményező számviteli mérlegében maradnak;

18. *szponzor*: értékpapírosítást kezdeményezőnek nem minősülő hitelintézet, amely ABCP programot vagy más értékpapírosítási konstrukciót hoz létre és működtet, amely harmadik fél kitétségeit vásárolja meg;

19. *ügyletrész-sorozat (tranche)*: az értékpapírosítási ügylet alapjául szolgáló egy vagy több kitétség hitelezési kockázatának szerződésben rögzített, elkülönülő része, ahol e rész egy pozíciójához nagyobb vagy kisebb hitelezési kockázat kapcsolódik, mint az ügylet más részének ugyanilyen méretű pozíciójához tartozó hitelezési kockázata, figyelmen kívül hagyva a harmadik fél által az adott értékpapírosítási pozícióval rendelkezőnek nyújtott hitelkockázati fedezeteket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon kívül, az e rendeletben használt fogalmak meghatározását a Hpt. 2. számú melléklete, valamint a Hkr. tartalmazza.

3. §

(1) Ha az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet-től az értékpapírosított kitétségeihez tartozó jelentős – az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitétség értékének 75%-át meghaladó – hitelezési kockázat kerül átruházásra, akkor

a) hagyományos értékpapírosítás esetén nem kell figyelembe vennie a kockázattal súlyozott kitétség érték

és várható veszteség érték számítása során azokat a kitétségeket, amelyeket értékpapírosított, és

b) szintetikus értékpapírosítás esetén az értékpapírosított kitétségek kockázattal súlyozott kitétség értékét és várható veszteség értékét az e rendeletben meghatározottak szerint számítja ki.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosításba bevonható pozíciókra kell kockázattal súlyozott kitétség értéket számítania.

(3) Ha az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet nem ruház át az (1) bekezdés szerinti jelentős hitelezési kockázatot, akkor az érintett értékpapírosításban szereplő pozícióira kockázattal súlyozott kitétség értéket nem kell számítani azzal, hogy a pozíciók alapjául szolgáló kitétségeket úgy kell kezelni, hogy azok nincsenek értékpapírosítva.

4. §

(1) Ha az értékpapírosítási ügyletben különböző ügyletrész-sorozatokkal szembeni kitétség található, akkor minden egyes ügyletrész-sorozattal szembeni kitétséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni.

(2) Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási ügyletből eredő kitétség is, amely származtatott kamatlábszerződésből vagy devizaügyletből ered.

(3) Értékpapírosítási pozíció esetén a hitelkockázati fedezetet nyújtót úgy kell kezelni, hogy az értékpapírosítási pozícióval ő rendelkezik. Ha az értékpapírosítási pozíció elismert hitelkockázati fedezet, akkor a pozícióra a Hpt. 76/E–76/F. §-a alkalmazható.

5. §

(1) Az értékpapírosított kitétség kockázattal súlyozott kitétség értékét a 6. § szerint számító, értékpapírosítást kezdeményező és szponzor hitelintézet a szerződésben rögzített kötelezettségeit meghaladóan nem adhat támogatást az értékpapírosításhoz az értékpapírosítási pozícióval rendelkező (befektető) potenciális vagy tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében.

(2) Ha az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor hitelintézet nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, akkor

a) valamennyi értékpapírosított kitétségére legalább annyi tőkével kell rendelkeznie, mint amennyit értékpapírosítás alapjául szolgáló kitétségre kell számítani, és

b) nyilvánosságra kell hoznia a szerződésen kívüli támogatás tényét, valamint ennek tőkére gyakorolt hatását.

II. Fejezet

**JELENTŐS HITELKOCKÁZAT ÁTRUHÁZÁSÁNAK
ELISMERÉSÉRE VONATKOZÓ
MINIMUMKÖVETELMÉNYEK**

Hagyományos értékpapírosítás

6. §

(1) Hagományos értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosított kitettségeire nem kell meghatároznia a kockázattal súlyozott kitettség értékét és a várható veszteség értékét, ha az értékpapírosított kitettségekhez tartozó jelentős – az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettség értékének 75%-át meghaladó – hitelezési kockázatot harmadik félre ruházta át, és az átruházás teljesíti az alábbi követelményeket:

a) az értékpapírosítás dokumentációja megfelel az ügylet gazdasági tartalmának,

b) az értékpapírosított kitettségek jogilag elkülönülnek az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézettől és hitelezőitől (ideértve a csőd- és a felszámolási eljárást is) és ezt jogi szakvélemény is alátámasztja,

c) az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek sem közvetlen, sem közvetett ellenőrzése nincs az értékpapírosítási ügylet alapjául szolgáló, átruházott kitettségek felett, ide nem értve az adósságszolgálattal kapcsolatos beszédési jogokat vagy kötelezettségeket,

d) a maradék pozícióra vonatkozó visszavásárlási jog kikötése esetén annak gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet saját mérlegelési jogkörében dönthet,

e) a maradék pozícióra vonatkozó visszavásárlási jog kizárólag akkor gyakorolható, ha az értékpapírosított kitettségek eredeti értékének legfeljebb 10%-ára kell már csak fizetést teljesíteni,

f) a maradék pozícióra vonatkozó visszavásárlási jog nem teheti lehetővé veszteségek hitelminőség javítási pozíciókra vagy a befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és nem célja a hitelminőség javítása, és

g) az értékpapírosítási ügyletre vonatkozó dokumentáció nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely

ga) a lejárati előtti visszafizetés esetét kivéve az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézettől megköveteli az értékpapírosítás pozíciójának javítását, ideértve az alapul szolgáló kitettségek megváltoztatását vagy a befektetők részére történő fizetendő hozam növelését az értékpapírosított kitettségek hitelminőségének romlása esetén, vagy

gb) az értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíciók birtokosai (befektetők) részére fizetendő hozamot az alapul szolgáló kitettségek halmazának (pooljának) hitelminőségében bekövetkezett romlás esetén növeli.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában ellenőrzésnek minősül, ha a kezdeményező hitelintézet:

a) az átruházott kitettségeket nyereség realizálása érdekében a különleges célú gazdasági egységtől visszavásárolhatja, vagy

b) köteles visszavenni az átruházott kockázatot.

Szintetikus értékpapírosítás

7. §

Szintetikus értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet az értékpapírosított kitettségeihez tartozó kockázattal súlyozott kitettség értéket és várható veszteség értéket az 8–10. § szerint számíthatja ki, ha jelentős – az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettség értékének 75%-át meghaladó – hitelezési kockázatot ruház át harmadik félre hitelkockázati fedezet alkalmazása mellett, és az átruházás teljesíti az alábbi követelményeket:

a) az értékpapírosítás dokumentációja megfelel az ügylet gazdasági tartalmának,

b) a hitelezési kockázat átruházását biztosító hitelkockázati fedezet megfelel a Hpt.-ben, illetőleg Hkr.-ben rögzített elismerhetőségi feltételeknek azzal, hogy a hitelkockázati fedezet nyújtója nem lehet különleges célú gazdasági egység,

c) a hitelezési kockázat átruházási szerződés nem tartalmaz olyan feltételt, amelyik

ca) küszöbértékeket határoz meg, amelyek értékét el nem érő veszteséget okozó hitelesemények előfordulása nem váltja ki a szintetikus értékpapírosítást szolgáló hitelkockázati fedezet érvényesítését,

cb) lehetővé teszi a szintetikus értékpapírosítást szolgáló hitelkockázati fedezetet nyújtó számára a fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlásakor,

cc) az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézettől megköveteli az értékpapírosítás pozícióinak javítását, ide nem értve a lejárati előtti visszafizetést, és

cd) alapján az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek a szintetikus értékpapírosítást szolgáló hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosai részére fizetendő hozamot növeli az alapul szolgáló kitettségek halmazának (pooljának) hitelminőségében bekövetkező romlása esetén, és

d) a szintetikus értékpapírosítást szolgáló hitelkockázati fedezet – jogi szakvéleménnyel alátámasztva – valamilyen irányadó joghatóság előtt érvényes és érvényesíthető.

III. Fejezet

*SZINTETIKUS ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁS SORÁN
ÉRTÉKPAPÍROSÍTOTT KITETTSÉGEK
KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉG
ÉRTÉKÉNEK KISZÁMÍTÁSA A KEZDEMÉNYEZŐ
HITELINTÉZETNÉL*

8. §

(1) A 7. §-ban meghatározott feltételek teljesülése esetén az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettség értékének kiszámításakor – a 10. §-ban foglaltakra is figyelemmel – a Hkr.-ben foglaltak helyett a 14–53. §-ban meghatározott módszereket kell alkalmaznia.

(2) A kockázattal súlyozott kitettség érték belső minősítésen alapuló módszerrel történő számítása esetén a 7. §-ban meghatározott feltételeknek eleget tevő értékpapírosított kitettség várható veszteség értéke nulla.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltak az értékpapírosított kitettségek teljes halmazára (pooljára) vonatkoznak.

9. §

(1) A 10. §-ra is figyelemmel, az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek a kockázattal súlyozott kitettség értéket az értékpapírosítás összes ügyletrész-sorozatára a 14–53. §-ban meghatározott módszer szerint kell kiszámítania, ideértve a hitelezési kockázat mérséklés elismerésének feltételeit is.

(2) Ha egy ügyletrész-sorozatot előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet alkalmazásával ruháznak át harmadik félre, akkor az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek a kockázattal súlyozott kitettség érték kiszámításakor a harmadik fél kockázati súlyát kell figyelembe vennie az adott ügyletrész-sorozat esetében.

10. §

(1) A kockázattal súlyozott kitettség érték számításakor figyelembe kell venni az ügyletrész-sorozat hitelkockázati fedezete és az értékpapírosított kitettségek lejárat eltérését.

(2) A kockázattal súlyozott kitettség érték számításakor az értékpapírosított kitettségek lejáratát az értékpapírosítás alapjául szolgáló leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát, de legfeljebb öt év.

(3) A hitelkockázati fedezet lejáratát a Hkr.-ben foglaltak szerint kell meghatározni.

(4) Az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek a kockázattal súlyozott kitettség érték számításakor az

ügyletrész-sorozatra vonatkozó minden olyan lejárat eltérést figyelmen kívül kell hagynia, amelyekre a 14–53. §-ban meghatározottak szerint 1250%-os kockázati súlyt rendel. A fennmaradó ügyletrész-sorozatokról a lejárat eltéréseket a Hkr.-ben foglaltak figyelembevételével az 1. számú mellékletben meghatározott képlet alapján kell kiszámítani.

IV. Fejezet

KÜLSŐ HITELMINŐSÍTÉS

*A külső hitelminősítő szervezetek hitelminősítésével
szembeni követelmények*

11. §

(1) Értékpapírosítási pozíció kockázati súlyának meghatározására külső hitelminősítő szervezet hitelminősítése akkor alkalmazható, ha a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) a külső hitelminősítő szervezetet – a Hkr.-ben foglaltak alapján – az értékpapírosítási pozíció hitelminősítése szempontjából elismeri.

(2) Az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározásához az elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítésének – a Hkr.-ben foglalt feltételeken túl – a következő feltételeket is teljesítenie kell:

a) nincs lejárat eltérés a hitelminősítés során figyelembe vett fizetési mód és azon fizetési mód között, amelyre az adott értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés alapján a tőkekövetelményt számító hitelintézet jogosult,

b) a hitelminősítés a piac számára nyilvánosan elérhető, és azt a külső hitelminősítő szervezet minősítési kategóriák közötti elmozdulási arányokat mutató migrációs mátrixa tartalmazza.

(3) Értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározásához az elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítése elismerhetőségének további feltétele, hogy a külső hitelminősítő szervezet az értékpapírosítás terén is megfeleljen a Hkr.-ben foglalt hitelesség és piaci elfogadás követelményének.

A hitelminősítések alkalmazása

12. §

(1) A hitelintézetnek az alkalmazott, elismert külső hitelminősítő szervezet által készített hitelminősítéseket az értékpapírosítási pozícióira vonatkozóan folyamatosan és következetesen kell alkalmaznia.

(2) A hitelintézet nem alkalmazhatja egy elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítését egy ügyletrész-sorozatban levő pozíciókra és egy másik elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítését egy másik ügyletrész-sorozatban levő pozíciókra ugyanabban, az elsőként említett külső hitelminősítő szervezet által minősített vagy nem minősített struktúrában.

(3) Ha az elismert hitelkockázati fedezetet közvetlenül egy különleges célú gazdasági egység számára nyújtják, és ezt a fedezetet az elismert külső hitelminősítő szervezet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésekor figyelembe veszi, akkor az ennek figyelembevételével meghatározott hitelminősítéshez tartozó kockázati súly alkalmazható. Ha a hitelminősítéskor figyelembe vett hitelkockázati fedezet nem elismert vagy a hitelkockázati fedezetet nem a különleges célú gazdasági egység számára nyújtják, de közvetlenül az értékpapírosítási pozícióhoz kapcsolódik, akkor a hitelminősítést a kockázati súlyozáshoz nem lehet alkalmazni.

A hitelminősítés megfeleltetése

13. §

(1) A Felügyeletnek az elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítésének hitelminősítési besoroláshoz történő rendelkezésekor a Hkr.-ben foglalt feltételeken túl figyelembe kell vennie a kockázatnak az egyes hitelminősítésekben kifejezett besorolási fokozatai közötti eltéréseit, amelynek legalább a nemteljesítési valószínűséget, a nemteljesítéskori veszteségrátát és a hitelminősítés tartalmát kell kifejeznie.

(2) A Felügyelet a hitelminősítési besorolások meghatározásakor az azonos kockázati súlyozású pozíciókat azonos mértékű kockázati szinthez rendeli.

V. Fejezet

AZ ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSI POZÍCIÓ KITETTSÉG ÉRTÉKE

14. §

(1) Ha a hitelintézet a kockázattal súlyozott kitettség értékét a sztenderd módszer szerint számítja ki, akkor a mérlegen belüli értékpapírosítási pozícióhoz tartozó kitettség értéke a mérleg szerinti érték.

(2) Ha a hitelintézet a kockázattal súlyozott kitettség értékét a belső minősítésen alapuló módszer szerint számítja ki, akkor a mérlegen belüli értékpapírosítási pozícióhoz tartozó kitettség értéke az értékvesztés elszámolása és kockázati céltartalék képzése előtti bruttó érték.

(3) Mérlegen kívüli tétel esetén a kitettség értéke a mérlegen kívüli tétel értékének és az e rendeletben meghatározott ügyletkockázati súlynak a szorzata azzal, hogy ha e rendelet másként nem rendelkezik, az ügyletkockázati súly 100%.

15. §

A 14. §-ban foglaltaktól eltérően a származtatott ügyletből származó értékpapírosítási pozíció kitettség értékét a partnerkockázatról szóló kormányrendelet szerint kell megállapítani.

16. §

Ha az értékpapírosítási pozíciónak van előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezete, akkor a pozíció kitettség értékét a Hkr. negyedik részében foglaltaknak megfelelően módosítani lehet az e rendeletben foglalt eltérésekkel.

VI. Fejezet

EGYMÁST ÁTFEDŐ POZÍCIÓK

17. §

(1) Ha egy értékpapírosítási ügylet egymást átfedő pozícióval rendelkezik, akkor a kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározásakor az átfedés mértékéig csak azt a pozíciót vagy pozíciórészt kell figyelembe venni, amelyikhez nagyobb kockázattal súlyozott kitettség érték tartozik.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az átfedés azt jelenti, hogy a pozíciók részben vagy egészben ugyanazon kockázattal szembeni kitettségből származnak.

VII. Fejezet

KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉG ÉRTÉK KISZÁMÍTÁSA A SZTENDERD MÓDSZER SZERINT

18. §

(1) A minősített pozíció kitettség értékére – a 19. §-ban foglalt eltéréssel – a Felügyelet által a hitelminősítéshez rendelt hitelminősítési besorolás alapján a 2. számú mellékletben meghatározott 1. vagy 2. táblázat szerinti kockázati súly alkalmazandó.

(2) A nem minősített pozícióra – a 20–24. §-ban meghatározott eltéréssel – 1250%-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

Értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor hitelintézet

19. §

Az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor hitelintézet az értékpapírosítási pozícióra kiszámított kockázattal súlyozott kitettség értékének maximális értéként alkalmazhatja azon kockázattal súlyozott kitettség értéket, amit az értékpapírosított kitettségekre az értékpapírosítási ügylet nélkül számított volna. Az értékpapírosított kitettségek közötti késedelmes és a különösen magas kockázatúnak minősített tételhez 150%-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

Nem minősített pozíciók

20. §

(1) Nem minősített pozíció esetén, ha az értékpapírosított kitettségek halmazának (pooljának) összetétele ismert, akkor a hitelintézet az értékpapírosítás alapjául szolgáló nem minősített kitettségek Hkr. szerinti kockázati súlyok átlagának és a megfelelő koncentrációs rátának a szorzatát is alkalmazhatja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti koncentrációs ráta meghatározásához az ügyletrész-sorozatok értékének összegét el kell osztani azon ügyletrész-sorozatok értékének összegével, amelyek hátrébb soroltak vagy azonos helyre soroltak azzal az ügyletrész-sorozatban levő pozícióval, amelyben az ügyletrész-sorozat maga is benne van.

(3) Az (1) bekezdés szerint számított kockázati súly nem haladhatja meg az 1250%-ot, és nem lehet alacsonyabb, egy előrébb sorolt hitelminősítéssel rendelkező ügyletrész-sorozat kockázati súlyánál.

(4) Ha a hitelintézet nem tudja meghatározni azokat a kockázati súlyokat, amelyek az értékpapírosítás alapjául szolgáló, nem minősített kitettségekre vonatkozik, akkor 1250%-os kockázati súlyt kell alkalmaznia.

ABCP program ügyletrész-sorozatába tartozó értékpapírosítási pozíciók kezelése

21. §

(1) A 22–24. § szerinti, nem minősített likviditási hitelkerethez kapcsolódó kedvezményezett eljárástól függően, a hitelintézet a (2) bekezdésben meghatározott feltételek-

nek megfelelő értékpapírosítási pozíció esetén olyan kockázati súlyt is alkalmazhat, amely

- a) 100%, vagy
- b) az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségekre a hitelezési kockázat tőkekövetelményének sztenderd módszere szerinti legmagasabb kockázati súly közül a magasabb kockázati súly.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottak alkalmazásának feltétele, hogy az értékpapírosítási pozíció

a) olyan ügyletrész-sorozatba tartozik, amely az értékpapírosítás során második vagy jobb veszteségviselő kategóriájú, és az első veszteségviselő kategóriába tartozó ügyletrész-sorozat tényleges hitelminőség javítást jelent a második veszteségviselő kategóriára vonatkozóan,

b) legalább 3-as hitelminősítési besorolással rendelkezik, és

c) olyan hitelintézet kitettsége, amely nem rendelkezik pozícióval az első veszteségviselő kategóriába tartozó ügyletrész-sorozatban.

Nem minősített likviditási hitelkeretek kezelése

22. §

(1) A legfeljebb egyéves eredeti lejáratú likviditási hitelkeret esetében a kitettség értékének megállapításához 20%-os ügyletkockázati súlyt lehet rendelni, ha

a) a likviditási hitelkeret dokumentációja egyértelműen meghatározza a lehívás feltételeit,

b) a likviditási hitelkeret nem fordítható a lehívás időpontjában már elszenvedett veszteség fedezésére, így különösen olyan kitettség likviditási támogatására, amely esetében a Hkr. szerint nemteljesítés van, vagy az eszköznek valós értékük feletti áron történő megszerzésére,

c) a likviditási hitelkeret nem használható az értékpapírosítás állandó vagy rendszeres finanszírozási forrásaként,

d) a likviditási hitelkerethez kapcsolódó visszafizetési kötelezettség nem lehet alárendelve az értékpapírosítási pozícióval rendelkező követelésnek, kivéve a kamatláb vagy deviza származtatott ügyletből, díjból vagy egyéb ilyen jellegű kifizetésből eredő követelést, és nem tartozhat fizetés alóli mentesítés vagy fizetési halasztás hatálya alá,

e) a likviditási hitelkeret nem hívható le, ha az adott ügyletre alkalmazható összes hitelminőség javítási eszköz kimerítették, és

f) a likviditási hitelkeretről szóló szerződés tartalmaz olyan rendelkezést, amely

fa) alapján a likviditási hitelkeret keretében lehívható összeg automatikusan csökken azon kitettség értékével, amely esetében a Hkr. szerinti nemteljesítés van, vagy

fb) megszünteti a likviditási hitelkeretet, ha a halmaz (pool) átlagosan 3-asnál magasabb kockázati súlyt eredményező hitelminősítési besorolással rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülésekor az egy évet meghaladó eredeti lejáratú likviditási hitelkeret esetén a kitettség értékének megállapításához 50%-os ügyletkockázati súlyt lehet rendelni.

(3) Az (1)–(2) bekezdés feltételeinek megfelelő likviditási hitelkeretre azt a legmagasabb kockázati súlyt kell alkalmazni, amelyet a hitelezési kockázat tőkekövetelményének sztenderd módszere szerint az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségekre alkalmazni kell.

23. §

(1) Általános piaci zavar bekövetkezésekor lehívható a likviditási hitelkeret, ha

a) több különleges célú gazdasági egység nem tudja visszaváltani a lejárt értékpapírokat,

b) az a) pontban meghatározott esemény nem a különleges célú gazdasági egység vagy az értékpapírosított kitettség hitelminősítése romlásának következménye, és

c) a 22. §-ban meghatározott feltételek teljesülnek.

(2) Az (1) bekezdés teljesülése esetén a likviditási hitelkerethez kapcsolódó kitettség értékének megállapításához 0%-os ügyletkockázati súlyt lehet rendelni.

24. §

A kitettség értékének megállapításához 0%-os ügyletkockázati súlyt lehet rendelni a feltétel nélkül felmondható likviditási hitelkeret értékére vonatkozóan, ha a 22. §-ban meghatározott feltételek teljesülnek, és a likviditási hitelkerethez kapcsolódó visszafizetési kötelezettség az értékpapírosított kitettségekből befolyó pénzáramlásból minden más kötelezettséget megelőzően kerül kielégítésre.

Lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, ruóírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítására vonatkozó pótlólagos tőkekövetelmény

25. §

(1) E cím alkalmazásában:

a) *értékpapírosítást kezdeményezőt megillető rész*: a lehívott összegek feltételezett halmazának (pooljának) az értékpapírosítási ügylet keretében átruházott kitettség értéke, amelynek az értékpapírosítási ügyletben átruházott teljes halmazhoz (poolhoz) viszonyított aránya határozza meg a tőke- és kamatfizetésből eredő pénzáramlás és más vonatkozó olyan összegek arányát, amelyek nem állnak rendelkezésre az értékpapírosítási ügyletben értékpapírosítási pozícióval rendelkező felek számára történő kifizetés fedezeteként,

b) *befektetőket megillető rész*: a lehívott összegek halmazának (pooljának) feltételezett fennmaradó összegének kitettség értéke.

(2) E cím alkalmazásában a lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezés akkor tekinthető ellenőrzöttnek, ha

a) az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet likviditási- és tőketervvel rendelkezik annak biztosítására, hogy a lejárat előtti visszafizetés esetére elegendő tőkével és likviditással rendelkezzen,

b) a követelések az egyes hónapok folyamán legalább egy hivatkozási pontban fennálló egyenlege alapján az ügylet időtartama alatt arányosan oszlik meg a kamat- és tőketörlesztés, a kiadások, költségek és jóváírások értékpapírosítást kezdeményezőt és befektetőket megillető része között,

c) a visszafizetés üteme elégséges ahhoz, hogy a lejárat előtti visszafizetés időszakának kezdetekor fennálló teljes tartozás (az értékpapírosítást kezdeményezőt és a befektetőket megillető részek) 90%-át visszafizessék vagy a Hkr. szerinti nemteljesítés legyen, és

d) a visszafizetés üteme nem lehet gyorsabb annál, mint amelyet a c) pontban meghatározott időtartamra vetített normál ütemű visszafizetés során érnének el.

(3) A lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, ruóírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosítási pozíciójának kockázattal súlyozott kitettség értékén túl a 26–33. §-nak megfelelően pótlólagos tőkekövetelményt is kell számítani.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek nem kell pótlólagos tőkekövetelményt számítani, ha az értékpapírosítási ügylet olyan

a) ruóírozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítása, ahol a hitelszerződésekbe foglalt kölcsönök lehívása nem időhöz kötött azzal, hogy az alapul szolgáló eszközök kitettségének hitelezési kockázata még a lejárat előtt bekövetkezett visszafizetési esemény után sem száll vissza az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetre, és

b) ahol a lejárat előtti visszafizetés csak olyan esetekben kerül sor, amelyek nem kapcsolódnak az értékpapírosított kitettségek vagy az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet teljesítéséhez, így különösen az adózásra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben történő változások.

26. §

(1) A hitelintézetnek az értékpapírosítást kezdeményezőt és a befektetőt megillető részek együttes összegére vonatkozóan ki kell számítani a kockázattal súlyozott kitettség értéket.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményezőt megillető rész nem lehet alárendelve a befektetőket megillető résznek.

27. §

Ha az értékpapírosított kitettségek rulírozó és nem rulírozó megállapodásból származnak, akkor az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az alapul szolgáló kitettségek halmazára (pooljára) vonatkozóan a 28–32. §-ban foglaltaknak megfelelően kell a pótlólagos tőkekövetelményt számítania.

28. §

Az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosítást kezdeményezőt megillető része értékpapírosítási pozíció helyett az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségeknek, a kezdeményezőt megillető részének megfelelő arányos kitettségnek minősül, és úgy kell kezelni, hogy azokat nem értékpapírosították.

29. §

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézet esetében a saját – azaz a befektetőket megillető részhez kapcsolódó – pozícióra számított kockázattal súlyozott kitettség érték és a 25. § (3) bekezdése szerinti kockázattal súlyozott kitettség érték összege nem lehet magasabb

a) a befektetőket megillető részhez kapcsolódó pozícióra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettség érték, és

b) azon kockázattal súlyozott kitettség érték, amelyet az értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan a kitettség-gel rendelkező hitelintézet úgy számítana ki, hogy azok nem lennének a befektetőket megillető résszel megegyező mértékig értékpapírosítva közül a magasabbik értéknél.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosítási ügyletből származó, jövőbeni, nem realizált nyereséget az (1) bekezdésben meghatározott számítások során nem kell figyelembe venni.

30. §

A 25. § (3) bekezdése szerinti kockázattal súlyozott kitettség érték a befektetőket megillető rész, a 31–33. §-ban meghatározott ügyletkockázati súly és a kitettség-gel súlyozott kockázati súly szorzata, amely utóbbi akkor vonatkozna az értékpapírosított kitettségekre, ha azokat nem értékpapírosították volna.

31. §

(1) A feltétel nélkül felmondható vagy bármikor megszüntethető lakossági kitettségek lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezéssel bíró megállapodásaiból szá-

mazó kitettségek értékpapírosítása esetén, ha a lejárat előtti visszafizetésre az értékpapírosítási felár meghatározott szint alatti összege alapján kerül sor, akkor a hitelintézetnek össze kell hasonlítania a háromhavi értékpapírosítási felár szintjét azokkal az értékpapírosítási felár szintekkel, amelyek közé az értékpapírosítási felárat szorítani kell.

(2) Ha az értékpapírosítási ügylet nem tartalmaz értékpapírosítási felár határokat, akkor a lejárat előtti visszafizetést kiváltó értékpapírosítási felárnál 4,5 százalékponttal nagyobb érték minősül a határértéknek.

32. §

A pótlólagos tőkekövetelmény számításához alkalmazandó ügyletkockázati súlyt az értékpapírosítási felár tényleges háromhavi átlaga határozza meg a 3. számú mellékletben meghatározott táblázatnak megfelelően.

33. §

A 27–32. § hatálya alá nem tartozó

a) ellenőrzött, lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó kitettséghez tartozó ügyletkockázati súly 90%,

b) nem ellenőrzött, lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó kitettséghez tartozó ügyletkockázati súly 100%.

A hitelezésikockázat-mérséklés elismerése

34. §

Ha az értékpapírosítási pozíciónak van hitelkockázati fedezete, akkor az értékpapírosítási pozíciót a kockázattal súlyozott kitettség érték kiszámításakor a Hkr.-ben foglaltaknak megfelelően módosítani lehet.

VIII. Fejezet

**KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉG ÉRTÉK
KISZÁMÍTÁSA A BELSŐ MINŐSÍTÉSEN ALAPULÓ
MÓDSZER SZERINT**

A módszerek alkalmazhatósága

35. §

(1) A kockázattal súlyozott kitettség értéket belső minősítésen alapuló módszerrel számító hitelintézetnek

a) a minősítésen alapuló módszert kell alkalmaznia a minősített pozíciók, vagy olyan értékpapírosítási pozíciók

esetében, amelyeknél lehetőség van a származtatott minősítés alkalmazására,

b) a felügyeleti képlet módszert kell alkalmaznia a nem minősített pozíciók esetében, kivéve, ha a Felügyelet engedélyével a belső értékelési módszert alkalmazhatja az ABCP programban nem minősített pozíciója esetében.

(2) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor hitelintézetén kívüli hitelintézet a Felügyelet engedélyével alkalmazhatja a Hkr.-ben rögzített felügyeleti képlet módszert.

(3) Ha

a) az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor hitelintézet nem tudja kiszámítani a K_{IRB} értéket, és nem alkalmazhatja az ABCP programhoz kapcsolódó pozíciók esetében a belső értékelési módszert,

b) az a) ponton kívüli hitelintézet nem kapott engedélyt a felügyeleti képlet módszere, és az ABCP programhoz kapcsolódó pozíciók esetében a belső értékelési módszer alkalmazására,

akkor az olyan, nem minősített pozícióra, amely esetében nincs lehetőség a származtatott minősítés alkalmazására, 1250%-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

Származtatott minősítés alkalmazása

36. §

A hitelintézet a nem minősített pozíciókhoz azon minősített pozíciókhoz (a továbbiakban: referencia-pozíció) tartozó hitelminősítéssel egyenértékű származtatott hitelminősítést alkalmazhat, amely pozíciók az adott értékpapírosítási pozícióhoz képest alárendeltek és az adott pozícióhoz viszonyított alárendelt pozíciók sorrendjében a legelső helyen állnak, ha

a) a referencia-pozíciók a nem minősített értékpapírosítási pozíciókhoz képest minden tekintetben alárendeltek,

b) a referencia-pozíciók lejárata nem rövidebb, mint az adott nem minősített pozíciók lejárata, és

c) a származtatott minősítéseket rendszeresen – legalább 3 havonta – felülvizsgálja a hitelintézet annak érdekében, hogy azok visszatükrözzék a referencia-pozíciók hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

A belső értékelési módszer alkalmazása az ABCP programban levő pozícióhoz

37. §

A Felügyelet engedélyével a hitelintézet a 38–40. §-ban meghatározott követelmények teljesülése esetén az ABCP programban levő nem minősített pozícióhoz a 41. § szerinti származtatott minősítést alkalmazhat.

38. §

(1) Az ABCP program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő pozícióknak elismert külső hitelminősítő szervezet által minősített pozícióknak kell lenniük.

(2) A hitelintézet pozícióra vonatkozó belső minősítésének legalább egy elismert külső hitelminősítő szervezet nyilvánosan hozzáférhető értékelési módszereit kell tükröznie az értékpapírosított kitétségek fedezete mellett kibocsátott értékpapírok minősítésére vonatkozóan.

(3) A (2) bekezdés szerinti belső értékelési módszertan alapelveinek meg kell felelnie azoknak az elismert külső hitelminősítő szervezetek módszertani alapelveinek, amelyek az ABCP program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírok hitelminősítését végezték. A pozíció minősítésének meghatározásánál alkalmazott mennyiségi elemeknek – így különösen a stressz-tényezőknek – az adott elismert külső hitelminősítő szervezet minősítési módszertanában alkalmazott következetesség elvének is meg kell felelniük.

(4) A belső értékelésen alapuló módszer kialakításakor a hitelintézetnek figyelembe kell vennie az ABCP program kereskedelmi értékpapírjait minősítő elismert külső hitelminősítő szervezetek által nyilvánosságra hozott vonatkozó minősítési módszereket, amelyet a hitelintézetnek nyilván kell tartania, és a 39. § szerint rendszeresen felül kell vizsgálnia.

(5) A hitelintézetnek a belső értékelésen alapuló módszertanában hitelminősítési kategóriákat kell kialakítania, amelyeket dokumentált módon meg kell feleltetnie az elismert külső hitelminősítő szervezetek által meghatározott hitelminősítési kategóriáknak.

(6) A hitelintézetnek a belső értékelésen alapuló módszer alkalmazását integrálnia kell a kockázatkezelési folyamatokba, ideértve a döntéshozatali, a vezetői információs és a tőkeallokációs folyamatokat is.

(7) A Felügyelet engedélyével el lehet tekinteni a külső hitelminősítő szervezet minősítési módszertanának beépítésére vonatkozó követelménytől, ha az adott értékpapírosítás sajátosságából – így különösen annak egyedi szerkezetéből – adódóan nem áll rendelkezésre nyilvánosan hozzáférhető külső hitelminősítő szervezet minősítési módszertana.

39. §

(1) A hitelintézet könyvvizsgálójának, egy elismert külső hitelminősítő szervezetnek, illetve a hitelintézet belső ellenőrzési vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységének rendszeresen – legalább évente – felül kell vizsgálnia a belső minősítési folyamatokat, valamint

a hitelintézet ABCP programban lévő pozíciókra vonatkozó hitelminősítéseit.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a hitelintézet belső ellenőrzési vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egysége végzi, ezen szervezeti egységnek függetlennek kell lennie az ABCP program üzemeltetőtől, valamint nem állhat kapcsolatban az ügyféllel.

40. §

(1) A hitelintézetnek folyamatosan értékelnie kell a belső értékelési módszere eredményét, és módosítania kell a módszertant, ha a kitétségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettéktől.

(2) Az ABCP program kockázatvállalási feltételeit a hitelintézetnek a hitelezési és befektetési szabályzatában kell rögzítenie.

(3) Egy eszköz megvásárlásával kapcsolatos döntés során az ABCP programnak figyelembe kell vennie

- a) a megvásárolandó eszköz típusát,
- b) a likviditási hitelkeretéből és hitelminőség javításból keletkező kitétségek típusát és pénzbeli értékét,
- c) a veszteségek megoszlását, valamint
- d) az átruházott eszközök jogi és gazdasági elválasztását az eszközöket átruházó személytől.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározottakon túl el kell végezni az eszközt eladó kockázatvállalási feltételeinek, fizetési képességének és beszedési folyamatainak felülvizsgálatát, valamint a következők elemzését is:

- a) múltbeli és várható pénzügyi teljesítmény,
- b) aktuális piaci pozíció,
- c) jövőben várható versenyképesség,
- d) tőkeszerkezet,
- e) pénzáramlás,
- f) kamatfedezet, és
- g) adósságminőség.

(5) Az ABCP program kockázatvállalási feltételeinek tartalmaznia kell minimális eszköz-elismerhetőségi követelményeket, amelyek

- a) kizárják a Hkr. szerint késelemben levő vagy az olyan eszközök, amelyeknél a Hkr. szerint nemteljesítés van, megvásárlását,
- b) korlátozzák az egy ügyfélre, földrajzi területre vonatkozó koncentrációt, és
- c) korlátozzák a beszerzendő eszközök futamidejét.

(6) Az ABCP programnak olyan beszedési szabályzatokkal és folyamatokkal kell rendelkeznie, amelyek figyelembe veszik a működését és a hitelminőségét. Az ABCP programnak különböző módszerekkel csökkentenie kell az eladó kockázatait, ideértve az aktuális hitelminőségen alapuló olyan feltételeket, amelyek kizárják a tőke többszörös számbavételét.

(7) Az ABCP program keretében megvásárolandó eszközök halmazára (pooljára) vonatkozó összesített veszteségbecslésnek figyelembe kell vennie az összes lehetséges kockázatot, így különösen a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot. Ha az eladó által biztosított hitelminőség javítás mértéke kizárólag a hitellel kapcsolatos veszteségre vonatkozik, külön tartalékot kell képezni a felhígulási kockázatra, ha ez a kockázat a kitétségek adott halmazára (pooljára) esetében jelentős. Ezen túl a szükséges hitelminőség javítási szint meghatározásakor az ABCP programnak több éves múltbeli adatokat kell áttekintenie, ideértve a veszteségeket, a késelelmeket, a behajthatóságot és a követelések megtérülési idejét.

(8) Az ABCP programnak az eszközök megvásárlására – az alapul szolgáló portfólió lehetséges hitelminőségsromlásának mérséklése érdekében – feltételeket kell előírnia.

41. §

A hitelintézetnek a nem minősített pozícióit a 38. § (5) bekezdés szerinti minősítési kategóriák egyikébe kell besorolnia (származtatott minősítés). Ha ez a származtatott minősítés az értékpapírosítási ügylet végrehajtásakor a 4. számú mellékletben meghatározott 1. táblázat szerint legalább 8-as hitelminősítési besorolásnak feleltethető meg, akkor a pozíció kockázattal súlyozott kitétség értékének meghatározásakor olyan hitelminősítésnek kell tekinteni, mint egy elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítése.

Maximális kockázattal súlyozott kitétség érték

42. §

Ha a hitelintézet meg tudja határozni a K_{IRB} értékét, akkor az értékpapírosítási pozícióra vonatkozóan kiszámított kockázattal súlyozott kitétség érték felső korlátja a Hpt. 76. § (1) bekezdése a) pontjának 1. alpontja alapján a kockázattal súlyozott kitétség érték 8%-ának megfelelő tőkekövetelményt eredményező érték és a hozzá kapcsolódó várható veszteség összege, amelyet úgy kell meghatározni, hogy a kitétségeket nem értékpapírosították, és azokat a hitelintézet számviteli mérlege tartalmazza.

Minősítésen alapuló módszer

43. §

(1) A minősítésen alapuló módszer alkalmazásakor a hitelintézetnek a minősített értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitétség értékét úgy kell meghatározni, hogy a kitétség értékét meg kell szoroznia a Felügye-

let által a hitelminősítéshez rendelt hitelminősítési besoroláshoz tartozó, 1,06-dal megszorozott kockázati súllyal a 4. számú mellékletben meghatározott 1. és 2. táblázat szerint.

(2) Az értékpapírosítási pozícióhoz tartozó hitelkockázat mérséklést a 48–49. § szerint lehet elismerni.

Felügyeleti képlet módszere

44. §

(1) A 47. §-ban meghatározott eltéréssel, a felügyeleti képlet módszere alkalmazásakor az értékpapírosítási pozíció kockázati súlya 7% vagy az 5. számú mellékletben meghatározott kockázati súly közül a magasabbat kell alkalmazni.

(2) Az értékpapírosítási pozícióhoz tartozó hitelkockázat mérséklést a 48. és 50. § szerint lehet elismerni.

Likviditási hitelkeretek

45. §

A kizárólag általános piaci zavar bekövetkezése és a 22. §-ban meghatározott feltételek teljesülése esetén lehívható likviditási hitelkeret értékére 20%-os hitelegyenértékesítési tényezőt lehet alkalmazni.

46. §

Az olyan likviditási hitelkeret értékére, amely teljesíti a 24. §-ban meghatározott feltételeket 0%-os hitelegyenértékesítési tényezőt lehet alkalmazni.

47. §

(1) Ha a hitelintézet számára gyakorlati szempontból nem megvalósítható az értékpapírosított kitettség kockázattal súlyozott kitettség értékének kiszámítása úgy, hogy azok nem lennének értékpapírosítva, a Felügyelet engedélyével kettő évig a (2)–(5) bekezdésben meghatározott módszer alkalmazható a likviditási hitelkeretben lévő, nem minősített értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározására, ha a likviditási hitelkeret teljesíti a 22. §-ban, és a 45. §-ban meghatározott feltételeket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a likviditási hitelkeret által képviselt értékpapírosítási pozíciókra – a hitelezési kockázat tőkekövetelményének sztenderd módszere alapján számított – azt a legmagasabb kockázati súlyt kell alkalmazni, hogy azok nincsenek értékpapírosítva.

(3) Ha a likviditási hitelkeret eredeti futamideje legfeljebb egy év, akkor a pozíció kitettség értékének meghatározásához 50%-os hitelegyenértékesítési tényezőt lehet alkalmazni a likviditási hitelkeret értékére vonatkozóan.

(4) Ha a likviditási hitelkeret teljesíti a 45. §-ban meghatározott feltételeket, akkor 20%-os hitelegyenértékesítési tényezőt lehet alkalmazni.

(5) A (3)–(4) bekezdésben meghatározott eseteken kívül 100%-os hitelegyenértékesítési tényezőt kell alkalmazni.

Értékpapírosítási pozíciók tekintetében hitelezéskockázat-mérséklő hatásának elismerése

48. §

(1) Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedettként olyan fedezet ismerhető el, amely a hitelezési kockázat tőkekövetelményének sztenderd módszerrel történő számításakor is elismerhető.

(2) Elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az nyújthat, aki megfelel a Hkr.-ben foglalt feltételeknek.

49. §

Ha a hitelintézet az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékét a minősítésen alapuló módszer szerint számítja ki, és az értékpapírosítási pozíciónak van elismert hitelkockázati fedezete, akkor a kitettség értékét, illetőleg a kockázattal súlyozott kitettség értékét a Hkr. XIV. fejezetében foglaltaknak megfelelően a sztenderd módszer alkalmazása szerinti módon módosítani lehet a hitelkockázati fedezet figyelembevételével.

50. §

(1) Ha a hitelintézet az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékét a felügyeleti képlet módszere szerint számítja ki, és az értékpapírosítási pozíciónak teljes mértékben van hitelkockázati fedezete, akkor a hitelintézetnek a (2)–(3) bekezdés szerint kell meghatároznia a pozíció tényleges kockázati súlyát. A pozíció tényleges kockázati súlya a pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének és pozíció kitettség értékének hányadosa 100-zal megszorozva.

(2) Ha az értékpapírosítási pozíciónak előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezete van, akkor a pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározásához a pozíció előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetének figyelembevételével számított kitettség

értéket – azaz a Hkr. szerinti E^* értéket, az értékpapírosítási pozíció összegét E -nek tekintve – meg kell szorozni a tényleges kockázati súllyal.

(3) Ha az értékpapírosítási pozíciónak előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezete van, akkor a pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározásához a G_A értéket – azaz a Hkr. szerint számított, a fedezet devizanem- és lejárat eltérések figyelembevételével melletti összeget – meg kell szorozni a hitelkockázati fedezetet nyújtó kockázati súlyával, és az így kapott eredményhez hozzá kell adni az értékpapírosítási pozíció G_A értékkel csökkentett összegének a tényleges kockázati súllyal megszorított értékét.

51. §

(1) Ha a hitelintézet az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékét a felügyeleti képlet módszere szerint számítja ki, és az értékpapírosítási pozíciónak csak részben van hitelkockázati fedezete, amely az első veszteségviselő kategóriára vagy az értékpapírosítási pozícióval arányos veszteségekre vonatkozik, akkor a hitelintézet alkalmazhatja a 50. §-ban foglalt rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakon kívül, ha az értékpapírosítási pozíciónak csak részben van hitelkockázati fedezete és a hitelintézet a felügyeleti képlet módszerét alkalmazza, akkor az értékpapírosítási pozíciót legalább kettő pozíciónak kell tekinteni és a hitelkockázati fedezettel el nem látott részt kell az alacsonyabb hitelminősítésű pozíciónak tekinteni.

(3) A (2) bekezdés szerinti alacsonyabb hitelminősítésű pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározásakor az 5. számú mellékletben foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy a T értéket e^* -ra kell korrigálni előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén, illetve $(T-g)$ -re előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén úgy, hogy

a) e^* az E^* -nak az alapul szolgáló halmaz (pool) elvi főösszegéhez viszonyított aránya, ahol E^* az értékpapírosított pozíciónak a Hkr. szerinti sztenderd módszer szerint, a hitelkockázati fedezet figyelembevételével számított kitettség értéke, az értékpapírosított pozíció összegét E -nek tekintve,

b) g a hitelkockázati fedezet – azaz a Hkr. szerinti esetleges devizanem- és lejárat eltérések figyelembevételével melletti – értékének az értékpapírosított kitettségek értékéhez viszonyított aránya, és

előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében a hitelkockázati fedezetet nyújtó kockázati súlyát kell alkalmazni a pozíció azon részére, amely kívül esik a T – e bekezdés szerint – korrigált értékén.

Lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, rülirozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítására vonatkozó pótlólagos tőkekövetelmények

52. §

(1) A lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, rülirozó megállapodásból származó kitettségek értékpapírosítása esetén az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értékét a 25–33. §-ban foglaltaknak megfelelően – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott eltéréssel – kell kiszámítania.

(2) E cím alkalmazásában értékpapírosítást kezdeményezőt megillető rész

a) a lehívott összegek feltételezett halmazának (pooljának) az értékpapírosítási ügylet során átruházott kitettség értéke, amelynek az értékpapírosítási ügyletben átruházott teljes halmazhoz (poolhoz) viszonyított aránya határozza meg a tőke és kamat fizetéséből eredő pénzáramlás és más vonatkozó olyan összegek arányát, amelyek nem állnak rendelkezésre az értékpapírosítási ügyletben értékpapírosítási pozícióval rendelkező felek számára történő kifizetés céljából, és

b) azon hitelkeretek le nem hívott összegei halmazának (pooljának) a kitettség értéke, amelyből a lehívott összegeket az értékpapírosítás során átruházták, és amelynek az ilyen le nem hívott részek teljes összegéhez viszonyított aránya megegyezik az a) pont szerinti kitettség értékének a lehívott összegek halmaza (poolja) értékpapírosítás során átruházott összegének a kitettség értékéhez viszonyított arányával.

(3) E cím alkalmazásában a befektetőket megillető rész a (2) bekezdés a) pontja alá nem tartozó lehívott összegek halmaza (poolja) feltételezett részének kitettség értéke, valamint azon – a (2) bekezdés b) pontja alá nem tartozó – hitelkeretek le nem hívott összegei halmazának (pooljának) kitettség értéke, amely hitelkeretből lehívott összegeket az értékpapírosítás során átruháznak.

(4) Az értékpapírosítást kezdeményezőt megillető rész nem lehet alárendelve a befektetőket megillető résznek.

(5) Az értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek a (2) bekezdés a) pontja szerinti értékpapírosítást kezdeményezőt megillető részre vonatkozó kitettsége értékpapírosítási pozíció helyett az értékpapírosított kitettségek olyan arányos kitettségének minősül, mintha azokat nem értékpapírosították volna. A (2) bekezdés b) pontja szerinti hitelkeretek le nem hívott összegeinek arányos részét úgy kell tekinteni, hogy azokat az értékpapírosítást kezdeményező értékesítette.

A kockázattal súlyozott kitettség érték csökkentése

53. §

(1) Az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettség értéke csökkenthető az adott pozícióra a hitelinté-

zet által elszámolt értékvesztés vagy képzett céltartalék 12,5-szeresével.

(2) Ha az értékpapírosítási pozícióra 1250%-os kockázati súly alkalmazandó, akkor az elszámolt értékvesztést vagy képzett céltartalékot nem lehet figyelembe venni a Hkr. 43. §-a szerinti várható veszteségek kezelésekor.

IX. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

54. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet 55–57. §-a az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti. E bekezdés a hatálybalépését követő második napon hatályát veszti.

55. §

(1) A Hkr. 1. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § eredeti szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az értékpapírosítási pozíciókra az e rendeletben foglaltakat a hitelintézetek értékpapírosítási tőkekövetelményéről szóló kormányrendeletben (a továbbiakban: Épkr.) foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

(2) A Hkr. 3. §-a a következő 21–23. ponttal egészül ki:
[E rendelet alkalmazásában:]

„21. *értékpapírosítás*: az Épkr.-ben meghatározott fogalom;

22. *értékpapírosítási pozíció*: az Épkr.-ben meghatározott fogalom;

23. *ügyletrész-sorozat (tranche)*: az Épkr.-ben meghatározott fogalom.”

(3) A Hkr. 16. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Ha a hitelintézet hitelkockázat fedezetének nyújtásakor az n-dik nemteljesítést követően kerül a fedezet lehívásra és ennek bekövetkeztével a szerződés megszűnik, valamint a fedezett ügylet egy elismert külső hitelminősítő szervezet hitelminősítési kategóriával rendelkezik, akkor az Épkr.-ben meghatározottak szerinti kockázati súlyokat kell alkalmazni.”

(4) A Hkr. 17. §-a (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Kockázatmentes tételnek, azaz nulla százalékos ügylet-kockázati súllyal szorzandónak minősül]

„b) a kölcsönnyújtásra, értékpapír-vásárlásra, bankgarancia és bankkezeség nyújtására, váltóleszámítolásra, váltókezeség nyújtására és egyéb kockázatvállalásra vonatkozó le nem hívott ígervény és hitelkeret, amely bármikor, feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondható, vagy amelynél a hitelfelvevő hitelképességében bekövet-

kező minőségromlás automatikusan a megállapodás felmondását eredményezi.”

(5) A Hkr. 30. §-a a következő (9)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az értékpapírosítás keretében első veszteségviselő pozícióként kezelhető az olyan – vállalkozással szembeni – vásárolt követelés, visszafizetendő árengedmény, valamint biztosíték vagy részleges garancia, amely nemteljesítési veszteségre, felhígulási kockázatból származó veszteségre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselést jelentő fedezetet biztosít.

(10) Ha a hitelintézet egy kitettség-csoportra olyan feltétellel nyújt hitelkockázat fedezetet, hogy azoknál az n-edik nemteljesítés váltja ki a fedezet lehívását, és ez a kielégítési jog megnyíltat eredményező hitelesemény megszünteti a szerződést és a termék egy elismert külső hitelminősítő szervezet által készített külső hitelminősítéssel rendelkezik, akkor az Épkr.-ben előírt kockázati súlyokat kell alkalmazni. Ha a hitelintézet nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő szervezet minősítésével, akkor a kosárban található kitettségek kockázati súlya összeadódik, kivéve (n–1) kitettséget, ahol a várható veszteség 12,5-szeresének és a kockázattal súlyozott kitettség értékének az összege nem haladhatja meg a hitelderivatíva által nyújtott fedezet értékének 12,5-szeresét. Az összesítésből kizárandó (n–1) kitettségeket azon az alapon határozzák meg, hogy e kitettségek mindegyikének a kockázattal súlyozott kitettség értéke alacsonyabb legyen, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettség értéke.”

(6) A Hkr. 31. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az értékpapírosítás keretében első veszteségviselő pozícióként kezelhető az olyan lakossággal szembeni vásárolt követelés, visszafizetendő árengedmény, valamint biztosíték vagy részleges garancia, amely nemteljesítési veszteségre, felhígulásból származó veszteségre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselést jelentő fedezetet biztosít.”

(7) A Hkr. a 47. § (5) bekezdés első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az olyan – hitelkockázati fedezettel teljes mértékben ellátott – származtatott ügylet és értékpapír ügylethez kapcsolódó hitel esetében, amelyre szabványosított nettósítási megállapodást alkalmaznak, a lejárat idője a kitettség súlyozott átlagos hátralévő lejárat ideje, de legalább tíz nap.”

(8) A Hkr. a 108. §-t követően a következő 108/A. §-sal egészül ki:

„108/A. § Elismerhető, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújthat biztosító a központi kormány készfizető kezessége mellett külön jogszabályban meghatározott nem piacépes kockázatra.”

(9) A Hkr. 114. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A pénzügyi biztosíték akkor ismerhető el hitelkockázati fedezetként, ha]

„*c)* a biztosítékkal egy harmadik fél rendelkezik, akkor a hitelintézet minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a harmadik fél a biztosíték tárgyát saját eszközeitől elkülönítve tartsa.”

(10) A Hkr. a 125. §-t követően a következő 125/A. §-sal egészül ki:

„125/A. § A központi kormány készfizető kezessége melletti nem piacképes kockázati biztosítás akkor ismerhető el hitelkockázati fedezetként, ha megfelel a nem piacképes kockázati biztosítások feltételeiről szóló külön jogszabályban foglalt feltételeknek. A hitelintézet ebben az esetben a kitettséget a biztosított összeg önrészesedéssel csökkentett mértékéig a központi kormánnyal szembeni kitettségnek tekintheti.”

(11) A Hkr. 132. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti belső modellt a hitelintézet a Felügyelet engedélyével az értékpapír ügylethez kapcsolódó hitelhez is alkalmazhatja, ha megfelel a partnerkockázatról szóló jogszabály szerinti nettósításra meghatározott feltételeinek.”

(12) A Hkr. 135. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere esetén a biztosíték értéke a 114. § (2) bekezdésének *e)* pontja szerint megállapított piaci érték.”

(13) A Hkr. a 153. §-t követően a következő 153/A. §-sal egészül ki:

„153/A. § Ha a hitelintézet a hitelezési kockázatát ügyletrész-sorozatként ruházta át, akkor az Épkr.-ben meghatározottakat kell alkalmazni. A kifizetések azon érvényességi küszöbét – amely alatt veszteség esetén nem történik kifizetés – egyenlőnek kell tekinteni a visszatartott, első veszteségviselési kategóriába tartozó pozíciókkal, és ez a kockázat részletekben történő átruházását vonhatja maga után.”

56. §

(1) A működési kockázat kezeléséről és tőkekövetelményéről szóló 200/2007. (VII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Mkr.) 4. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A vállalati pénzügyek üzletágba kell besorolni:

a) a pénzügyi eszköz elhelyezését az eszköz (értékpapír vagy egyéb pénzügyi eszköz) vételére vonatkozó kötelezettségvállalással (jegyzési garanciavállalást)

b) a jegyzéshez kapcsolódó szolgáltatást,

c) a befektetési tanácsadást,

d) a pénzügyi eszköz elhelyezését az eszköz (pénzügyi eszköz) vételére vonatkozó kötelezettségvállalás nélkül,

e) a tőkeszerkezettel, üzleti stratégiával és az ezekkel összefüggő kérdésekkel, valamint az egyesüléssel és a vállalatfelvásárlással kapcsolatos tanácsadást és szolgáltatást, *f)* a befektetési elemzést és a pénzügyi elemzést.”

(2) Az Mkr. 4. §-a (7) bekezdésének *b)* és *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kereskedés és értékesítés tevékenység üzletágba kell besorolni:]

„*b)* pénzügyi eszközre vonatkozóan végzett megbízás felvételét és továbbítását,

c) a pénzügyi eszközre vonatkozóan megbízás végrehajtását az ügyfél javára,”

(3) Az Mkr. 4. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A lakossági közvetítői tevékenység üzletágba kell besorolni a hitelezési kockázatról szóló kormányrendelet alapján a lakossággal szembeni kitettségi osztályba való sorolás feltételeit kielégítő kitettségekhez kapcsolódó, pénzügyi eszközre vonatkozóan végzett megbízás végrehajtását az ügyfél javára.”

57. §

(1) A hitelintézetek nyilvánosságra hozatali követelményének teljesítéséről szóló 234/2007. (IX. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nykr.) a 15. §-t követően a következő címmel és 15/A. §-sal egészül ki:

„Értékpapírosítás

15/A. § (1) Értékpapírosításra tőkekövetelményt számító hitelintézetnek nyilvánosságra kell hoznia

a) az értékpapírosítási ügyleteinek értékelésére és kezelésére szolgáló szabályzatok főbb elveit és pontjait,

b) az értékpapírosítási ügyletben betöltött szerepét,

c) az értékpapírosítási ügylet kockázattal súlyozott kitettség értékének meghatározására alkalmazott módszert,

d) az értékpapírosítási ügylet elszámolására vonatkozó számviteli politikájának főbb elveit és pontjait, ideértve az értékelési módszertant, elszámolásra vonatkozó szabályokat, a hagyományos és a szintetikus értékpapírosítás elhatárolására és kezelésére vonatkozó szabályokat,

e) az értékpapírosítási ügylet esetében alkalmazott elismert külső hitelminősítő szervezet nevét,

f) az értékpapírosítási ügylet keretében átruházott vagy visszatartott ügyletrész-sorozat (tranche) összegét,

g) az értékpapírosítási ügylet keretében átruházott vagy visszatartott ügyletrész-sorozat (tranche) összegét az alkalmazott kockázati súlyok szerinti megbontásban,

h) a rulirozó megállapodásból származó kitettségek összegét az értékpapírosítást kezdeményező és a befektetőket megillető rész szerinti megbontásban, valamint

i) az adott időszakban megvalósult értékpapírosítási ügyletek főbb jellemzőit, azok összegét, valamint az átruházásukból származó bevételt vagy ráfordítást.

(2) Értékpapírosításra tőkekövetelményt számító, értékpapírosítást kezdeményező hitelintézetnek nyilvánosságra kell hoznia az általa értékpapírosított kitettségek összegét

a) hagyományos és szintetikus értékpapírosítás szerinti megbontásban, valamint

b) hitelminőségben bekövetkezett romlást szenvedett vagy késedelembe esett megbontásban.”

(2) Az Nykr. a 15/A. §-t követően a következő címmel és 15/B. §-sal egészül ki:

„*Partnerkockázat kezelése*

15/B. § A hitelintézetnek a származtatott ügyletek partnerkockázatával kapcsolatban nyilvánosságra kell hoznia:

a) a hitelezési és kereskedési limitek partnerkockázat kezelési rendszeréhez történő illesztését,

b) az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel kapcsolatos szabályzat partnerkockázathoz kapcsolódó főbb elveit,

c) a rossz irányú kockázatok azonosítására, kezelésére vonatkozó eljárásokat,

d) a partnerkockázat tekintetében a figyelembe vett hitelkockázati fedezet összegét,

e) szerződéses nettósítás figyelembevételének hatását a tőkekövetelményre,

f) a partnerkockázat meghatározására alkalmazott módszert,

g) a hitelderivatívák feltételezett értékét kitettség-típusok szerinti felosztásban,

h) a hitelderivatíva-ügyleteknek a hitelintézet saját hitelportfoliójában való alkalmazását, ide értve a felhasznált hitelderivatíva-termékek felosztását, és

i) becsült értékét, ha a hitelintézet a Felügyelet engedélyével alkalmazhatja az becslést.”

58. §

Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusnak való megfelelést szolgálja: az Európai Parlament és a Tanács 2006/48/EK irányelve (2006. június 14.) a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról (átdolgozott szöveg).

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 82/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez

Ügyletrész-sorozatok lejáratí eltérésének kezelésére vonatkozó képlet

$$RW^* = RW(SP) \cdot (t - t^*) / (T - t^*) + RW(Ass) \cdot (T - t) / (T - t^*)$$

ahol:

RW* a kockázattal súlyozott kitettség érték a Hpt. 76. § (1) bekezdés a) pontjának 1. alpontja alkalmazásában;

RW(Ass) a kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettség értéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;

RW(SP) a 8. § szerint számított kockázattal súlyozott kitettség érték, a lejáratí eltérés figyelmen kívül hagyásával;

T az alapul szolgáló kitettség lejáratá években kifejezve;

t a szintetikus értékpapírosítást szolgáló hitelkockázati fedezet lejáratá években kifejezve; és

t* = 0,25.

2. számú melléklet a 82/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez

Minősített értékpapírosítási pozícióhoz tartozó kockázati súly

1. táblázat

Rövid lejáratú hitelminősítéssel nem rendelkező pozíciók

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4	5 vagy magasabb
Kockázati súly	20%	50%	100%	350%	1250%

2. táblázat

Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező pozíciók

Hitelminősítési besorolás	1	2	3	4 vagy magasabb
Kockázati súly	20%	50%	100%	1250%

3. számú melléklet a 82/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez**Lejárat előtti visszafizetést biztosító rendelkezést tartalmazó, rulírozó megállapodásból származó kitétségek értékpapírosítására vonatkozó ügyletkockázati súly**

Értékpapírosítási felár 3 havi átlaga	Ügyletkockázati súly ellenőrzött rendelkezés esetén	Ügyletkockázati súly nem ellenőrzött rendelkezés esetén
A szint fölött	0%	0%
A szint	1%	5%
B szint	2%	15%
C szint	10%	50%
D szint	20%	100%
E szint	40%	100%

Ahol:

„A szint” olyan értékpapírosítási felár szinteket jelöl, amelyek kisebbek az értékpapírosítási felár határszintjének 133,33%-ánál, de nem kisebbek annak 100%-ánál;

„B szint” olyan értékpapírosítási felár szinteket jelöl, amelyek kisebbek az értékpapírosítási felár határszintjének 100%-ánál, de nem kisebbek annak 75%-ánál;

„C szint” olyan értékpapírosítási felár szinteket jelöl, amelyek kisebbek az értékpapírosítási felár határszintjének 75%-ánál, de nem kisebbek annak 50%-ánál;

„D szint” olyan értékpapírosítási felár szinteket jelöl, amelyek kisebbek az értékpapírosítási felár határszintjének 50%-ánál, de nem kisebbek annak 25%-ánál; és

„E szint” olyan értékpapírosítási felár szinteket jelöl, amelyek kisebbek az értékpapírosítási felár határszintjének 25%-ánál.

4. számú melléklet a 82/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez**Minősítésen alapuló módszer kockázati súlyai**

1. táblázat

Rövid lejáratú hitelminősítéssel nem rendelkező pozíciók

Hitelminősítési besorolás	Kockázati súly		
	A	B	C
1	7%	12%	20%
2	8%	15%	25%
3	10%	18%	35%
4	12%	20%	35%
5	20%	35%	35%
6	35%	50%	50%
7	60%	75%	75%
8	100%	100%	100%
9	250%	250%	250%
10	425%	425%	425%
11	650%	650%	650%
12 vagy magasabb	1250%	1250%	1250%

2. táblázat

Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező pozíciók

Hitelminősítési besorolás	Kockázati súly		
	A	B	C
1	7%	12%	20%
2	12%	20%	35%
3	60%	75%	75%
4 vagy magasabb	1250%	1250%	1250%

1. A táblázatok „A” oszlopában található kockázati súlyt kell alkalmazni, ha a pozíció az értékpapírosítás legalacsonyabb veszteségviselő képességgel rendelkező ügyletrész-sorozatába tartozik. Annak meghatározásához, hogy az adott ügyletrész-sorozat a legalacsonyabb veszteségviselő képességgel rendelkezik-e, nem kell figyelembe venni a kamatokból, deviza származékos ügyletekből vagy egyéb kapcsolódó kifizetésekből eredő összegeket.

2. Azokra a pozíciókra, amelyek az értékpapírosítás legelőresorolt ügyletrész-sorozatához tartoznak 6%-os kockázati súly alkalmazható, ha ez az ügyletrész-sorozat minden szempontból előrébb sorolt az értékpapírosítás egy másik olyan ügyletrész-sorozatánál, amelyhez a táblázatok szerint 7%-os kockázati súlyt rendelnének, feltéve, hogy

- a) az értékpapírosítás hátrább sorolt ügyletrész-sorozatának veszteségelnyelő képessége alapján ez indokolt, és
- b) a pozíció
 - ba) olyan külső hitelminősítéssel rendelkezik, amely megfelel a táblázatok 1. hitelminősítési besorolásának, vagy
 - bb) külső hitelminősítéssel nem rendelkezik, de teljesíti a 36. §-ban meghatározott követelményeket azzal, hogy a referencia-pozíció alatt azok a hátrább sorolt ügyletrész-sorozatokba található pozíciók értendők, amelyekhez a táblázatok szerint 7%-os kockázati súlyt rendelnének.

3. A táblázatok „C” oszlopában található kockázati súlyt kell alkalmazni, ha a pozíció olyan értékpapírosítási ügylet-hez kapcsolódik, ahol az értékpapírosított kitettségek tényleges száma hatnál kevesebb.

Az értékpapírosított kitettségek tényleges számának kiszámításához az egy ügyféllel szembeni több ügylet kapcsán fennálló kitettségeket egy kitettségnek kell tekinteni.

A kitettségek tényleges számát az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{\sum_i EAD_i^2}{\sum_i EAD_i}$$

Ahol:

EAD_i az összes, az i^n ügyféllel szembeni kitettségek értékének az összege.

Értékpapírosított kitettségek értékpapírosítása (újraértékpapírosítás) esetén a hitelintézetnek a halmazban (poolban) található értékpapírosított kitettségek számát kell figyelembe vennie, nem pedig az eredeti halmazok (poolok) alapjául szolgáló kitettségek számát, amelyekből az alapul szolgáló értékpapírosított kitettségek erednek.

Ha rendelkezésre áll a legnagyobb kitettséghez tartozó portfólió részesedés, a hitelintézet az N értékét az $1/C_1$ hányados alkalmazásával is kiszámíthatja, ahol C_1 a legnagyobb kitettséghez tartozó portfólió részesedés.

4. Minden más pozícióra a táblázatok „B” oszlopában található kockázati súlyt kell alkalmazni.

5. számú melléklet a 82/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez

Felügyeleti képlet módszerének kockázati súlyai

1. A kitettségre alkalmazandó kockázati súly

$$12,5 \cdot (S \cdot L \cdot T \cdot S \cdot L) / T$$

ahol:

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{ahol } x \leq \text{Kirbr} \\ \text{Kirbr} + K[x] - K[\text{Kirbr}] + (d - \text{Kirbr}/c) \left(1 - e^{-(\text{Kirbr}-x)/\text{Kirbr}}\right) & \text{ahol } \text{Kirbr} < x \end{cases}$$

ahol:

$$h = (1 - \text{Kirbr}/\text{ELGD})^N$$

$$c = \text{Kirbr}/(1-h)$$

$$v = \frac{(\text{ELGD} - \text{Kirbr})\text{Kirbr} - 0,25(1 - \text{ELGD})\text{Kirbr}}{N}$$

$$f = \frac{v}{1-h} \frac{\text{Kirbr}^2}{c^2} \frac{(1 - \text{Kirbr})\text{Kirbr} - v}{(1-h)}$$

$$g = \frac{(1-c)c}{f} - 1$$

$$a = g \times c$$

$$b = g \times (1-c)$$

$$d = 1 - (1-h) \times (1 - \text{Beta}[\text{Kirbr}; a, b])$$

$$K[x] = (1-h) \times (1 - \text{Beta}[x; a, b])x + \text{Beta}[x; a + 1, b]c$$

$$= 1000,$$

$$\text{és } N = 20.$$

Ahol:

a béta $[x; a, b]$ az a és b paraméterekkel jellemzett, x ponton értékelt kumulatív béta eloszlásra utal;

a T (a pozícióhoz tartozó ügyletrész-sorozat vastagsága) értéket az (a) ügyletrész-sorozat értékének a (b) értékpapírosított kitettségek értékéhez viszonyított arányaként lehet kifejezni;

a származtatott ügyletből származó értékpapírosítási pozíció kitettség értéke, ha az aktuális pótlási költség nem pozitív érték, akkor a partnerkockázatról szóló kormányrendelet szerint kiszámított lehetséges jövőbeni hitelezési kockázat;

a Kirbr az (a) Kirb-nek a (b) értékpapírosított kitettségek értékéhez viszonyított aránya. A Kirbr értéket tizedes tört alakban fejezik ki;

az L (a hitelminőség-javítás szintje) értéket a pozícióhoz tartozó ügyletrész-sorozatnak alárendelt összes ügyletrész-sorozat értéke összegének az értékpapírosított kitettségek értéke összegéhez viszonyított arányával fejezik ki. A tőkésített jövőbeni jövedelmek nem tartoznak a mért L érték alá. Az ügyfelet a partnerkockázatról szóló kormányrendeletben felsorolt olyan származtatott ügyleteket illető összegeket, amelyek alá vannak rendelve a szóban forgó ügyletrész-sorozatnak, aktuális pótlási költségen lehet értékelni (a potenciális jövőbeni hitelezési kockázatok nélkül) a hitelminőség javítás szintjének kiszámításakor;

az N a kitettségeknek a 4. számú melléklet 3. pontja szerint kiszámított tényleges száma.

2. A kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátát (ELGD) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$\text{ELGD} = \frac{\sum_i \text{LGD}_i \cdot \text{EAD}_i}{\sum_i \text{EAD}_i}$$

ahol:

az LGD_i az i^{th} ügyféllel szembeni összes kitettség átlagos nemteljesítéskori veszteségrátája (LGD) értéke, ha az LGD értéket a Hpt. 76/B–76/D. §-a szerint állapítják meg.

Értékpapírosított kitettségek értékpapírosítása (újraértékpapírosítás) esetén az értékpapírosított pozíciókra 100%-os nemteljesítéskori veszteségrátája (LGD) értéket kell alkalmazni.

Ha a vásárolt követeléseknél a nemteljesítést és a felhígulási kockázatot egy értékpapírosításon belül összevonva kezelik, akkor az LGD_i érték a hitelezési kockázat LGD értékének és a felhígulási kockázat LGD értéke 75%-ának súlyozott átlaga azzal, hogy ezen súlyok képezik a hitelezési kockázat és a felhígulási kockázat tőkekövetelményét.

3. Egyszerűsített bemeneti adatok

Ha a legnagyobb kitettséghez tartozó portfólió részesedés (C_1) nem haladja meg 3%-nál nagyobb mértékben az értékpapírosított kitettségekhez tartozó kitettség értékek összegét, akkor a felügyeleti képlet módszere alkalmazásakor a hitelintézet az LGD értékét 50%-nak tekintheti, és az N értékét az alábbi képletek egyikével számíthatja ki:

$$N = C_1 C_m \frac{C_m - C_1}{m - 1} \max(1 - m C_1, 0)$$

vagy

$$N = 1/C_1.$$

Ahol

A C_m a legnagyobb „ m ” kitettségekhez tartozó kitettség értékek összegének az értékpapírosított kitettségekhez tartozó kitettség értékek összegéhez viszonyított aránya. Az „ m ” szintjét a hitelintézet határozza meg.

4. Lakossági kitettségeket érintő értékpapírosítási ügylet esetében a Felügyelet engedélyezheti a felügyeleti képlet módszerének a következő egyszerűsítésekkel történő alkalmazását:

$$h = 0 \text{ és } v = 0.$$

A Kormány 83/2008. (IV. 8.) Korm. rendelete

a hitelintézet partnerkockázatának kezeléséről

A Kormány az Alkotmány 35. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feladatkörében eljárva, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 235. §-a (1) bekezdésének l) pontjában kapott felhatalmazás alapján az alábbiakat rendeli el:

I. Fejezet

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. §

(1) E rendelet hatálya a hitelintézetekre, valamint a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozásokra (a továbbiakban együtt: hitelintézet) terjed ki.

(2) A hitelintézetnek a partnerkockázatra vonatkozó tökekövetelményének meghatározása során az e rendeletben nem szabályozott esetekben a hitelezési kockázat kezeléséről és tökekövetelményéről szóló 196/2007. (VII. 30.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Hkr.) foglaltakat kell alkalmaznia.

(3) A hitelintézetnek az e rendeletben nem szabályozott pénzügyi eszközök partnerkockázatára vonatkozó tökekövetelményt a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciók, kockázatvállalások, a devizaárfolyam kockázat és nagykockázatok fedezetéhez szükséges tökekövetelmény

megállapításának szabályairól és a kereskedési könyv vezetésének részletes szabályairól szóló 244/2000. (XII. 24.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Kkr.) foglaltak szerint kell meghatározni.

2. §

(1) E rendelet alkalmazásában

1. *általános rossz irányú kockázat*: a partnerek nemteljesítésének valószínűsége pozitív korrelációban áll az általános piaci kockázati tényezőkkel;

2. *belső modell módszer szerinti tényleges lejárati*: az egy évnél hosszabb lejárati nettósítási halmaz esetén a nettósítási halmazban lévő ügyletek teljes futamidőre számított és kockázatmentes kamattal diszkontált várható kitettségei összegének és a nettósítási halmaz egy évre számított, diszkontált várható kitettségei összegének a hányadosa azzal, hogy az egy évnél rövidebb előrejelzési horizontokra ez a tényleges lejárati korrigálható a megújulási kockázat tükrözése érdekében oly módon, hogy számításakor a várható kitettséget a tényleges várható kitettséggel helyettesítik;

3. *biztosíték kiegészítési megállapodás*: a szerződésben meghatározott mértékű kitettséget meghaladó mértékű kitettség esetére hitelkockázati fedezetet biztosító szerződés;

4. *biztosítéki határérték*: a kitettség azon legnagyobb értéke, amelynek meghaladása esetén az egyik partnernek jogában áll fedezetet kérni;

5. *biztosítéki kockázati periódus*: olyan időtartam, amely a nemteljesítő partnerrel szemben fennálló ügyletek nettósítási halmazát biztosító fedezetek utolsó átadásától tart a partnerrel szembeni pozíciók lezárásáig és az ebből eredő piaci kockázatok ismételt lefedezéséig;

6. *egyedi rossz irányú kockázat*: a partnerrel szembeni kitettség a partner nemteljesítésének valószínűségével pozitív korrelációban áll a partnerrel kötött ügylet természeténél fogva azzal, hogy egy hitelintézet egyedi rossz irányú kockázatnak van kitéve, ha egy adott partnerrel szembeni jövőbeni kitettség várhatóan nagy, amikor a partner nemteljesítésének valószínűsége szintén magas;

7. *értékpapír ügylethez kapcsolódó hitel*: olyan hitel, amelyet egy hitelintézet értékpapírok vásárlásához, eladásához, illetve kereskedelméhez nyújt, amely nem foglalja magában az értékpapír fedezettel nyújtott hitelkeretet;

8. *fedezeti (hedging) halmaz*: egyetlen nettósítási halmazon belüli ügyletekből származó olyan kitettségekből vagy hitelkockázati fedezetekből származó kockázati pozíciók összessége, amelyeknek kizárólag az egyenlegüket kell figyelembe venni az e rendeletben meghatározott sztenderd módszer szerinti kitettség érték meghatározásakor;

9. *hitelértékelés egyoldalú kiigazítása*: olyan hitelértékelési kiigazítás, amely tartalmazza a hitelintézet partnerrel szembeni hitelkockázatának piaci értékét, azonban nem tartalmazza a partner hitelintézettel szembeni hitelkockázatának piaci értékét;

10. *hitelértékelési kiigazítás*: a partnerrel szembeni ügyletportfólió értékének a piaci középhez képest történő kiigazítása úgy, hogy a kiigazítás tükrözze a partnerrel szembeni szerződéses megállapodás nemteljesítése miatt felmerülő hitelezési kockázat értékét, vagy a hitelintézet partnerrel szembeni hitelezési kockázatának és a partner hitelintézettel szembeni hitelezési kockázatának értékét;

11. *hosszú elszámolási idejű ügylet*: olyan ügylet, amelyben a partner vállalja, hogy értékpapírt, árut vagy devizát ad át készpénz, egyéb pénzügyi eszköz vagy áru ellenében, illetve fordítva, és a szerződésben rögzített teljesítés vagy szállítási időpont

a) a szokásos piaci átlagos teljesítési vagy szállítási időpont, és

b) a hitelintézet ügyletbe történő lépését követő ötödik munkanap

közül az alacsonyabb időtartamot meghaladja;

12. *jelenlegi kitettség*: azonos nettósítási halmazon belüli, azonos partnerrel szembeni ügyletek vagy ügyletportfóliók piaci értéke, amelyeket a hitelintézet a partner nemteljesítésekor – csőd-, felszámolási eljárás esetére nulla megtérüléssel számolva – elveszítene azzal, hogy ez az érték nem lehet negatív;

13. *jelenlegi piaci érték*: az e rendeletben meghatározott sztenderd módszer alkalmazásakor a partnerrel szembeni, a nettósítási halmazba bevont ügyletek összességének – a negatív és a pozitív piaci értékek figyelembevételével számított – aktuális, nettó piaci értéke;

14. *kitettség-csúcsérték*: a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb futamidejű ügylet esedékességet megelőző, jövőbeli időpontra számított a kitettségek eloszlásának felső percentilise;

15. *kitettségek eloszlása*: azonos nettósítási halmazban lévő ügyletek hitelkockázati fedezettel csökkentett piaci értékei valószínűségi eloszlásának előrejelzése, amelynek számítása során a hitelkockázati fedezettel csökkentett piaci értékek negatív értékű előrejelzéseit nulla értékkel kell figyelembe venni;

16. *kockázati pozíció*: az e rendeletben meghatározott sztenderd módszer szerint, előre meghatározott algoritmus alapján az ügylethez rendelt mérőszám;

17. *kockázatsemleges eloszlás*: a piaci értékek vagy a kitettségek eloszlása egy olyan jövőbeni időszakban, amikor az eloszlás a piac által vélelmezett érték (volatilitás) alapján kerül meghatározásra;

18. *központi szerződő fél*: olyan intézmény, amely jogilag helyettesíti a pénzügyi piacon kötött szerződésben érintett partnert, azaz vevőként lép fel valamennyi eladóval, illetve eladóként valamennyi vevővel szemben;

19. *megújulási kockázat*: az az összeg, amellyel a várható pozitív kitettséget alulértékelik, amikor egy partnerrel kötött jövőbeni ügyletek várhatóan folyamatosan zajlanak azzal, hogy az ezekből a jövőbeni ügyletekből származó pótlólagos kitettség nem képezi részét a várható pozitív kitettség számításának;

20. *nettósítási halmaz*: azonos partnerrel létrejött olyan ügyletek csoportja, amelyek jogilag érvényesíthető kétoldalú nettósítási megállapodás tárgyát képezik, és amelyekre a nettósítást az e rendeletben meghatározott szerződéses nettósítás és Hkr. Negyedik Része lehetővé teszi;

21. *partnerkockázat*: az ügyletben érintett partnernek az ügylet pénzáramlása végleges elszámolása előtti nemteljesítésének kockázata;

22. *piaci értékek eloszlása*: azonos nettósítási halmazban lévő ügyletek nettó piaci értéke valószínűségi eloszlásának az ügyletek becslési időpontig realizált piaci értékének figyelembevételével egy jövőbeni időpontra (előrejelzési horizontra) számított előrejelzése;

23. *saját nettósítási halmaz*: minden az e rendelet szerint elismert, jogilag érvényesíthető kétoldalú nettósítási megállapodás tárgyát nem képező ügylet;

24. *termékkategóriák közötti nettósítás*: különböző termékkategóriákra vonatkozó ügyletek – az e rendeletben meghatározott, termékkategóriák közötti nettósítási szabályokkal összhangban – azonos nettósítási halmazba történő bevonása;

25. *tényleges eloszlás*: a piaci értékek vagy a kitettségek eloszlása egy olyan jövőbeni időszakban, amikor az eloszlás múltbeli érték (ár-, árfolyam-, kamatláb-változás alapján meghatározott volatilitás) alapján kerül meghatározásra;

26. *tényleges várható kitettség*: egy meghatározott időpontban a legmagasabb várható kitettség érték, amely azon a napon vagy azt megelőző bármely időpontban felmerül, amely egy adott időpontra meghatározható úgy is, mint az azon időpontra vonatkozóan várható kitettség érték, illetve a megelőző időpontra vonatkozó tényleges várható kitettség érték közül a magasabb érték;

27. *tényleges várható pozitív kitettség*: a tényleges várható kitettségnek időbeli súlyozott átlaga az első évre, illetve ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékessé válik, akkor a nettósítási halmazban lévő leghosszabb futamidejű szerződés időtartamára vetítve kell meghatározni, ahol a súly megegyezik az egyedi várható kitettségnek az egész időintervallumra vetített arányával;

28. *várható kitettség*: a kitettségek eloszlásának a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb futamidejű ügylet esedékességét megelőző időpontra számított átlaga;

29. *várható pozitív kitettség*: a várható kitettségnek időbeli súlyozott átlaga, ahol a súly megegyezik az egyedi várható kitettségnek az egész időintervallumra viszonyított arányával azzal, hogy a minimális tökekövetelmény számításakor az első év átlagát kell venni, illetve ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékessé válik, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb futamidejű szerződés időtartama alapján kell az átlagot számítani.

(2) Az (1) bekezdésben meg nem határozott fogalomra a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 2. számú mellékletének, a Hkr.-nek, valamint a Kkr.-nek az értelmező rendelkezései az irányadóak.

II. Fejezet

ALKALMAZHATÓ MÓDSZEREK VÁLASZTÁSA

3. §

(1) A hitelintézet a Hkr. 18. §-ában meghatározott ügylet esetén az e rendeletben meghatározott piaci árazás szerinti módszert, eredeti kitettség szerinti módszert, sztenderd módszert vagy belső modell módszert alkalmazza azzal, hogy a Hkr. 18. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kitettség esetén az eredeti kitettség szerinti módszer nem alkalmazható.

(2) Ha a hitelintézet a tökekövetelményének meghatározása céljából kereskedési könyvet vezet, akkor az eredeti kitettség szerinti módszer nem alkalmazható.

(3) A hitelintézet az e rendeletben meghatározott módszerek közül – a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel – egy módszert alkalmazhat.

(4) A hitelintézet a piaci árazás szerinti és a sztenderd módszert együttesen is alkalmazhatja azzal, hogy a 13. §-ban meghatározott ügyletekhez kizárólag az egyik módszert alkalmazza.

(5) A 15. § (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel, a Hpt. 90. §-ának (2) bekezdése szerinti vállalkozások egy mástól eltérő módszereket is alkalmazhatnak.

(6) A belső modell módszer alkalmazható:

- a) a Hkr. 18. §-ában meghatározott ügylet,
- b) a repóügyletek,

- c) az értékpapír- és árukölcsönzési ügylet,
 - d) az értékpapír ügylethez kapcsolódó hitel, és
 - e) a hosszú elszámolási idejű ügylet
- kitettség értékének meghatározásakor.

4. §

(1) Ha a hitelintézet a kereskedési könyvben nem szereplő kitettségének kockázatát vagy partnerkockázatát hitelderivatívával – mint hitelkockázati fedezettel – csökkent, akkor a hitelezési kockázat tökekövetelményének számítása során alkalmazhatja a Hkr. 153–155. §-át, vagy a Hkr. 30. §-ának (3) bekezdését vagy a Hkr. 80–82. §-át. Ebben az esetben a hitelderivatíva partnerkockázata nulla.

(2) A hitelintézet a kereskedési könyvben nem szereplő, eladott, nemteljesítéskori-csereügylet miatt felmerülő partnerkockázat esetén a kitettség értékét nullának veszi, ha a csereügylet a hitelintézet által nyújtott hitelkockázati fedezet és a hitelezési kockázat tökekövetelménye a nemteljesítéskori-csereügylet teljes névértékére vonatkozik.

(3) Azonos partnerrel szembeni kitettség értéke az e rendeletben meghatározott bármely módszer alapján az ezen partnerhez tartozó valamennyi nettósítási halmazra számított kitettség értékek összege.

(4) A központi szerződő féllel kötött származtatott ügylet, repóügylet, értékpapír- és árukölcsönzés, hosszú elszámolási idejű ügylet vagy értékpapír ügylethez kapcsolódó hitel – amelyet a központi szerződő fél nem utasított vissza – miatt felmerülő partnerkockázat esetén a kitettség értéke nulla. Nulla a kitettség értéke az olyan, központi szerződő féllel szembeni kitettségnek is, amely származtatott ügyletből, repóügyletből, értékpapír- és árukölcsönzésből, hosszú elszámolási idejű ügyletből vagy értékpapír ügylethez kapcsolódó hiteltől származik.

(5) A (4) bekezdés abban az esetben alkalmazható, ha a központi szerződő fél az ügyletre vonatkozó megállapodás valamennyi résztvevőjével szemben fennálló partnerkockázat tekintetében napi szinten, teljes mértékben fedezettel rendelkezik.

(6) A hitelintézet a hosszú elszámolási idejű ügyletekből származó kitettség értékét az e rendeletben meghatározott módszerek bármelyikével meghatározhatja, függetlenül az OTC származtatott ügyletek és repóügyletek, értékpapír- és árukölcsönzés, valamint az értékpapír ügylethez kapcsolódó hitelek kezelésére választott módszerektől. A hosszú elszámolási idejű ügyletek tökekövetelményének kiszámításakor a kockázattal súlyozott kitettség értékét belső minősítésen alapuló módszerrel számító hitelintézetek alkalmazhatják a hitelezési kockázatot sztenderd módszerrel számító hitelintézetek által alkalmazott kockázati súlyokat.

(7) Ha a hitelintézet a piaci árazás szerinti módszert vagy az eredeti kitettség szerinti módszert alkalmazza, akkor a számítás során figyelembe vett, szerződéses összegnek teljes mértékben le kell fednie a szerződésből származó kockázatot.

III. Fejezet

PIACI ÁRAZÁS SZERINTI MÓDSZER

5. §

(1) A piaci árazás szerinti módszer alkalmazásakor a tőkekövetelményt számító hitelintézetnek a származtatott ügyletek esetében ki kell számítani az ügylet jelenlegi kitettség értékét, azaz a piaci árak felhasználásával számított pótlási költséget, és ezek közül ki kell választania a pozitív értékkel rendelkező ügyleteket.

(2) A piaci árazás szerinti módszer alkalmazásakor a tőkekövetelményt számító hitelintézetnek ki kell számítani az ügylet lehetséges jövőbeni kitettség értékét. A számítás során az egyes ügyletek szerződés szerinti értékét (határidős tőzsdén kívüli kamatláb megállapodások és swap-ok esetén a tényleges elvi főösszegeket) meg kell szorozni az 1. számú mellékletben meghatározott százalékos értékkel.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott számítás során a hátralévő lejáratú idő megegyezik a következő határnapi hátralévő idővel az olyan ügylet esetében, amelyben a szerződő partnerek adott határrapon az ügylet feltételeit úgy módosítják, hogy az ügylet piaci értéke nulla.

(4) Az 1. számú melléklet szerinti táblázat egyik kategóriájában sem nevesített szerződéseket az áruszerződések, a nemesfém kivételével oszlopba kell besorolni a hátralévő lejárat figyelembevételével.

(5) Az olyan szerződés esetében, ahol a szerződés alapügylete több alkalommal cserélődik, az 1. számú melléklet szerinti táblázatban rögzített százalékos meg kell szorozni a hátralévő kifizetések számával.

(6) A kamatláb-szerződés kivételével az olyan szerződés esetében, ahol

a) a fennálló kitettséget egy meghatározott kifizetési időpontot követően teljesítik, és

b) a futamidejét újra megállapítják úgy, hogy a szerződés piaci értéke nulla legyen a kifizetési időpontban, a hátralévő lejárat a futamidő következő megállapításáig hátralévő idő.

(7) Az ügylet aktuális pótlási költségének és a lehetséges jövőbeni hitelezési kockázatának összege a kitettség értéke.

IV. Fejezet

EREDETI KITETTSÉG SZERINTI MÓDSZER

6. §

Az eredeti kitettség szerinti módszer alkalmazásakor a kitettség értékének meghatározásához az egyes szerződések szerződéskötési értékét (tényleges elvi főösszegeit) meg kell szorozni a 2. számú mellékletben meghatározott százalékos értékkel.

V. Fejezet

SZTENDERD MÓDSZER

7. §

(1) A sztenderd módszer csak tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyletek és a hosszú elszámolási idejű ügyletek esetében alkalmazható. A kitettség értéket minden nettósítási halmaz esetében külön kell kiszámítani. A számítás során a hitelkockázati fedezet nem vehető figyelembe. A kitettség érték számítását a 3. számú melléklet 1. pontja szerint kell elvégezni.

(2) Sztenderd módszer alkalmazása esetén elismert biztosítéknak tekinthető a Hkr. 100–101. §-a és a Kkr. 33. §-a szerint elismert biztosíték.

8. §

(1) A hitelintézet a kifizetési részt kifizetési lábnak tekint, ha egy lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügylet esetében a pénzügyi eszköznek kifizetés ellenében történő cseréjére kerül sor. Ha az ügylet esetében kifizetést cserélnek kifizetésre, akkor a cserét két kifizetési lábnak kell tekinteni. A kifizetési láb az ügyletben rögzített – hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül számított – bruttó kifizetés, ideértve az ügylet értékét.

(2) A hitelintézet az e §-ban és 9. §-ban meghatározott számítások során figyelmen kívül hagyhatja a kifizetési lábból származó kamatkockázatot, ha a kifizetési láb hátralévő lejáratú ideje nem éri el az egy évet.

(3) A hitelintézet egy ügyletként kezelheti a két kifizetési lábból álló ügyletet, ha az ügyletek azonos pénznemben fennállóak (denomináltak).

(4) A hitelintézet az olyan lineáris kockázati profilú ügyletet, ahol az alapul szolgáló pénzügyi eszköz részvény, arany, egyéb nemesfém vagy áru, az adott pénzügyi eszközben fennálló pozícióként az adott pénzügyi eszköz fedezeti halmazához rendeli, és a kifizetési lábához tartozó kamatkockázatot az annak megfelelő (adott) kamatkockázati fedezeti halmazhoz rendeli hozzá. Ha a kifizetés láb nem hazai pénznemben fennálló (denominált), akkor az adott – nem hazai – pénznemhez tartozó kockázati pozíciót is meg kell határozni, és azt annak fedezeti halmazához kell rendelni.

(5) A hitelintézet az olyan lineáris kockázati profilú ügyletet, ahol az alapul szolgáló pénzügyi eszköz hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírban fennálló kockázati pozícióként a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír fedezeti halmazához rendeli és a kifizetési lábához tartozó kamatkockázatot az annak megfelelő fedezeti halmazhoz rendeli hozzá. Ha az

ügylet esetében kifizetést cserélnek kifizetésre és az ügylet lineáris kockázati profilú, ideértve a nem hazai pénznemben kifejezett, tőzsdén kívüli határidős (forward) ügyletet is, akkor a kifizetési lábához külön-külön kell hozzárendelni a kamatkockázati pozíciót és azokat a megfelelő fedezeti halmazhoz kell rendelni. Ha a kifizetési láb nem hazai pénznemben fennálló (denominált), akkor az adott – nem hazai – pénznemhez tartozó kockázati pozíciót is meg kell határozni, és azt annak fedezeti halmazához kell rendelni. Ha az ügylet nem hazai pénznemben fennálló (denominált), akkor az adott – nem hazai – pénznemhez tartozó kockázati pozíciót is meg kell határozni, és azt annak fedezeti halmazához kell rendelni. Nem hazai pénznemben kifejezett bázis swapügylet kitettség értéke nulla.

(6) A lineáris kockázati profilú ügylet kockázati pozíciója – a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kivételével – az alapul szolgáló pénzügyi eszköz hazai pénznemben számított piaci értékének és a mennyiségnek a szorzata.

(7) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és a kifizetési láb kockázati pozíciója a még fennálló – hitelkockázati fedezetet nem tartalmazó – hazai pénznemben kifejezett bruttó kifizetések értékének és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy a kifizetési láb korrigált hátralévő átlagos futamidejének (duration) a szorzata.

(8) A nemteljesítéskori csereügylet kockázati pozíciója az alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír névértékének és a nemteljesítéskori csereügylet hátralévő lejáratú idejének a szorzata.

(9) A nem lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügylet – a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kivételével – kockázati pozíciója az alapul szolgáló pénzügyi eszköz delta értéke.

(10) A nem lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügylet esetében, ha az alapul szolgáló pénzügyi eszköz hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy kifizetési láb, a kockázati pozíció az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy kifizetési láb delta ekvivalens értékének és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy a kifizetési láb korrigált hátralévő átlagos futamidejének (duration) a szorzata.

(11) A kockázati pozíció megállapításakor a partnertől kapott biztosítékot aznap esedékes származtatott ügylet alapján fennálló követelésként (hosszú pozíció), és a kapott biztosítékot, mint a partnerrel szembeni, aznap esedékes kötelezettséggént (rövid pozíció) kell minősíteni.

9. §

(1) A hitelintézetnek a kockázati pozíció – ide nem értve a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kockázati pozícióját – mértékének és előjelének meghatározásakor a névértéket vagy a 3. számú melléklet 2. pontja szerinti delta ekvivalens értéket kell alkalmaznia.

(2) A hitelintézet a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és a kifizetési láb esetében a kockázati pozíció mértékének és előjelének meghatározásakor a névérték és a korrigált hátralévő átlagos futamidő (duration) szorzatát vagy a 3. számú melléklet 2. pontja szerinti delta érték és a korrigált hátralévő átlagos futamidő (duration) szorzatát alkalmazza azzal, hogy a származtatott eszközt az alapul szolgáló pénznemben kell kifejezni.

10. §

(1) A hitelintézetnek a kockázati pozícióit fedezeti halmazokba kell csoportosítani úgy, hogy minden egyes fedezeti halmaz esetében a 3. számú melléklet 3. pontja szerint meg kell határozni a kockázati pozíciók összegének abszolút értékét.

(2) A partnertől biztosítékként kapott készpénzletét, kifizetési láb vagy alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kamatkockázatának meghatározásakor, ha arra a Kkr. 3. számú melléklete alapján legfeljebb 1,60%-os egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt lehet hozzárendelni, akkor minden pénznem esetében a 3. számú melléklet 4. pontja szerinti hat fedezeti halmaz egyikét kell hozzárendelni.

(3) Egy általános piaci kamatláb szintet megjelenítő referencia kamatlábhöz kötött, alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból vagy kifizetési lábból származó kamatkockázati pozíciónál, a hátralévő lejáratú idő a kamatláb következő kiigazításáig fennmaradó időtartam.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott feltételeken kívüli esetben a hátralévő lejáratú idő az alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír hátralévő lejáratú ideje vagy kifizetési láb esetén az ügylet hátralévő lejáratú ideje.

(5) A nemteljesítéskori csereügylet alapjául szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír minden egyes kibocsátójához egy fedezeti halmazt kell rendelni.

(6) Az olyan készpénzletét kamatkockázatának meghatározásakor,

a) amelyet a partnertől biztosítékként kapott a hitelintézet és a partnernek nincs alacsony egyedi kockázatú, fennálló kitettsége, valamint

b) az olyan alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kamatkockázatának meghatározása esetén, amelyhez Kkr. 3. számú melléklete alapján 1,60%-os értéknél magasabb egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt kell hozzárendelni azzal, hogy minden egyes kibocsátóhoz egy fedezeti halmazt kell rendelni.

(7) Ha egy kifizetési láb a (6) bekezdésben meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt követ, akkor az alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír minden egyes kibocsátójára egy fedezeti halmazt kell alkalmazni.

(8) A hitelintézet azonos fedezeti halmazba sorolhatja az adott kibocsátóhoz tartozó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz vagy az alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó kockázati pozícióját, amelyet egy kifizetési láb követ vagy amely nemteljesítéskori csereügylet alapjául szolgál.

11. §

(1) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokon kívül az alapul szolgáló pénzügyi eszközök akkor sorolhatóak be ugyanazon fedezeti halmazba, ha azok azonos vagy hasonló eszközök.

(2) A pénzügyi eszközök akkor hasonló, ha

a) részvények esetében, azonos kibocsátó részvényei azzal, hogy a részvényindex külön kibocsátóként kezelendő,

b) nemesfémek esetében, azonos nemesfém azzal, hogy a nemesfém-index külön nemesfémként kezelendő,

c) villamos áram esetében, azonosak a szolgáltatási jogok és kötelezettségek, amelyek ugyanazon csúc és nem csúcsterhelésű időszakra vonatkoznak, bármely 24 órás időszakban, és

d) áruk esetében, azonos áruk azzal, hogy az áruindex külön áruként kezelendő.

12. §

A fedezeti halmazokra alkalmazandó partnerkockázati szorzók (CCRM-ek) értékét a 3. számú melléklet 5. pontja szerint kell meghatározni.

13. §

(1) Az olyan nem lineáris kockázati profilú ügylet, illetve kifizetési láb és alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében, amelyre a hitelintézet a piaci kockázat minimális tőkekövetelményének meghatározására szolgáló modellel a deltát, illetve a korrigált hátralévő átlagos futamidőt (duration) nem lehet meghatározni, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (a továbbiakban: Felügyelet) határozatban döntenie kell a kockázati pozíció nagyságáról és az alkalmazható partnerkockázati szorzó értékéről.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a Felügyelet a piaci árazás szerinti módszer alkalmazását is előírhatja azzal, hogy a nettósítás nem elismerhető, azaz a kitettség értéket úgy kell meghatározni, mintha egy, az adott ügyletet tartalmazó nettósítási halmaz lenne.

14. §

(1) A hitelintézetnek szabályzatban kell rögzítenie azon belső eljárásokat, amelyek az ügyletek fedezeti halmazba történő besorolását megelőző ellenőrzésre vonatkoznak annak érdekében, hogy az adott ügylet alapja az e rendelet szerinti szerződéses nettósítási követelményeknek eleget tevő, érvényes és érvényesíthető szerződés legyen.

(2) Ha a hitelintézet a partnerkockázata mérséklésére biztosítékot alkalmaz, akkor szabályzatban kell meghatározni azon belső eljárásokat, amelyekkel a biztosíték kockázatmérséklő hatásának kiszámítását megelőzően ellenőrizi a Hkr.-ben rögzített, az elismerhető hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelmények teljesülését.

VI. Fejezet

BELSŐ MODELL MÓDSZER

15. §

(1) A hitelintézet – ha megfelel a módszer alkalmazására vonatkozó, e rendeletben meghatározott követelményeknek – a partnerkockázat meghatározására a Felügyelet engedélyével a belső modell módszert alkalmazhatja a 3. § (6) bekezdésének

a) a) pontjában,

b) b)–d) pontjában vagy

c) a)–d) pontjában

meghatározott ügyletekre azzal, hogy a 3. § (6) bekezdésének e) pontjában meghatározott ügyletre a belső modell módszer minden esetben alkalmazható.

(2) Ha a kitettség a kockázat és a méret szempontjából nem jelentős, akkor a hitelintézetnek nem kell alkalmaznia a belső modell módszerét.

(3) A Felügyelet engedélyével a belső modell módszer fokozatosan is bevezethető a különböző ügylettípusok tekintetében úgy, hogy a fokozatos bevezetés időtartama alatt a hitelintézet a piaci árazás szerinti módszert vagy a sztenderd módszert is alkalmazza.

(4) Ha a hitelintézet a tőzsdén kívüli (OTC) származtatott ügyletek és a hosszú elszámolási idejű ügyletek esetében nem alkalmazhatja a belső modell módszert, akkor a piaci árazás szerinti módszert vagy a sztenderd módszert kell alkalmaznia. A Hpt. 90. §-ának (2) bekezdése szerinti vállalkozások esetében a piaci árazás szerinti módszer és a sztenderd módszer együttes alkalmazása lehetséges azzal, hogy egy adott vállalkozáson belül az együttes alkalmazás feltétele, hogy a 13. §-ban meghatározott ügyletre csak az egyik módszer kerül alkalmazásra.

(5) Belső modell módszert alkalmazó hitelintézet a Felügyelet engedélyével térhet át a piaci árazás szerinti vagy sztenderd módszer alkalmazására

a) egyesülés vagy szétválás esetén, vagy

b) olyan elháríthatatlan, a hitelintézet érdekkörén kívüli, neki fel nem róható esemény esetén, amely megakadályozza a belső modell módszer alkalmazását.

(6) Ha a belső modell módszert alkalmazó hitelintézet nem teljesíti a belső modell módszer alkalmazásához szükséges feltételeket és követelményeket, akkor a jogszervi működés helyreállításáról kilencven napon belül köteles a Felügyeletnek intézkedési tervet benyújtani.

Kitettség érték

16. §

(1) A kitettség értéket nettósítási halmazonként kell meghatározni.

(2) A modellnek alkalmasnak kell lennie

a) ósítási halmaz piaci értékében – a piaci változók, ideértve a kamatláb-, devizaárfolyam-változása miatti – bekövetkező változások előre jelezhető eloszlásának,

b) a nettósítási halmaz kitettség értékének – a piaci változók változása esetén – egy adott jövőbeni időpontra vonatkozó meghatározására.

(3) A (2) bekezdés tekintetében a biztosíték kiegészítési megállapodást kötött partnerek esetén a modell a biztosíték jövőbeni változásait is figyelembe veheti.

(4) A hitelintézet a Hkr. 100–101. §-a és a Kkr. 33. §-a alapján elismerhető pénzügyi biztosítékokat is figyelembe veheti a nettósítási halmaz piaci értékében bekövetkező változások előre jelezhető eloszlásának meghatározása során, ha a belső modell módszer alkalmazására vonatkozó követelmények a biztosíték esetében is teljesülnek.

17. §

A belső modell módszere alkalmazásakor a kitettség értéket a 4. számú mellékletben meghatározottak szerint kell kiszámítani.

18. §

(1) A 4. számú melléklet 1. pontjától eltérően a Felügyelet engedélyével a hitelintézet saját becslése alapján legalább 1,2-es értékű értéket alkalmazhat, ahol az összes partner partnerkockázatának átfogó teljes szimulációjából számított belső tőke és a várható pozitív kitettség értéken alapuló belső tőke aránya azzal, hogy a várható pozitív kitettséget rögzítettnek kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor a hitelintézetnek az értékre vonatkozó saját becslésekor figyelembe kell vennie az összes partner partnerkockázatának átfogó teljes

szimulációjából számított belső tőkében az ügyletek vagy az ügyletek portfóliója piaci értékének sztochasztikus változásának eloszlását befolyásoló tényezőket. Az saját becslésnek figyelembe kell vennie a portfóliók szemcsézettségét, tagoltságát is.

(3) Az (1) bekezdés szerinti aránynak a modellezési módszerrel, a paraméterekre vonatkozó előírásokkal és a portfólió összetételével konzisztensnek kell lennie. Az alkalmazott módszernek a hitelintézet belső tőkére vonatkozó megközelítése tekintetében dokumentálnak és a hitelintézet ügyvezetése által felülvizsgálnak kell lennie.

(4) A hitelintézetnek a saját becsléseit és modelljének kockázatát legalább negyedévente – illetve a portfólió változásának függvényében ennél gyakrabban – felül kell vizsgálnia.

(5) A piaci és a hitelezési kockázat közös modellezésénél alkalmazott piaci tényezők volatilitását és korrelációját, egy kedvezőtlen gazdasági fordulat esetén a volatilitásban és a korrelációban bekövetkező lehetséges növekedésként, a hitelezési kockázatban kell megjeleníteni.

(6) A biztosíték kiegészítési megállapodáshoz tartozó nettósítási halmaz esetén a hitelintézetnek a várható pozitív kitettség érték meghatározása során a következőket kell alkalmaznia:

a) tényleges várható pozitív kitettség érték, a biztosíték kiegészítési megállapodás figyelmen kívül hagyásával,

b) a biztosíték kiegészítési megállapodás határértéke – ha pozitív – és a biztosítéki kockázati periódus alatt a kitettség értékében bekövetkező lehetséges növekedést megjelenítő hozzáadott érték, vagy

c) ha a várható kitettség érték becslésekor a modell tükrözi a biztosíték-kiigazítás hatásait, akkor a Felügyelet engedélyével alkalmazható a 4. számú melléklet 2. pontja szerinti várható kitettség érték.

(7) A (6) bekezdés b) pontja szerinti hozzáadott értéket a biztosítéki kockázati periódus alatti nulla értékű kitettség értékből származó, a nettósítási halmaz kitettségében bekövetkező várható növekedésként kell számítani. A repó ügyletekből álló nettósítási halmaz esetén – napi piaci értékelés és napi biztosíték-kiigazítás mellett – öt munkanap, nem repó ügyletekből álló nettósítási halmaz esetén tíz munkanap fogadható el a kockázat biztosíték-kiigazítási időszakaként.

A partnerkockázat ellenőrzésének szervezeti feltételei

19. §

(1) A hitelintézetnek szervezeti egységgel kell rendelkeznie a partnerkockázatra vonatkozó irányítási rendszer kiépítésére, működtetésére, valamint az alkalmazott mo-

dell folyamatos, ügyvezetés általi felülvizsgálatának és ellenőrzésének biztosítására.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szervezeti egységnek

a) ellenőriznie kell az alkalmazott modellhez felhasznált adatok integritását,

b) a hitelintézet kockázatmérési modelljéről jelentéseket és elemzéseket kell készítenie, ideértve a kockázati kitettségek és a hitelezési, valamint a kereskedési limitek mértéke közötti összefüggés értékelését,

c) függetlennek kell lennie a kockázatok vállalásáért, megújításáért és kereskedéséért felelős szervezeti egységtől,

d) megfelelő emberi erőforrással kell rendelkeznie, és

e) az igazgatóság, illetve az ügyvezetés részére történő jelentési kötelezettségnek kell eleget tennie.

(3) Az (1) bekezdés szerinti szervezeti egység feladatait a hitelintézet napi hitelezési kockázat kezelési eljárási feladataiba integráltan végzi. A szervezeti egység által készített jelentések, elemzések integráns részét képezik a belső tervezési és jelentési rendszernek.

(4) Az (1) bekezdés szerinti szervezeti egység a hitelintézet partnerkockázatának alakulását és a kockázat mérésének módját és mértékét naponta köteles jelenteni a hitelintézet ügyvezetése számára.

20. §

(1) A hitelintézetnek partnerkockázatra vonatkozó megfelelő és integrált szabállyal, eljárással és rendszerekkel kell rendelkeznie, amely magába foglalja a partnerkockázat azonosítását, értékelését, kezelését és jelentését.

(2) A hitelintézet partnerkockázat kezelési szabályzatának tartalmaznia kell a partnerkockázathoz kapcsolódó piaci, likviditási, jogi és működési kockázatot is. A hitelintézetnek az üzleti döntése meghozatala előtt vizsgálnia kell a partner hitelképességét, a teljesítési és teljesítés előtti hitelezési kockázatot, valamint kezelnie kell a felmerülő partnerkockázatot az egyes partnerek és a hitelintézet portfóliójának szintjén.

(3) A hitelintézet ügyvezetésének tájékoztatnia kell a hitelintézet igazgatóságát az összes olyan változásról, vagy a partnerkockázat kezelési szabályzattól való eltérésről, amelyek befolyásolják a partnerkockázat alakulását. A hitelintézet ügyvezetésének folyamatosan biztosítania kell a partnerkockázathoz kapcsolódó minősítési rendszerek megfelelő működését. A hitelintézet ügyvezetése legalább háromhavonta beszámol a hitelintézet igazgatóságának a piaci környezet és az esetleges működési problémák partnerkockázat meghatározására szolgáló modellben való megjelenítéséről.

(4) A hitelintézet partnerkockázat kezelési rendszerének illeszkednie kell a hitelezési és kereskedési limitekhez, amely limiteknek következetesen, valamint a hitele-

zők, a kereskedők és az ügyvezetés által áttekinthető módon kell a hitelintézet kockázatértékelési modelljéhez kapcsolódnia.

(5) A hitelintézet partnerkockázat értékelésének magában kell foglalnia a hitellimitek napi és napon belüli felhasználásának mérését. A hitelintézetnek meg kell állapítania az aktuális kockázat hitelkockázati fedezettel és fedezet nélkül vett értékét. A hitelintézetnek portfólió- és partner szinten ki kell számítani, és figyelemmel kell kísérnie a kitettség-csúcsértékét vagy a lehetséges kitettségnek a hitelintézet által választott konfidencia-intervallumon belül vett értékét. A hitelintézetnek figyelembe kell vennie a pozíciók koncentrációját, ideértve a piaci, az ágazati vagy a csoport szintet is.

(6) A hitelintézet a kockázatértékelési modell napi kimeneti adatain alapuló partnerkockázat elemzések kiegészítéseként rendszeres időközönként – legalább évente – stressz-tesztet készít. Az ügyvezetés folyamatosan ellenőrzi a stressz-teszt eredményeit, és szükség esetén javaslatot tesz a partnerkockázatra vonatkozó szabályzatok és limitek módosítására.

(7) Ha a stressz-teszt magas érzékenységet mutat a körülmények egy jól meghatározható csoportjával szemben, akkor a hitelintézet ügyvezetésének a kockázatok kezelése érdekében azonnali lépéseket kell tennie.

(8) A hitelintézetnek a partnerkockázat kezelési rendszer működése tekintetében a szabályzatokat, az ellenőrzést és az eljárásokat rendszeresen – legalább évente – felül kell vizsgálnia.

(9) A hitelintézet partnerkockázat kezelési rendszerének jól dokumentálnak kell lennie, és biztosítania kell a partnerkockázat mérésére alkalmazott, tapasztalaton (empirikus vizsgálaton) alapuló módszerek magyarázatát.

21. §

(1) A hitelintézet saját belső ellenőrzési eljárása keretében rendszeresen elvégzi a partnerkockázat kezelési rendszere független felülvizsgálatát, amelyet a 19. § (1)–(3) bekezdés szerinti és a (2) bekezdés szerinti független ellenőrző egység végez el.

(2) A partnerkockázat kezelési rendszerének felülvizsgálata kiterjed:

a) a partnerkockázat kezelési rendszer és eljárás dokumentáltságra,

b) a partnerkockázat ellenőrző egység szervezeti felépítésére,

c) a partnerkockázat értékelésnek a napi kockázatkezelésbe történő integráltságára,

d) a front-office és a back-office által alkalmazott kockázati árazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására vonatkozó eljárásra,

e) a partnerkockázat értékelési eljárásban bekövetkezett jelentős – a kitettség érték szempontjából tíz százalékot meghaladó – változás jóváhagyására,

f) a kockázattertelékelési modell által lefedett partnerkockázatok körére,

g) a vezetői információs rendszer integritására,

h) a partnerkockázati adatok pontosságára és teljességére,

i) a modellek működtetésére felhasznált adatforrások konzisztenciájának, időszerűségének és megbízhatóságának – ideértve ezen adatforrások függetlenségét – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárásra,

j) a volatilitási és korrelációs feltételezések pontosságára és megfelelőségére,

k) az értékelés és a kockázat átalakítására vonatkozó számítások pontosságára, és

l) a modell pontosságának utólagos teszteléssel történő ellenőrzésére.

Használati teszt

22. §

(1) A tényleges várható pozitív kitettség érték kiszámításához alkalmazott modell által meghatározott kitettség-eloszlást integrálni kell a hitelintézet napi partnerkockázat kezelési eljárásába. A modell kimeneti értékeinek meg kell jelennie a hitelintézet hitelbírálataiban, belső tőke allokálásában, partnerkockázat kezelésében és vállalatirányításában.

(2) A hitelintézetnek a partnerkockázat kezelési eloszlás meghatározására alkalmazott modellje tekintetében folyamatos és visszakövethető nyilvántartással kell rendelkeznie. A hitelintézetnek a várható pozitív kitettség érték számításához alkalmazott modellje tekintetében az alkalmazási kérelem benyújtását megelőző legalább egy éven át meg kell felelnie a várható pozitív kitettség érték modellre meghatározott minimum követelményeknek.

(3) A partnerkockázati kitettség eloszlás meghatározására alkalmazott modellnek a partnerkockázat kezelés – ideértve az azonosítását, értékelését, kezelését és jelentését – részének kell lennie. A partnerkockázat kezelés magában foglalja a hitellimit felhasználásának és a belső tőke allokációjának értékelését. A hitelintézetnek a várható pozitív kitettségen túl a jelenlegi kitettségeket is értékelnie kell. A hitelintézetnek értékelnie kell a jelenlegi kitettségnek a hitelkockázati fedezettel és fedezet nélkül vett értékét. A hitelintézet használati tesztje akkor megfelelő, ha a hitelintézet más partnerkockázati kitettségre vonatkozó – ideértve a kitettség-csúcsérték vagy a jövőbeni lehetséges kitettség – mérést is alkalmaz, amelyet a várható pozitív kitettség számításához használt modell által becsült kitettség eloszlásra alapítva számít ki.

(4) A hitelintézetnek a várható kitettség érték napi becslésére alkalmas rendszerrel kell rendelkeznie, kivéve, ha a partnerkockázati kitettség ritkább számításokat igényel. A hitelintézetnek a várható kitettség értékét olyan előrejelzési horizontok időprofilja mentén számítja ki, amely visszautkrözi a jövőbeli pénzáramlások és a szerződések lejáratának időbeli szerkezetét, valamint összhangban van a kitettség összetételével és nagyságrendjével.

(5) A kitettségeket a nettósítási halmazba tartozó összes szerződés megszűnéséig kell értékelni, figyelemmel kísérni és ellenőrizni. A hitelintézetnek olyan eljárással kell rendelkeznie, amely a partnerkockázatot azonosítja és ellenőrzi abban az esetben is, ha a kitettség túllépi az egy éves horizontot. A kitettség előrejelzett növekedésének a hitelintézet belső tőke modellje bemeneti értékének kell lennie.

Stressz-teszt

23. §

(1) A hitelintézetnek a partnerkockázat tökemegfelelési felméréséhez megbízható stressz-tesztelési eljárásokat kell alkalmaznia. A stressz-tesztelés eredményét össze kell hasonlítani a várható pozitív kitettség értékelésével, és a hitelintézet – a Hpt. szerinti – belső tökemegfelelés értékelési folyamatának részét kell képeznie.

(2) A stressz-tesztelési eljárás célja

a) a hitelintézet hitelkockázati kitettségeit esetleges kedvezőtlenül befolyásoló gazdasági feltételekben történő jövőbeni változások és lehetséges események azonosítása, és

b) a hitelintézet a) pontban meghatározott változásokkal szembeni ellenálló képességének felmérése.

(3) A hitelintézetnek partnerkockázati kitettségeit stressz-tesztelnie kell, ideértve a piaci és a hitelezési kockázati tényezők együttes stressz-tesztelését. A partnerkockázatra vonatkozó stressz-tesztnek figyelembe kell vennie a koncentrációs kockázatot, a piaci és a hitelezési kockázat korrelációs kockázatát és a partnerkockázati pozíció likvidációja miatti piacbefolyásoló hatás kockázatát. A stressz-teszt felméri a piacbefolyásoló hatásnak a hitelintézet saját pozíciójára gyakorolt hatását is, és ezt a hatást beépíti a partnerkockázat értékelésébe.

Rossz irányú kockázat

24. §

(1) A 19. § (4) bekezdése szerinti jelentésnek tartalmaznia kell az általános rossz irányú kockázat növekedését eredményező kitettségeket.

(2) A hitelintézetnek az egyedi rossz irányú kockázat eseteinek azonosítására és ellenőrzésére vonatkozó szabályzatában meghatározott eljárást az adott ügylet teljes futamideje alatt alkalmaznia kell.

Modellel szembeni követelmények

25. §

(1) A modellnek időszerűen, teljes mértékben és következetesen meg kell jelenítenie az ügylet feltételeit és egyéb körülményeit, amelyek kiterjednek az értékre, a lejáratra, az alapul szolgáló eszközre, biztosíték-kiigazítási és nettósítási intézkedésekre.

(2) Az (1) bekezdés szerinti feltételeket és körülményeket tartalmazó adatbázist rendszeresen – legalább évente egyszer – felül kell vizsgálni.

(3) A nettósítási intézkedés elismerésére vonatkozó eljárás érvényességének és érvényesíthetőségének jogi szakvéleménnyel alátámasztottnak kell lennie.

(4) Az ügylet feltételeit és egyéb körülményeit csak belső ellenőrzést követően lehet a modellben alkalmazni, valamint a modell és a forrásadatok rendszere között hivatalos egyeztetési eljárásokat kell fenntartani annak folyamatos ellenőrzésére, hogy az ügylet feltételei és körülményei a várható pozitív kitettség értékben megfelelően és következetesen megjelenjenek.

26. §

(1) A modellnek az aktuális kitettség számításához aktuális piaci adatokat kell tartalmaznia. Ha a hitelintézet a volatilitás és a korreláció becslésére múltbeli adatokat alkalmaz, akkor az alkalmazott időszornak legalább háromévesnek kell lennie, és negyedévente vagy gyakrabban a piaci feltételek változása mentén frissíteni kell, valamint a gazdasági feltételek skáláját le kell fednie.

(2) Az adatokat üzletágaktól függetlenül kell beszerezni, a modellben időszerűen és teljeskörűen meg kell jeleníteni, valamint legalább negyedévente a teljes adatbázist felül kell vizsgálni.

(3) A hitelintézetnek az adatok integritását biztosító fejlett eljárással is rendelkeznie kell, amely megtisztítja az adatokat a hibás, illetőleg rendellenes adatoktól.

(4) Ha a modell közvetett piaci adatokra – ideértve az olyan termékeket, amelyek esetében nem áll rendelkezésre legalább három év hosszúságú múltbeli adatsor – is támaszkodik, akkor a belső szabályzatokban meghatározott eljárásnak azonosítania kell a közvetett adatokat, és a hitelintézetnek írásban rögzítenie kell, hogy a közvetett adat következetesen tartalmazza a kedvezőtlen piaci feltételek esetén fennálló kockázatot.

(5) Ha a modell a számítások során figyelembe veszi a biztosítéknak a nettósítási halmaz piaci értékében bekövetkező változásra gyakorolt hatását, akkor a hitelintézetnek a biztosíték volatilitásának modellezésére megfelelő múltbeli adattal kell rendelkeznie.

(6) A modellt a hitelintézet szabályzatainak és eljárásainak megfelelően belső, igazgatóság általi jóváhagyási eljárásnak kell alávetni, amely meghatározza azokat a vizsgálatokat, amelyek biztosítják a modell integritását és azon feltételek azonosítását, amelyek között a feltevések sérülnének vagy a várható pozitív kitettség érték alul lenne becsülve. A belső jóváhagyási eljárás során a modell átfogó felülvizsgálatát kell végrehajtani.

27. §

(1) A hitelintézetnek figyelemmel kell kísérnie a kockázatokat, és olyan eljárásokat kell alkalmaznia, amelyek kiigazítják a várható pozitív kitettség érték becslését, ha a kockázatok jelentős mértékűek.

(2) A hitelintézetnek

a) azonosítania és kezelnie kell az egyedi rossz irányú kockázatait,

b) legalább negyedévente össze kell vetnie a várható pozitív kitettség érték egyéves becslését a kitettség teljes élettartamára vonatkozó várható pozitív kitettség értékkel, ha egy év után növekvő kockázati profilú kitettségről van szó, valamint

c) legalább negyedévente össze kell vetnie a pótlási költséget – azaz az aktuális kitettség értéket – a megvalósult kockázati profillal, ha egy évnél rövidebb hátralévő lejáratú idővel rendelkező kitettségről van szó, valamint az összehasonlítást alátámasztó adatokat legalább öt évig kell tárolnia.

(3) A hitelintézetnek szabályzatban kell rögzítenie azon belső eljárásokat, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézet az ügyletnek a nettósítási halmazba történő besorolása előtt a szerződéses nettósításra e rendeletben előírt feltételek teljesülését ellenőrizze.

(4) Ha a hitelintézet a partnerkockázatot biztosíték alkalmazásával mérsékli, akkor olyan belső szabállyal kell rendelkeznie, amely a Hkr.-ben rögzített elismerhetőségi feltételek ellenőrzését is előírja.

A várható pozitív kitettség érték modelljével szembeni követelmények

28. §

(1) A hitelintézet várható pozitív kitettség érték modellje akkor alkalmazható, ha

a) megfelel a Kkr.-ben meghatározott a belső modellek használatára vonatkozó minimum követelményeknek,

b) előrejelzi a partnerkockázati kitettség értékeléséhez szükséges kamatlábat, devizaárfolyamot, részvényárfolyamot, árut és más piaci kockázati tényezőket,

c) a piaci kockázati tényezőkre ható jövőbeni sokkhatás esetén a partnerkockázati kitettség számításához alkalmazott árazási modelleket a modell jóváhagyásának keretében tesztelték azzal, hogy az opciók árazási modelljének figyelembe kell vennie, hogy az opciók értéke a piaci kockázati tényezőkhöz viszonyítva nem lineáris,

d) a várható pozitív kitettség modell tartalmazza az ügyletre vonatkozó adatokat és a biztosítékkal való ellátottság hatásainak figyelembevételéhez szükséges üzleti adatokat, ideértve a biztosíték jövőbeni aktuális összegét,

e) a modell megfelel a Hkr. biztosítékokra vonatkozó elismerhetőségi követelményeinek, és figyelembe veszi a biztosíték kiegészítési megállapodásoknak a természetét, ideértve annak egyoldalúságát vagy kétoldalúságát, a biztosíték lehívásának gyakoriságát, a kitettség fedezetlenségének időtartamát, a biztosíték nélküli kitettség hitelintézet által elfogadható küszöbértékét és az átruházott összeget,

f) a partner reprezentatív portfóliójának értékelése folyamatos és múltbeli utótesztelésen alapul,

g) a hitelintézet a partner reprezentatív portfóliói tekintetében negyedévente legalább egyszer utótesztelést végez azzal, hogy a reprezentatív portfóliókat a hitelintézet kockázati tényezőinek és korrelációinak alapján választja ki.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti utótesztelés azt jelzi, hogy a modell nem pontos, akkor a Felügyelet visszavonja a modellre vonatkozó engedélyt, vagy a modell azonnali javítását biztosító intézkedéseket ír elő.

VII. Fejezet

SZERZŐDÉSES NETTÓSÍTÁS

Elismerhető nettósítási megállapodások

29. §

(1) A szerződéses nettósítás tekintetében

a) a partner olyan természetes vagy jogi személy, amely jogosult szerződéses nettósítási megállapodást kötni, és

b) a termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodás olyan a hitelintézet és egy partner között létrejött szerződés, amely egyetlen jogi kötelezettség keretében az összes kétoldalú megállapodást és a különböző termék kategóriákhoz tartozó ügyleteket tartalmazza azzal, hogy a termékek közötti szerződéses megállapodás a kétoldalú alapon végrehajtott nettósításra vonatkozhat.

(2) A termékek közötti nettósítás alkalmazásában különböző termék kategóriának minősül:

a) a repóügylet, fordított repóügylet, értékpapír- és áru-kölcsönzési ügylet,

b) az értékpapír ügylethez kapcsolódó hitel, és

c) a Hkr. 18. §-a szerinti származtatott ügylet.

(3) A tőkekövetelmény számítása során a következő szerződéses nettósítási típusok kockázatmérséklő hatása ismerhető el:

a) a hitelintézet és partnere közötti kétoldalú adósságmegújítási szerződés, amelynek alapján a kölcsönösen fennálló követelések és kötelezettségek egymással szemben automatikusan oly módon kerülnek beszámításra, hogy az adósságmegújítás egyetlen nettó összeget határoz meg, amely így jogilag kötelező erejű, egyetlen új szerződést képez a korábbi szerződések megszüntetésével;

b) olyan, hitelintézetek termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodásai, amelyekre a belső modell módszer alkalmazható azzal, hogy a Hpt. 90. § (2) bekezdése szerinti vállalkozások tekintetében az ügyletek közötti nettósítás e rendelet tekintetében nem vehető figyelembe.

Az elismerés feltételei

30. §

(1) A szerződéses nettósítás kockázatmérséklésként akkor ismerhető el a tőkekövetelmény számítása során, ha

a) a hitelintézet rendelkezik a partnerével szemben olyan szerződéses nettósítási megállapodással, amely egyetlen jogi kötelezettséget jelent, kiterjed minden benne foglalt ügyletre oly módon, hogy a partner nemteljesítése esetén a hitelintézet követelése vagy kötelezettsége a beszámított ügyletek pozitív és negatív piaci értékei nettó összege,

b) a hitelintézet a Felügyeletnek benyújtja írásos jogi szakvéleményét az a) pont szerinti szerződéses nettósítási megállapodás érvényességéről és érvényesíthetőségéről,

c) a hitelintézet rendelkezik a szerződéses nettósítás jogi érvényessége ellenőrzésére szolgáló eljárással, ideértve a kapcsolódó jogszabályok lehetséges változásának figyelemmel kísérését is,

d) a hitelintézet dokumentációja mindenre kiterjedő és naprakész,

e) a partnerek összesített hitelkockázati kitettség értékének értékelése során a nettósítás hatásai figyelembe vannak véve és a hitelintézet a partnerkockázatát ennek mentén kezeli, és

f) minden egyes partnerrel szembeni hitelezési kockázat összesítésre kerül az ügyletek közötti egyetlen jogi kitettség keretében azzal, hogy az összesítést figyelembe veszi a hitelkorlátok és a belső tőke tekintetében.

(2) A szerződéses nettósítás kockázatmérséklő hatása a tőkekövetelmény számítása során nem ismerhető el, ha a szerződésnek van olyan kikötése (walkaway clause), amely alapján az egyik fél nemteljesítése esetén a másik

félnek lehetősége van korlátozott teljesítésre vagy nemteljesítésre, még akkor is, ha a nemteljesítő nettó hitelező.

(3) Az (1) bekezdésben rögzített feltételeken kívül a termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodásnak eleget kell a következő feltételeknek is tenni a kockázatmérséklő hatása elismerhetősége érdekében:

a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó összegnek a kétoldalú szerződéses nettósítási megállapodás pozitív és negatív értékeinek és az egyedi ügyletek piaci árazás szerinti, pozitív és negatív értéknek a nettó összeget kell tekinteni,

b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti írásos és indoklással ellátott jogi szakvéleménynek ki kell térnie a termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodás érvényességére és érvényesíthetőségére, valamint az egyedi kétoldalú szerződéses nettósítási megállapodás dologi rendelkezéseivel kapcsolatos nettósítási megállapodás hatá-
saira,

c) a hitelintézetnek olyan eljárással kell rendelkeznie az (1) bekezdés c) pontja vonatkozásában, amely biztosítja a nettósítási halmazba tartozó ügylet jogi szakvéleménnyel való lefedettségét, valamint

d) a hitelintézetnek meg kell felelnie a kétoldalú szerződéses nettósítási megállapodás és a Hkr. hitelkockázati fedezet elismerhetőségére vonatkozó feltételeknek a termékek közötti nettósítási megállapodás figyelembevétele tekintetében, ideértve az egyes kétoldalú szerződéses megállapodást és az egyedi ügyletet is.

Az elismerés hatásai

31. §

(1) A sztenderd módszer és a belső modell módszer alkalmazásakor a nettósításnak a (2) és (3) bekezdésben meghatározott feltételeket kell teljesítenie.

(2) Az adósságmegújítási szerződések által rögzített egyedi nettó összegek súlyozhatóak azzal, hogy

a) a piaci árazás szerinti módszer alkalmazásakor a pótlási költséget és az egyes ügylet szerződés szerinti értékét vagy az alapul szolgáló értéket lehet megkapni az adósságmegújítási szerződés figyelembevételével,

b) az eredeti kitettség szerinti módszer alkalmazásakor a szerződéskötési érték – a 2. számú mellékletben meghatározott táblázat figyelembevételével – számítható ki az adósságmegújítási szerződés figyelembevételével.

(3) Egyéb nettósítási megállapodások esetében

a) a piaci árazás szerinti módszer alkalmazásakor a nettósítási megállapodásba tartozó szerződések

1. aktuális pótlási költsége meghatározása során a megállapodásból származó aktuális feltételezett nettó helyettesítési költséget lehet figyelembe venni azzal, hogyha a nettósítás nettó kötelezettséget

eredményez a hitelintézet nettó pótlási költsége meghatározása során, akkor az aktuális pótlási költséget nullának kell tekinteni,

2. lehetséges jövőbeni hitelkitettség mutatóját az 5. számú melléklet 1. pontjában meghatározott képlet szerint lehet csökkenteni;

b) az eredeti kitettség szerinti módszer alkalmazásakor a nettósítási megállapodásban figyelembe vett tökéletesen illeszkedő szerződéseket egyedi szerződéshez tartozó szerződéskötési értékkel lehet figyelembe venni azzal, hogy a szerződéskötési értéket a 2. számú mellékletben meghatározott táblázat százalékos értékeivel kell megszorozni, valamint a nettósítási megállapodásba foglalt minden más szerződés esetében az alkalmazandó szorzószámok az 5. számú melléklet 2. pontjában meghatározott táblázatban feltüntetett mértékre csökkenthetőek.

(4) A (3) bekezdés a) pontjának 2. alpontjában alkalmazott lehetséges jövőbeni hitelkitettség számítási képlete során a nettósítási megállapodásban szereplő, tökéletesen illeszkedő szerződéseket egyedi szerződéshez tartozó szerződéskötési értékkel lehet figyelembe venni.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában tökéletesen illeszkedő szerződések olyan tőzsdén kívüli határidős ügyletek (forward), amelyekben a szerződés szerinti érték megfelel a pénzáramlásoknak, ha a pénzáramlások ugyanabban az értékelési időpontban részben vagy egészben ugyanabban a pénznemben válnak esedékessé.

VIII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

33. §

Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusnak való megfelelést szolgálja: az Európai Parlament és a Tanács 2006/48/EK irányelve (2006. június 14.) a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról (átdolgozott szöveg), III. melléklet.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 83/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez**A piaci árazás szerinti módszerhez kapcsolódó százalékos értékek**

Hátralevő lejárat	Kamatláb-szerződések	Deviza-szerződések, ideértve az aranyat is	Részvény-ügyletek	Nemesfém-szerződések, az arany kivételével	Áruszerződések, a nemesfém kivételével
Egy év vagy rövidebb	0%	1%	6%	7%	10%
Egy év és öt év között	0,5%	5%	8%	7%	12%
Öt évnél hosszabb	1,5%	7,5%	10%	8%	15%

2. számú melléklet a 83/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez**Az eredeti kitettség szerinti módszerhez kapcsolódó százalékos értékek**

Eredeti lejárat	Kamatláb-szerződések	Devizaszerződések, ideértve az aranyat is
Egy év vagy rövidebb	0,5%	2%
Egy év és két év közötti	1%	5%
Minden újabb év után további	1%	3%

3. számú melléklet a 83/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez**A sztenderd módszerhez kapcsolódó számítások**

1. A kitettség értéke

$$\text{kitettség érték} = \max_j \{ \text{CMV} - \text{CMC}; \quad |i\text{RPT}_{ij} - {}_i\text{RPC}_{lj}| \cdot \text{CCRM}_j \},$$

ahol:

CMV = a nettósítási halmazban egy partnerrel szembeni ügyletek jelenlegi piaci értéke, a biztosítéki érték levonása nélkül. Azaz, $\text{CMV} = {}_i\text{CMV}_i$ azzal, hogy a CMV_i az i-dik ügylet mindenkor piaci értéke;

CMC = a nettósítási halmazhoz rendelt biztosíték jelenlegi piaci értéke. Azaz, $\text{CMV} = {}_i\text{CMV}_i$ ahol CMC_i az i-dik biztosíték jelenlegi piaci értéke, i az ügyletet jelölő index, l a biztosítékot jelölő index, j a fedezeti halmaz kategóriáját jelölő index. Ezek a fedezeti halmazok olyan kockázati tényezőkhez kapcsolódnak, amelyeket ellentétes előjelű kockázati pozíciók ellensúlyozhatnak, így olyan nettó kockázati pozíciót eredményeznek, amelyen azután a kockázati érték alapul;

RPT_{ij} = az i-dik ügyletből a j-dik fedezeti halmazhoz rendelhető kockázati pozíció;

RPC_{lj} = az l-dik biztosítékból a j-dik fedezeti halmazhoz rendelhető kockázati pozíció;

CCRM_j = a 12. §-ban rögzített táblázatban foglalt CCR-szorótényező a j-dik fedezeti halmaz viszonyában;
= 1,4.

A partnertől kapott biztosíték előjelét pozitívnak; a partner számára adott biztosíték előjelét negatívnak kell tekinteni.

2. Delta ekvivalens érték meghatározása

2.1. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kivételével

$$\text{a delta ekvivalens érték} = p_{\text{ref}}(V/p)$$

ahol:

p_{ref} = az alapul szolgáló pénzügyi eszköz ára az alapul szolgáló pénznemben kifejezve,

V = a pénzügyi eszköz értéke (opció esetében: az opció ára; lineáris kockázati profilú ügylet esetében: az alapul szolgáló eszköz értéke),

p = az alapul szolgáló pénzügyi eszköz ára ugyanabban a pénznemben kifejezve, mint V;

2.2. a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír és kifizetési láb esetében

$$\text{a delta ekvivalens érték} = V / r$$

ahol:

$V =$ a pénzügyi eszköz értéke (opció esetében: az opció ára; lineáris kockázati profilú ügylet esetében: az alapul szolgáló eszköz vagy a kifizetési láb értéke);
 $r =$ kamatlábszint.

3. A kockázati pozíciók összegének abszolút értéke

$$\text{nettó kockázati pozíció} = \left| \text{RPT}_{ij} - \text{RPC}_{ij} \right|$$

ahol az 1. pont jelöléseit kell értelmezésként alkalmazni.

4. Fedezeti halmazok

	Kormányzati bázis kamatlábak	Nem kormányzati bázis kamatlábak
Lejárat	Egy év vagy rövidebb	Egy év vagy rövidebb
Lejárat	Egy év és öt év között	Egy év és öt év között
Lejárat	Öt évnél hosszabb	Öt évnél hosszabb

ahol

a) kormányzati bázis kamatlábnak a vonatkozó lejáráthoz tartozó, a központi kormány által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír átlagos kamatlába,

b) nem kormányzati bázis kamatlábnak a vonatkozó lejáráthoz tartozó, a bankközi piacon alkalmazott, származtatott piaci kamatláb minősül.

5. A fedezeti halmazokra alkalmazandó partnerkockázati szorzók (CCRM-ek)

	Fedezeti halmaz kategóriák	Partnerkockázati szorzó
1.	Kamatlábak	0,2%
2.	Kamatlábak olyan nemteljesítési csereügylet alapjául szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból származó kockázati pozíciókra, amelyekhez a Kkr. 3. számú melléklete alapján legfeljebb 1,60%-os egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt lehet hozzárendelni	0,3%
3.	Kamatlábak olyan alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból vagy alapul szolgáló hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból származó kockázati pozíciókra, amelyekhez Kkr. 3. számú melléklete alapján 1,60%-os értéknél magasabb egyedi kockázatra vonatkozó tőkekövetelményt kell hozzárendelni	0,6%
4.	Árfolyamok	2,5%
5.	Villamos áram	4,0%
6.	Arany	5,0%
7.	Részvény	7,0%
8.	Nemesfémek (arany kivételével)	8,5%
9.	Egyéb áruk (nemesfémek és villamos áram kivételével)	10,0%
10.	A fenti kategóriákba nem tartozó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek alapjául szolgáló eszközök azzal, hogy az alapul szolgáló eszköz minden egyes kategóriáját külön fedezeti halmazba kell sorolni	10,0%

4. számú melléklet a 83/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez

A kitettség érték meghatározása a belső modell módszer alkalmazásakor

1. A kitettség értéke a tényleges várható pozitív kitettség és az α szorzata, azaz

$$\text{kitettség érték} = \alpha \cdot \text{tényleges várható pozitív kitettség}$$

ahol

α () = 1,4 azzal, hogy a Felügyelet magasabb értéket is előírhat, és tényleges várható pozitív kitettség értéket a várható kitettségnek (EE_t) egy jövőbeli t időpontban fennálló átlagos kitettségeként való becslésével kell kiszámítani, ahol az átlagot a piaci kockázati tényezők lehetséges jövőbeli értékein alapulva kell kiszámítani azzal, hogy a modell a várható kitettség értéket a jövőbeli $t_1, t_2, t_3 \dots$ időpontok sorozata alapján becsli.

2. A tényleges várható kitettség értékét a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$\text{tényleges várható kitettség érték}_{tk} = \max(\text{tényleges várható kitettség érték}_{tk-1}; \text{várható kitettség érték}_{tk}),$$

ahol az aktuális időpontot t_0 jelöli és a tényleges várható kitettség érték $_{t_0}$ az aktuális kitettség érték.

3. A tényleges várható pozitív kitettség érték a jövőbeli kitettség első évében várható átlagos tényleges várható kitettség érték. Ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékes, akkor a várható pozitív kitettség érték a nettósítási halmazba tartozó összes szerződés lejáratának időpontjáig figyelembe vett várható kitettség értékek átlaga.

4. A tényleges várható pozitív kitettség értéket a tényleges kitettség értékek súlyozott átlagaként a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$\text{tényleges várható pozitív kitettség érték} = \sum_{k=1}^{\text{lejárat}} \frac{1}{k} \cdot \text{Tényleges } EE_{ik} \cdot t_k$$

ahol a $t_k = t_k - t_{(k-1)}$ súlyok figyelembe veszik azt az esetet, amikor a jövőbeli kitettséget nem egyenlő időközönként bekövetkező időpontokban számítják ki.

5. A várható kitettség értéket vagy a kitettség-csúcsértéket a kitettségek olyan eloszlása alapján kell kiszámítani, amely a kitettségek normális eloszlástól eltérő eloszlásán alapul.

6. A hitelintézet a partnereivel szemben az 1. pont szerinti számítás során az α és a tényleges várható pozitív kitettség érték szorzatánál nagyobb mértéket is alkalmazhat.

5. számú melléklet a 83/2008. (IV. 8.) Korm. rendelethez

Szerződéses nettósítás kockázatmérséklő hatása

1. A lehetséges jövőbeni hitelkitettség mutatójának csökkentése

A 31. § (3) bekezdése szerinti egyéb nettósítási megállapodások esetében a lehetséges jövőbeni hitelkitettség mutatóját a következő képlet szerint lehet csökkenteni:

$$PCE_{csökk} = 0,4 \cdot PCE_{bruttó} + 0,6 \cdot NGR \cdot PCE_{bruttó}$$

ahol

$PCE_{csökk}$ a lehetséges jövőbeni hitelkitettség mutatójának csökkentett értéke egy adott partnerrel kötött minden olyan szerződés esetében, amelyet bevontak egy jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásba,

$PCE_{bruttó}$ a lehetséges jövőbeni hitelkitettség mutatóinak összege egy adott partnerrel kötött minden olyan szerződés esetében, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, és amelyeket a szerződés szerinti érték és az 1. számú mellékletben meghatározott táblázat szerinti százalékok szorzataként kell kiszámítani,

NGR (nettó/bruttó arány) a nettó pótlási költségnek minden szerződésre vonatkozóan, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, amelyet egy adott partnerrel kötöttek (számláló) és a bruttó pótlási költségnek minden szerződésre vonatkozóan, amely jogilag érvényes kétoldalú nettósítási megállapodásban szerepel, amelyet az adott partnerrel kötöttek (nevező) hányadosa.

2. Eredeti kitettség szerinti módszernél alkalmazható kedvezmények

Eredeti lejárat idő	Kamatlábszerződések	Devizaárfolyam-szerződések
Egy év vagy rövidebb	0,35%	1,50%
Egy évnél hosszabb, két évet meg nem haladó	0,75%	3,75%
Kiegészítő kedvezmény, minden egyes többletév után	0,75%	2,25%

A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 13/2008. (IV. 8.) EüM rendelete

a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet módosításáról

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (2) bekezdése *d)* pontjának *df)*, *dh)* és *di)* alpontjában foglalt felhatalmazás alapján, az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *a)* pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

A fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fertőző betegségek megelőzésére és leküzdésére irányuló helyi egészségügyi tevékenység az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (a továbbiakban: ÁNTSZ) területileg illetékes kistérségi (fővárosi kerületi) intézete (a továbbiakban együtt: kistérségi intézet), illetve regionális intézete hatáskörébe tartozik.”

2. §

Az R. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magyar állampolgárt, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó azon személyt, aki a szabad mozgás és a három hónapot meghaladó tartózkodás jogát a Magyar Köztársaság területén gyakorolja, a tartózkodási engedéllyel rendelkező, bevándorolt, letelepedett vagy befogadott harmadik országbeli állam-

polgárt, továbbá a menekültet és menedékest életkorhoz kötötten

- a)* gümőkór (tuberculosis),
- b)* torokgyík (diphtheria),
- c)* szamárköhögés (pertussis),
- d)* merevgörccs (tetanus),
- e)* gyermekbénulás (poliomyelitis anterior acuta),
- f)* kanyaró (morbili),
- g)* rózsahimlő (rubeola),
- h)* mumpsz (parotitis epidemica),
- i)* b típusú Haemophilus influenzae (Hib),
- j)* hepatitis B

ellen védőoltásban kell részesíteni.”

3. §

Az R. 8. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A külföldre utazó magyar állampolgároknak a (2) és a (4) bekezdésben említett védőoltásait a területileg illetékes regionális intézetek, az OEK nemzetközi oltóhelye és az országos tisztifőorvos által a nemzetközi utazásokkal kapcsolatos védőoltások végzésére feljogosított oltóhely végzi.”

4. §

Az R. 16. § (4) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal]

„*a)* meghatározza az állami egészségügyi tartalékban szereplő oltóanyagok milyenségét és mennyiségét, és ezek tekintetében javaslatot tesz az egészségügyi miniszternek a szükséges költségvetési források mértéke tekintetében,”

5. §

(1) Az R. 36. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés *h)* és *i)* pontjában felsorolt rágcslók elleni védekezési kötelezettség csak lakott területen áll fenn. E jogszabály alkalmazása szempontjából lakott területnek tekintendők a városok és községek beépített terü-

tén fekvő, emberi tartózkodásra alkalmas létesítmények (lakóházak, középületek, üzemek stb.), az utcák (terek, parkok stb.), valamint az ott található műtárgyak, továbbá – területi elhelyezkedésüktől függetlenül – a járműforgalmat szolgáló létesítmények, a repülőterek, kikötők, személy- és teherpályaudvarok, egészségügyi intézmények, üdülők, táborok, valamint élelmiszer-ipari, élelmiszerkereskedelmi, közétkeztetési és vendéglátó-ipari egységek, illetőleg a mezőgazdasági üzemek lakó- és gazdasági épületeinek, raktárainak elhelyezésére szolgáló területek az épületekkel és az épületeket körülvevő 100 méter széles területsávval együtt.”

(2) Az R. 36. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egészségügyi kártevők elleni védekezésről, a költségek fedezéséről, valamint a szükséges rendszabályok és eljárások végrehajtásáról az érintett terület vagy épület tulajdonosa (bérletje, használója, kezelője), illetőleg a gazdálkodó szerv vezetője vagy üzemeltetője (a továbbiakban együtt: fenntartója) köteles gondoskodni.”

(3) Az R. 36. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A fenntartó a védekezést – ha jogszabály másként nem rendelkezik – saját kivitelezésben is elvégezheti, amennyiben rendelkezik az egészségügyi kártevőirtás végzéséhez szükséges, jogszabályban előírt személyi és tárgyi feltételekkel. Ennek eredménytelensége esetén a kistérségi intézet határozatban elrendeli egészségügyi kártevőirtással hivatásszerűen foglalkozó szakvállalkozás igénybe vételét.”

6. §

(1) Az R. 1. számú melléklete e rendelet 1. számú melléklete szerint módosul.

(2) Az R. 2. számú melléklete e rendelet 2. számú melléklete szerint módosul.

(3) Az R. 4. számú melléklete e rendelet 3. számú melléklete szerint módosul.

7. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba és a hatálybalépését követő 30. napon hatályát veszti.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 8. §-ának (3) bekezdése, valamint 22. §-a hatályát veszti.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R.

a) 6. § (1) bekezdésének b) pontjában, 8. § (5) bekezdésében, 13. § (5) bekezdésében, 13. § (7) bekezdésének b) és c) pontjában, 13. § (8) bekezdésében, 15. § (2) bekezdésének i) pontjában, 16. § (2) bekezdésében, 16. § (3) bekezdésének e) pontjában, 19. § (1)–(2) és (4) bekezdésében,

26. § (2) bekezdésében, 29. § (3) bekezdésében, 32. § b) pontjában, 33. § (3) bekezdésében, 39. § (1) bekezdésében, 41. § (2) bekezdése c) pontjában, 41. § (3) bekezdésében, 41. § (4) bekezdésének f) pontjában, valamint 41. § (5) bekezdésében a „megyei” szövegrész helyébe a „regionális” szöveg,

b) 3. § (2) bekezdésében, 6. § (1) bekezdésének c) pontjában, 9. § (1) bekezdésében, 11. § (2) bekezdésében, 13. § (1)–(4) bekezdésében, 13. § (7) bekezdésének a) és b) pontjában, 15. § (1) bekezdésének b), d) és f) pontjában, 15. § (2) bekezdésének b), e)–f) és h) pontjában, 16. § (1) bekezdésében és (2) bekezdésének d) pontjában, 17. § (2) bekezdésében, 19. § (3), (4), (7) és (9)–(10) bekezdésében, 20. § (1) bekezdésében, 21. § (1) és (2) bekezdésében, 25. § (4) bekezdésében, 26. § (1) bekezdésében, 27. § (2) és (5) bekezdésében, 29. § (2)–(3) bekezdésében, 30. § (1) és (4)–(5) bekezdésében, 32. § a) pontjában, 33. § (1)–(2) bekezdésében, 35. § (1)–(2) bekezdésében, 36. § (5)–(8) bekezdésében, 37. § (1)–(2), (4) és (6) bekezdésében, 39. § (1) bekezdésében, 41. § (1) bekezdésének c) pontjában, 41. § (4) bekezdésében, 41. § (5) bekezdésének c) pontjában a „városi” szövegrészek helyébe a „kistérségi” szöveg,

c) 24. § (1) bekezdésében a „HBsAg és HCV” szövegrész helyébe a „HBsAg, anti-HBc és HCV” szöveg lép.

Dr. Horváth Ágnes s. k.,
egészségügyi miniszter

1. számú melléklet a 13/2008. (IV. 8.) EüM rendelethez

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 1. számú melléklete „Be- és kijelentésre kötelezett betegségekkel kapcsolatos eljárások” cím

a) „AIDS (acquired immunodeficiency syndrome)” alcímének 7. B) c) pontjában, „Botulizmus” alcímének 7. a) pontjában, „Cholera” alcímének 7. A) a) és c)–d) pontjában, „Diphtheria” alcímének 7. A) a) és c) pontjában, „Shigellosis” alcímének 7. A) c) pontjában, „Enteroinvasív E. coli enteritis (EIEC)” alcímének 7. A) c) pontjában, „Febris Flava” alcímének 7. A) a) pontjában, „Febris Recurrens” alcímének 7. A) a) és c) pontjában, „Transmissibilis spongiform encephalopathiák (TSE)” alcímének 7. A) a) pontjában, „Lepra” alcímének 7. A) a) pontjában, „Listeriosis” alcímének 7. c) pontjában, „Lyme-kór” alcímének 7. c) pontjában, „Lyssa (Rabies)” alcímének 7. a) pontjában, „Madárinfluenza” alcímének 7. A) a) pontjában, „Malária” alcímének 7. A) c) pontjában, „Malleus” alcímének 7. A) a) és d) pontjában, „Meningitis purulenta” alcímének 7. A) c) pontjában, „Meningitis epidemica” alcímének 7. A) c) pontjában, „Meningitis serosa” alcímének 7. A) c) pontjában, „Paratyphus” alcímének 7. A) a) pont-

jában és 7. pontjának első B) pontjában, „Pestis” alcímének 7. A) a) és d) pontjában, „Poliomyelitis” alcímének 7. A) a) pontjában, „Schistosomiasis” alcímének 7. c) pontjában, „Súlyos, acut légúti tünetegyüttes” alcímének 7. A) a) pontjában, „I. Staphylococcus aureus okozta fertőzések betegellátó intézményeken kívül” alcímének 7. A) c) pontjában, „II. Staphylococcus fertőzések a kórházi szülészeti és csecsemőosztályokon” alcímének 7. B) pontjában, „Cysticercosis” alcímének 7. A) c) pontjában, „Tularemia” alcímének 7. A) c) pontjában, „Typhus abdominalis” alcímének 7. A) a) pontjában és 7. B) pontjában, „Typhus exanthematicus” alcímének 7. A) a) és c) pontjában, „Variola” alcímének 6. A) a) pontjában, „Vírusos haemorrhagiás láz (HL)” alcímének a) pontjában, „Actinomycosis” alcímének 7. A) c) pontjában, „II. Mycoplasma tüdőgyulladás, mycoplasmosis” alcímének 7. A) c) pontjában, valamint „III. Chlamydia tüdőgyulladás újszülött- és csecsemőkorban” alcímének 7. A) c) pontjában a „megyei” szövegrészek helyébe a „regionális”,

b) „AIDS (acquired immunodeficiency syndrome)” alcímének 7. A) a) pontjában, „Botulizmus” alcímének 7. c) pontjában, „Shigellosis” alcímének 7. B) pontjában, „Dyspepsia coli Enteropathogen E. coli enteritis (EPEC)” alcímének 7. C) pontjában, „Enteroinvasív E. coli enteritis (EIEC)” alcímének 7. B) d) pontjában, „Rotavírus okozta gastroenteritis” alcímének 7. B) pontjában, „Lyssa (Rabies)” alcímének 9. pontjában, „Paratyphus” alcímének 7. pontjának első B) pontjában, „Salmonellosis” alcímének 7. B) pontjában, „Trichinellosis” alcímének 7. A) a) pontjában, „Typhus abdominalis” alcímének 7. B) pontjában, „Typhus exanthematicus” alcímének 7. A) d) pontjában és 7. B) pontjában, „Acut urethritis non-gonorrhoeica” alcímének 7. A) a) pontjában, „Condyloma acuminatum” alcímének 6. pontjában, „Gonorrhoea” alcímének 7. A) a) és c) pontjában, „Granuloma inguinale” alcímének 7. A) a) pontjában, „Herpes simplex anogenitalis” alcímének 6. pontjában, „Lymphogranuloma venereum” alcímének 7. A) a) pontjában, „Syphilis” alcímének 7. A) a) és c) pontjában, „Ulcus molle” alcímének 7. A) a) pontjában, valamint „Acut urogenitalis chlamydiasis” alcímének 7. A) a) pontjában a „városi” szövegrészek helyébe a „kistérségi”,

c) „Febris Flava” alcímének 9. pontjában az „OEK Nemzetközi Oltóközpontja végzi” szövegrész helyébe az „OEK Nemzetközi Oltóközpontja, az ÁNTSZ illetékes regionális intézete vagy az országos tisztifőorvos által a nemzetközi utazásokkal kapcsolatos védőoltások végzésére feljogosított oltóhely végzi” szöveg, az „OEK Nemzetközi Oltóközpontja adhat ki” szövegrész helyébe az „OEK Nemzetközi Oltóközpontja, az ÁNTSZ illetékes regionális intézete vagy az országos tisztifőorvos által a nemzetközi utazásokkal kapcsolatos védőoltások végzésére feljogosított oltóhely adhat ki”,

d) „Trichinellosis” alcímének

da) 7. A) a) pontjában a „városi intézetnek és a megyei (fővárosi) állat-egészségügyi és élelmiszer-ellenőrző áll-

másnak” szövegrész helyébe a „kistérségi intézetnek és a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (a továbbiakban: MgSzH) illetékes területi szervének”, valamint

db) 7. A) e) pontjában az „a megyei (fővárosi) állat-egészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás” szövegrész helyébe az „a megyei MgSzH Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság” szöveg lép.

2. számú melléklet

a 13/2008. (IV. 8.) EüM rendelethez

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R.

a) 3. számú melléklete „Fogalommeghatározások” alcímének d) pontjában, „A folyamatos fertőtlenítés végrehajtása” alcímének 2. pontjában, „Megelőző fertőtlenítés nem-egészségügyi intézményekben” alcímének 3. pontjában, „Az egészségügyi szervek feladatai a fertőtlenítéssel kapcsolatban” alcím 1. b)–c) pontjában, 2. f) pontjában, 3. pontjának bevezető szövegrészében, valamint 5. d) pontjában a „megyei” szövegrészek helyébe a „regionális”,

b) 3. számú melléklete „Fogalommeghatározások” alcímének d) pontjában, „A folyamatos fertőtlenítés végrehajtása” alcímének 2. pontjában, „A fertőtlenítés végrehajtása kórházban és egyéb fekvőbeteg-ellátó intézményben” alcímének 7. pontjában, „Megelőző fertőtlenítés nem-egészségügyi intézményekben” alcímének 3. pontjában, „Az egészségügyi szervek feladatai a fertőtlenítéssel kapcsolatban” alcímének 1. b)–c), 2., 3. a) és 5. d) pontjában a „városi” szövegrészek helyébe a „kistérségi” szöveg lép.

3. számú melléklet

a 13/2008. (IV. 8.) EüM rendelethez

Az R. 4. számú melléklete

a) 3. Legyek cím A) pontjában a d) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

[A házi legyek ellen védekezni kell:]

„d) a települési szilárd és folyékony hulladékot gyűjtő, ártalmatlanító telepeken, lépcsőházak szemétdobóiban,”

b) 3. Legyek cím A) pontjában az f) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

[A házi legyek ellen védekezni kell:]

„f) a szálláshelyeken,”

c) 3. Legyek cím A) pontjának i) pontját követő bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A g)–i) pontokban felsorolt helyekre vonatkozóan a programot a külön jogszabály szerinti megfelelő szakképesítéssel rendelkező személynek kell elkészítenie és működtetnie.”

d) 4. Csótányok cím b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A csótányok megtelepedésének és elszaporodásának megelőzéséről]

„b) a szálláshelyeken,”

[gondoskodni kell.]

e) 4. Csótányok cím e) pontját követő „Ennek érdekében az a) és b) pontban feltüntetett helyeken évente két alkalommal irtószeres kezelést kell végezni. A c)–e) pontban felsorolt helyeken a megelőzési, az ellenőrzési és az ellenőrzés során rovarfertőzöttnek talált helyeken szükséges irtási feladatokat, továbbá az előre tervezett munkavégzési időpontokat programban kell meghatározni úgy, hogy évenként legalább kétszer a fertőzöttségtől függetlenül irtószeres kezelés végzésére kerüljön sor.” szövegrész helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ennek érdekében az a) és b) pontban feltüntetett helyeken évente két alkalommal irtószeres kezelést kell végezni. A c)–e) pontban felsorolt helyeken programban határozhatók meg a megelőzési, az ellenőrzési és az ellenőrzés során rovarfertőzöttnek talált helyeken szükséges irtási feladatok, továbbá az előre tervezett munkavégzési időpontok. Program hiányában évenként legalább kétszer a fertőzöttségtől függetlenül irtószeres kezelést kell végezni.

A c)–e) pontban felsorolt helyekre vonatkozóan a programot a külön jogszabály szerinti megfelelő szakképesítéssel rendelkező személynek kell elkészítenie és működtetnie.”

f) 7. Rágcsálók cím a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A rágcsálók megtelepedésének és elszaporodásának megelőzéséről]

„a) az egészségügyi, gyermekvédelmi, szociális és oktatási intézményekben,”

[gondoskodni kell.]

g) 7. Rágcsálók cím c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A rágcsálók megtelepedésének és elszaporodásának megelőzéséről]

„c) mezőgazdasági egységek épületeiben, az állattenyésztő és állattartó telepeken, lakott területen fenntartott istállóknak, állatkertekben,”

[gondoskodni kell.]

h) 7. Rágcsálók cím g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A rágcsálók megtelepedésének és elszaporodásának megelőzéséről]

„g) a folyami és tóparti kikötőkben, személy- és teherpályaudvarokon, autópálya pihenőkben, repülőtereken,”

[gondoskodni kell.]

i) a 7. Rágcsálók cím j) pontját követő „Ennek érdekében az a)–g) pontban feltüntetett helyeken évente két alkalommal rágcsálóirtást kell végezni. A h)–j) pontban felsorolt helyeken a megelőzési, az ellenőrzési és az ellenőrzés során rágcsálóval fertőzöttnek talált helyeken szükséges

irtási feladatokat, továbbá az előre tervezett munkavégzési időpontokat programban kell meghatározni úgy, hogy évenként legalább kétszer a fertőzöttségtől függetlenül irtószeres kezelés végzésére kerüljön sor.” szövegrész helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ennek érdekében az a)–g) pontban feltüntetett helyeken évente legalább két alkalommal rágcsálóirtást kell végezni.

A h)–j) pontban felsorolt helyeken programban határozhatók meg a megelőzési, az ellenőrzési és az ellenőrzés során fertőzöttnek talált helyeken szükséges irtási feladatok, továbbá az előre tervezett munkavégzési időpontok. Program hiányában évenként legalább kétszer a fertőzöttségtől függetlenül irtószeres kezelést kell végezni.

A h)–j) pontban felsorolt helyekre vonatkozóan a programot a külön jogszabály szerinti megfelelő szakképesítéssel rendelkező személynek kell elkészítenie és működtetnie.”

j) 1. Vérszívó tetvek cím d) pontjában a „megyei”, 2. Szúnyogok pontjában a „megyei/fővárosi” szövegrészek helyébe a „regionális” szöveg lép,

k) 1. Vérszívó tetvek cím c) és d) pontjában a „városi” szövegrész helyébe a „kistérségi” szöveg lép.

Az önkormányzati és területfejlesztési miniszter 21/2008. (IV. 8.) ÖTM rendelete

**az Új Magyarország Fejlesztési Tervben szereplő
Regionális Fejlesztés Operatív Programokra
meghatározott előirányzatok felhasználásának
állami támogatási szempontú szabályairól szóló
19/2007. (VII. 30.) MeHVM rendelet módosításáról**

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 124. § (9) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény 53. § (6) bekezdésében meghatározott feladatkörömben eljárva – a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

Az Új Magyarország Fejlesztési Tervben szereplő Regionális Fejlesztés Operatív Programokra meghatározott előirányzatok felhasználásának állami támogatási szempontú szabályairól szóló 19/2007. (VII. 30.) MeHVM rendelet 15. § e) pontja hatályát veszti.

2. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Az Új Magyarország Fejlesztési Tervben szereplő Regionális Fejlesztés Operatív Programokra meghatározott előirányzatok felhasználásának állami támogatási szempontú szabályairól szóló 19/2007. (VII. 30.) MeHVM rendelet e rendelet 1. §-ával módosított 15. §-át a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

3. §

E rendelet 1. §-a az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti. E § az e rendelet hatálybalépését követő második napon hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
önkormányzati és területfejlesztési miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 37/2008. (IV. 8.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló indítványok, valamint bírói kezdeményezés alapján, továbbá – hivatalból eljárva – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálata tárgyában – *dr. Trócsányi László* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta az alábbi

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja, hogy az Alkotmány 57. § (1) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzet keletkezett azáltal, hogy az Országgyűlés a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben nem szabályozta, hogy az Országos Rádió és Televízió Testület milyen szempontok alapján határozza meg a műsorszolgáltatási díj mértékét.

Az Alkotmánybíróság ezért felhívja az Országgyűlést, hogy szabályozási kötelezettségének 2008. december 31-ig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontja és a 113. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat és bírói kezdeményezéseket elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontja és a 113. § (2) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára irányuló indítványt visszautasítja.

4. Az Alkotmánybíróság a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontja alapján az Országos Rádió és Televízió Testület által kiadott határozatok alkotmányossági vizsgálatára irányuló indítványokat visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó kérelmet nyújtott be a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Médiatörvény) 41. § (1) bekezdés *m*) pontjának, illetve e rendelkezésre hivatkozással meghozott 262/1997. (XI. 6.) ORTT határozat és az ezt módosító 464/2002. (III. 7.) ORTT határozat alkotmányossági vizsgálata tárgyában. A Médiatörvény 41. § (1) bekezdése határozza meg az Országos Rádió és Televízió Testület (a továbbiakban: ORTT) feladatait. Ennek keretében az ORTT megállapítja és közzéteszi a műsorelosztással, valamint a műholdas terjesztéssel történő műsorszolgáltatás díjának mértékét (mértékeit). Az indítványozó véleménye szerint sérti a jogállamiság részét képező jogbiztonságot, hogy a Médiatörvény nem tartalmazza a díjmegállapításnál figyelembe veendő szempontokat, a díjmeghatározás bármikor, bármilyen tartalommal megváltoztatható. Törvényi korlát nélküli diszkrecionális döntéssel akár olyan mértékű műsorszolgáltatási díj is előírható ORTT határozatban, ami lehetetlenné teszi a médiapiacra való jelenlétet, s ezáltal sérül a sajtószabadság. Az ORTT nemcsak a díj meghatározására jogosult (ami az indítványozó szerint normaalkotás), hanem saját maga hajtja végre határozatát, ami szintén ellentétben áll a jogállamisággal. Az indítványozó végül utalt arra, hogy bár a díjtáblázat által meghatározott műsorszolgáltatási díjat meghatározó egyedi döntés ellen bírósághoz lehet fordulni, de magát a díjtáblázatot nem lehet bíróság előtt vitatni, s ez pedig a jogorvoslathoz való jogot és a bírósághoz fordulás jogát sérti.

A Médiatörvény 113. § (2) bekezdése szerint „ha a bejelentés tudomásulvételét a Testület hatvan napon belül nem tagadta meg, a bejelentést nyilvántartásba vettnek kell tekinteni azzal, hogy a műsorszolgáltatási díj mértékét e határidőn belül a jogosulttal közölni kell”. Az indítványozó kifejtette, hogy műsorszolgáltatási díj fizetése a szerződéses műsorszolgáltatók esetén még érthető, hiszen állami frekvenciát használnak, a nyertes pályázatot követően műsorszolgáltatási szerződést kötnek, a műsorszolgáltatási díj ezért ennek mintegy az ellenértéke. A csupán bejelentéshez és regisztrációhoz kötött műsorszolgáltatók esetén azonban a műsorszolgáltatási díj nem lehet ellenérték (csak adó vagy adó jellegű fizetési kötelezettség), de a Médiatörvényből az sem derül ki, hogy az így létrejött jogviszony polgári jogi vagy közjogi jogviszony (szemben a szerződéses kapcsolattal – a műsorszolgáltatási szerződéssel –, amely egyértelműen magánjogi jellegű, véli az indítványozó). Az indítványozó kifejtette végül, hogy a műholdas és a vezetékes műsorszolgáltatókra a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontja alapján előírt műsorszolgáltatási díj igazgatási szolgáltatási díjnak sem tekinthető, mivel akkor annak az igazgatási tevékenység költségeihez kellene igazodnia. A jogviszonyok keveredése a jogbiztonságot sérti.

A fentiek alapján az indítványozó a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjának, illetve e rendelkezésre hivatkozással meghozott 262/1997. (XI. 6.) ORTT határozat és az ezt módosító 464/2002. (III. 7.) ORTT határozatnak az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével 57. § (1) és (5) bekezdésével, és a 61. § (1) és (2) bekezdésével való ellentéte megállapítását kérte.

Az indítványozó később ún. „kiegészítő iratot” nyújtott be, amelyben kiterjesztette indítványát a Médiatörvény 113. § (2) bekezdése vizsgálatára és megsemmisítésére is. A kiegészítő indítvány kérelmet tartalmazott az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Emberi Jogok Európai Egyezménye; kihirdette az 1993. évi XXXI. törvény) 10. cikkével való összhang vizsgálatára is.

2. Az ORTT az 1. pontban ismertetett ügy indítványozója ellen, műsorszolgáltatási díj megfizetése iránti pert indított. A perben eljáró Fővárosi Ítéltábla a 9.Pf.21.656/2006/4-I. szám alatt – az eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybírósághoz fordult, s kérte a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjának, valamint a Médiatörvény 113. § (2) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát, e rendelkezések megsemmisítését, valamint a konkrét ügyben történő alkalmazási tilalom kimondását. Az indítványozó bíróság – lényegében az 1. pontban ismertetett indítványozói érveléssel összhangban – az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének és 57. § (1) és (5) bekezdésének a sérelmére hivatkozott. Új érvként kifejtette,

hogy a jogorvoslathoz való jog azért is sérül, mivel „a fizetési kötelezettségre vonatkozó feltételrendszer jogi szabályozása hiányában a bíróság (...) nincs olyan helyzetben, hogy a műsorszolgáltatási díjjal összefüggő bármely jogvitában az eljárásra irányadó szabályoknak megfelelő érdemi határozatot hozzon”.

3. Az 1. pontban foglalt kérelemmel azonos tartalmú indítványt (és „kiegészítő iratot”) nyújtott be egy másik indítványozó. Az ORTT ezen ügy indítványozója ellen is pert indított a műsorszolgáltatási díj megfizetése iránt. A perben eljáró Fővárosi Ítéltábla ebben – a 9.Pf.21.285/2005/7-I. számú – ügyben is felfüggesztette az eljárását, s korábbi – a 2. pontban jelzett – beadványában szereplő azonos érvek alapján az Alkotmánybírósághoz fordult. A Fővárosi Ítéltábla ebben az ügyben is kezdeményezte a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjának, valamint a Médiatörvény 113. § (2) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát, e rendelkezések megsemmisítését, illetve a jelölt ügyben való alkalmazási tilalom kimondását.

4. Az Alkotmánybíróság a négy indítványt tárgyak azonosságára tekintettel az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065. – a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette, s egy eljárásban bírálta el.

II.

1. Az Alkotmány vonatkozó szabályai szerint:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

(...)

(5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

„61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.

(2) A Magyar Köztársaság elismeri és védi a sajtó szabadságát.”

2. A Média törvény figyelembe veendő szabályai értelmében:

„41. § (1) A Testület feladatai:

(...)

m) megállapítja a műsorelosztással, valamint a műholdas terjesztéssel történő műsorszolgáltatás díjának mértékét (mértékeit), és ezt közlésezi;”

„A műsorszolgáltatási szerződés alapvető tartalma

90. § (1) A műsorszolgáltatási szerződés a Testület és a pályázati eljárásban kiválasztott műsorszolgáltató között jön létre. Műsorszolgáltatási szerződést földfelszíni rendszerű műsorszórás útján megvalósuló, illetve a Kormány rendelkezési jogába tartozó (általa bérelt) műholdas, valamint rádiótávközlő eszközzel végzett műsorszolgáltatás esetén kell kötni.

(2) A műsorszolgáltató a pályázatában vállalt időtartamban és adásidőben az adásidő-beosztás szerint, saját megkülönböztető azonosítási jelét használva, a vállalt műsorstruktúrájának megfelelő műsor sugárzására jogosult és köteles, az általa üzemben tartott saját hálózaton, berendezésekkel, eszközökkel vagy távközlési szolgáltató (műsorszóró) szolgáltatás közreműködésével. A saját eszközökkel történő műsorszóró, szétosztó tevékenységekre a távközlési szolgáltatási engedélyt nem, de a külön jogszabályokban meghatározott egyéb engedélyeket be kell szerezni.

(3) A jogosult ellenszolgáltatásként negyedévenként előre műsorszolgáltatási díjat fizet. A műsorszolgáltatási jog elnyerésekor a díjat fél évre előre kell megfizetni. A díjfizetés késedelme esetén a Testület a szerződést tizenöt napos határidővel felmondhatja.

(4) A (3) bekezdésben foglaltak megszegése a törvény súlyos megsértésének minősül.

(5) A szerződésszegés miatt kiköthető kötbér esetenként nem haladhatja meg az éves műsorszolgáltatási díj ötven százalékát.

(6) A nem nyereségérdekelt műsorszolgáltató nem köteles műsorszolgáltatási díjat fizetni. A nem nyereségérdekelttség feltételeinek való megfelelést a Testület állapítja meg. A feltételek teljesítéséről a műsorszolgáltató minden év végén a Testület által megállapított időpontban beszámol.”

„A vezetékes és a műholdas műsorszolgáltatás

113. § (1) Az a műsorszolgáltató, aki műsorának terjesztését kizárólag műsorelosztó rendszer segítségével végzi, műsorszolgáltató tevékenységének megkezdése előtt legalább harminc nappal köteles a Testületnek bejelenteni a 96. § (1)–(3) bekezdése szerinti adatokat.

(2) Ha a bejelentés tudomásulvételét a Testület hatvan napon belül nem tagadta meg, a bejelentést nyilvántartásba vettnek kell tekinteni azzal, hogy a műsorszolgáltatási díj mértékét e határidőn belül a jogosulttal közölni kell.

(3) A bejelentés tudomásulvételét meg kell tagadni, ha a bejelentő egyébként nem lehetne műsorszolgáltatási szerződés jogosultja.

(4) Törölni kell a nyilvántartásból a műsorszolgáltatót, ha

a) a nyilvántartásba vétel megtagadásának volna helye,

b) az üzemben tartó bejelentette a műsorszolgáltatás elosztásának megszüntetését, vagy tizenkét hónapon belül legfeljebb összesen hatvan napon át folytatta,

c) a törvény II. fejezetében foglalt kötelezettségét ismételten súlyosan megszegte.

(5) E § rendelkezéseit kell alkalmazni abban az esetben is, ha a műsorszolgáltatás nem a Kormány rendelkezési joga alá tartozó műhold igénybevételeével történik.”

III.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését az alábbiakra alapozta:

1. A Média törvényben szabályozott műsorszolgáltatási díjfizetési kötelezettség megállapítása a műsorszolgáltató státusza alapján változik. A Média törvény 22. § (4) bekezdése szerint „a közszolgálati műsorszolgáltató és a közműsor-szolgáltató mentesül a műsorszolgáltatási díj fizetésének kötelezettsége alól”. Eltérő megítélés alá tartozik a földfelszíni rendszerű műsorszórás útján megvalósuló, illetve a Kormány rendelkezési jogába tartozó (általa bérelt) műholdas, valamint rádiótávközlő eszközzel végzett műsorszolgáltatás. Ebben az esetben a Média törvény 90. § (1) bekezdése szerint műsorszolgáltatási szerződést kell kötni, amely az ORTT és a pályázati eljárásban kiválasztott műsorszolgáltató között jön létre. A Média törvény 90. § (3) bekezdése szerint „a jogosult ellenszolgáltatásként negyedévenként előre műsorszolgáltatási díjat fizet. A műsorszolgáltatási jog elnyerésekor a díjat fél évre előre kell megfizetni. A díjfizetés késedelme esetén a Testület a szerződést tizenöt napos határidővel felmondhatja.” Ebben az esetben tehát a műsorszolgáltatási díjat a műsorszolgáltatási szerződés határozza meg.

A fentieken – azaz a műsorszolgáltatási díj alól mentesülő közszolgálati műsorszolgáltatón, illetve a műsorszolgáltatási díjat műsorszolgáltatási szerződés alapján fizető szolgáltatón – kívül a Média törvény 113. §-a a vezetékes és műholdas műsorszolgáltatás cím alatt szabályozza a bejelentéshez és nyilvántartásba vételhez kötött szolgáltatók műsorszolgáltatási díjfizetési kötelezettségét. A 113. § (2) bekezdés kimondja, hogy ha a bejelentés tudomásulvételét a Testület hatvan napon belül nem tagadta meg, a bejelentést nyilvántartásba vettnek kell tekinteni azzal, hogy a műsorszolgáltatási díj mértékét e határidőn belül a jogosulttal közölni kell. A Média törvény 113. § (5) bekezdése szerint ezeket a rendelkezéseit kell alkalmazni abban az esetben is, ha a műsorszolgáltatás nem a Kormány rendelkezési joga alá tartozó műhold igénybevételeével történik. Az indítványok a bejelentéshez kötött műsorszolgáltatók műsorszolgáltatási díjfizetését sérelmezik.

2. Valamennyi indítványozó felvetette a jogbiztonság sérelmét a tekintetben, hogy nem dönthető el: a műsorszolgáltatási díj fizetése közjogi vagy magánjogi jellegű jogviszonyt keletkeztet-e. Közjogi jogviszony esetén adónak,

adó jellegű fizetési kötelezettségnek, esetleg igazgatási szolgáltatás díjának lehetne tekinteni a műsorszolgáltatási díjat, utóbbi esetben magánjogi szerződés alapján létrejött – kialakított – ellenszolgáltatásnak. Az Alkotmánybíróság az alkotmányossági probléma eldöntéséhez elsőként a műsorszolgáltatási díj természetét (célját, jellegét) vizsgálta meg.

A Média törvény alapján megállapítható, hogy a műsorszolgáltatási díj alapvetően a nyereségérdekelt műsorszolgáltatáshoz kapcsolódik. Ezzel összefüggésben teremt a díjfizetés alól kivételt a Média törvény 22. § (4) bekezdése a közszolgálati műsorszolgáltató és a közműsor-szolgáltatás tekintetében. A szerződés alapján történő műsorszolgáltatás körében is fennáll a kivétel, a 90. § (6) bekezdése kimondja, hogy a nem nyereségérdekelt műsorszolgáltató sem köteles műsorszolgáltatási díjat fizetni. A műsorszolgáltatási díjnak a nyereségérdekkeltséggel összefüggő voltát erősíti a Média törvény 108. § (4) bekezdése is, amely kimondja, hogy a közműsor-szolgáltatónak, ha nem kizárólag közszolgálati műsorának teljesítése céljából kapcsolódik hálózatba, műsorszolgáltatási díjat kell fizetnie. Megállapítható, hogy a Média törvényben a műsorszolgáltatási díj alapvetően egységes jogintézmény: a törvény a műsorszolgáltatási díj vonatkozásában nem tesz lényeges különbséget a szerint, hogy a díjfizetés miképpen keletkezik: szerződéssel vagy nyilvántartásba vétellel. A különbségtétel a nyereségérdekelttség és a közszolgálati-ság mentén található, nem pedig a jogviszony közjogi vagy magánjogi jellege mentén. Alkotmányossági szempontból ezért önmagában közömbös, hogy a műsorszolgáltatási díjfizetés közjogi vagy magánjogi (esetleg mindkét elemet ötvöző) jogviszonyt hoz-e létre.

Megállapítható tehát, hogy a műsorszolgáltatási díj célja, felhasználási módja – a különböző módon megállapított díjak esetén is – hasonló, függetlenül a közjogi vagy magánjogi jogviszonyt keletkeztető problémától. Az Alkotmánybíróság a Média törvény egyéb rendelkezései vizsgálata során a 46/2007. (VI. 27.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) már rámutatott: „Önmagában az a tény, hogy egy jogszabályban a különböző jogágakhoz kapcsolódó jogintézmények keverednek, nem alkotmány-sértő. Emiatt az Alkotmánybíróság nem nyilvánította az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütközőnek a szokásos polgári jogi szankciónak nem tekinthető, de bizonyos mértékig polgári jogi szankció szerepét betöltő közérdekű célra fordítható bírság intézményét sem a válaszdás jogával kapcsolatos döntésében [57/2001. (XII. 5.) AB határozat, ABH 2001, 484, 505.]. A műsorszolgáltatási szerződés megkötésére és a műsorszolgáltatók szankcionálására vonatkozó szabályozásban a polgári és a közigazgatási jog elemeinek együttes alkalmazása alkotmányosan nem elfogadhatatlan.” (ABK 2007, június, 574, 585.)

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság elutasította azokat az indítványokat, amelyek a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontjába és 113. § (2) bekezdésbe foglalt rendelkezések megsemmisítését azért kezdeményezték, mert

azok alapján nem dönthető el a műsorszolgáltatási díj fizetésével keletkezett jogviszony természete, s ezáltal az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság és jogbiztonság sérül.

3. Az Alkotmánybíróság nem állapított meg alkotmány-sértést önmagában amiatt sem, hogy a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja felhatalmazza az ORTT-t a műholdas terjesztéssel történő műsorszolgáltatás esetén a műsorszolgáltatási díj mértékének meghatározására, közzétételére, illetve, hogy a 113. § (2) bekezdés előírja e díj közlését a műsorszolgáltatóval.

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban kifejtette: „Az ORTT az Alkotmány 61. § (2) bekezdésében biztosított sajtószabadságból következően egy a döntéseit önállóan hozó, kizárólag az Országgyűlésnek felelős intézmény [Média törvény 32. § (1) bekezdés]. A Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. § (3) bekezdés *b)* pontja szerint az ORTT autonóm államigazgatási szerv. Az ORTT működésének költségeit nem a központi költségvetés, hanem a Műsorszolgáltatási Alap fedezi. Az ORTT „egy sajátos állami szervtípus” [1/2005. (II. 4.) AB határozat, ABH 2005, 64, 36-37.].” (ABK 2007. június 574, 577.) Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az ORTT e speciális jogállására, továbbá a műsorszolgáltatási díj újraelosztó funkciójára is tekintettel nem sérti az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogállamiságot, hogy az ORTT a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján meghatározhatja a műsorszolgáltatási díj mértékét, s az sem, hogy a 113. § (2) bekezdés értelmében ezt a nyilvántartásba vett műsorszolgáltatóval közli.

Az indítványozók szerint a bejelentéshez kötött műsorszolgáltatási díjfizetési kötelezettség az Alkotmány 61. §-ába foglalt sajtószabadság sérelmével jár. Az alapjog-korlátozás alkotmányosságát az Alkotmánybíróság az Alkotmány 8. § (2) bekezdése alapján kidolgozott szükségességi-arányossági követelmények alapján ítéli meg. Az Alkotmánybíróság a 30/1992. (V. 25.) AB határozatában kifejtette, hogy „[a]z állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközéhez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni. Alkotmányellenes a jog tartalmának korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik, vagy ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan.” (ABH 1992, 167, 171.)

Az Alkotmánybíróság a sajtószabadságot több határozatában több szempontból vizsgálta. Az elektronikus médiával kapcsolatos első döntésében már rámutatott arra, hogy a véleménynyilvánítási és tájékoztatói szabadság

szolgálata a sajtószabadságra vonatkozó sajátosságokon túl további feltételeket követel meg a rádióval és televízióval kapcsolatban [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, 1992, 227, 230.]. Ezek a sajátosságok alapvetően az elektronikus média működtetésének technikai lehetőségeiből erednek (pl. a frekvenciák véges volta, a műholdas sugárzás vagy épp a digitális műsorterjesztés jellemzői stb.), amelyek az írott sajtóhoz képest – a sajtószabadság jogának érvényesülésén belül – sajátos, csak az elektronikus médiára irányadó feltételek előírásával is járhatnak. Maga az Alkotmány 61. § (4) bekezdése is külön szól a közszolgálati, illetve a kereskedelmi rádiót és televíziót érintő önálló törvényi szabályozásról. Így egy-egy jogintézmény, amely az elektronikus sajtót érintően alkotmányossági szempontból – az Alkotmány 61. §-a szerinti sajtószabadságot érintően – elfogadható, nem biztos, hogy az írott sajtó vonatkozásában is ugyanígy minősül. A jelen ügyben vizsgált műsorszolgáltatási díj a rádióra és a televízióra vonatkozó szabályozás rendszerébe tartozik, értékelése is csak e rendszer sajátosságait figyelembe véve történhet.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjába és a 113. § (2) bekezdésbe foglalt műsorszolgáltatási díjfizetési kötelezettség nem sérti a sajtószabadságot. A médiaszabályozás Alkotmányból eredő követelménye a plurális tájékoztatás kialakítása, a médiaegyensúly megteremtése. Ez pozitív állami intézkedéseket kíván. Az államnak az Alkotmány 61. §-ából és a 8. § (1) bekezdéséből fakadó intézményvédelmi kötelezettsége áll fenn az elektronikus sajtót érintő tájékoztatási struktúra tekintetében: adott esetben szükségessé válhat olyan szabályozás, ami – a sajtószabadságot nem sértve – az anyagi eszközök meghatározásáról, felhasználásáról rendelkezik az elektronikus média piacán. Ilyen a jelen ügyben vizsgált műsorszolgáltatási díj is. Az elektronikus média kínálatában – ahogy az az Alkotmány 61. § (4) bekezdésében szó szerint is szerepel – „közszolgálati” és „kereskedelmi” televíziók és rádiók (műsorok) vannak jelen. A Média törvény a közszolgálati műsorszolgáltatókat érintően számos olyan korlátozást tartalmaz [pl. a 24. § (1) bekezdés, amely kimondja, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatónál a reklám időtartama egyetlen műsorórán sem haladhatja meg a hat percet stb.], amely az anyagi lehetőséghez való hozzáférést tekintve kedvezőtlenebb, mint a kereskedelmi adók vonatkozásában. Fentebb bemutatásra került, hogy a műsorszolgáltatási díjfizetési kötelezettség kifejezetten a nyereségérdekelt műsorszolgáltatáshoz kötődik, a közszolgálati műsorszolgáltatást nem terheli (ha a nyereségérdekelt műsorszolgáltató közműsort szolgáltat, akkor annak arányában őt sem). A műsorszolgáltatási díj a Műsorszolgáltatási Alap (a továbbiakban: Alap) útján megvalósuló újraelosztás révén az elektronikus médián belül kiegyensúlyozó szerepet tölt be: a Média törvény 77. § (3) bekezdése értelmében az Alap forrásai közé tartozik a műsorszolgáltatási díj, annak egy részét – többek között – a 78. § (1) és (2) bekezdés szerint a nem nyereségérdekelt műsorszolgáltatók, valamint a közműsor-szolgáltatók visszatérítendő vagy

vissza nem térítendő támogatására, továbbá a műsorszolgáltatók magyarországi gyártású, közszolgálati műsorszámait készítésének visszatérítendő vagy vissza nem térítendő támogatására kell fordítani. (Ezáltal a műsorszolgáltatási díj még a műsorszolgáltatási szerződés esetén sem kizárólag az állami tulajdonú frekvencia használatának ellenértéke.) Mindezeket figyelembe véve a vizsgált törvényi szabályok eredményeként a közszolgálati preferálása alkotmányos cél, ezáltal a sajtószabadság szükséges és arányos korlátozásának minősül. A műsorszolgáltatási díj médiapiacra betöltött szerepére tekintettel ezen okból csak szélső esetben (az alapjog ellehetetlenülését eredményező mértéke esetében) merülhet fel a sajtószabadság alkotmányellenes korlátozása. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontja és a 113. § (2) bekezdése megsemmisítésére irányuló, az Alkotmány 61. §-ára alapított indítványt elutasította.

Az indítványozók az Alkotmány 57. § (5) bekezdésbe foglalt jogorvoslati jog sérelmét is felvetették a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjával és a 113. § (2) bekezdésével kapcsolatban. A Média törvényt módosította a 2002. évi XX. törvény. E törvény 22. §-a értelmében a Média törvény VI. fejezet 13. cím, azaz a 113. § alapján eljárva az ORTT közigazgatási ügyben eljáró szervnek minősül, ezáltal az ORTT határozatával – mégpedig a nyilvántartásbavételi eljárás során a műsorszolgáltatási díj mértékének közlésével szemben – biztosította a bírói utat. Érinti a jogorvoslati kérdését a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény, valamint a rádiózásról és a televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény módosításáról szóló 2007. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Média törvény mód.) 8. § (1) bekezdése is. E rendelkezés kimondja, hogy nemcsak a Média törvény VI. fejezet 13. címe (a nyilvántartásba vételi eljárás során közölt műsorszolgáltatási díj) alkalmazásában, hanem a 90. § (3) bekezdésében (azaz a szerződés alapján megállapítandó műsorszolgáltatási díjjal összefüggésben) és a műsorszolgáltatási szerződésben rögzített jogkövetkezmények érvényesítése során az ORTT „kizárólag közigazgatási ügyben eljáró szervként járhat el, eljárására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényt kell alkalmazni.” Ebben az összefüggésben tehát az Alkotmány 57. § (5) bekezdésébe foglalt jogorvoslatihoz való jog sérelme sem állapítható meg.

Az Alkotmánybíróság a fenti indokok szerint – bírói kezdeményezés alapján és utólagos absztrakt normakontroll hatáskörben eljárva – elutasította a Média törvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontja és 113. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványokat. Mivel az Alkotmánybíróság elutasította az utólagos absztrakt normakontrollra és a bírói kezdeményezés alapján indult konkrét normakontrollra vonatkozó indítványokat egyben elutasította e rendelkezéseknek konkrét ügyekben – a Fővárosi Ítéltábla előtt lévő 9.Pf.21.656/2006/4-I. számú és a 9.Pf.21.285/2005/7-I. számú ügyben – történő alkalmazása kizárására irányuló indítványokat is.

IV.

1. Az Alkotmánybíróság – figyelembe véve az indítványoknak azon kitételét, miszerint a Médiatörvény a műsorszolgáltatási díj mértéke megállapításának szempontjait nem tartalmazza – úgy döntött, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 21. § (7) bekezdése alapján hivatalból folytat eljárást az Abtv. 49. §-ában foglalt hatáskörében.

Az Abtv. 49. §-a szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata értelmében a jogalkotó szerv jogalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény – annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton avatkozott bizonyos életviszonyokba, és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől [22/1990. (X. 16.) AB határozat ABH 1990, 83, 86.]. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg akkor is, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat ABH 1992, 227, 231.].

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértéktét nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat ABH 1992, 204.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat ABH 1997, 122, 128.].

Az Alkotmánybíróság áttekintette a Médiatörvénynek a műsorszolgáltatási díjra vonatkozó szabályait. Mint ahogy fentebb is kifejtésre került, a Médiatörvény tartalmazza, hogy a műsorszolgáltatási díjat ki állapíthatja meg, tartalmazza a mentességek körét, megállapítható a törvényből a díj célja, és a felhasználásra vonatkozó szabályok is. Ugyanakkor nincs kifejezett rendelkezés arról, hogy amikor az ORTT a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjába foglalt lehetőségével élve megállapítja a műsorszolgáltatási díj mértékét, milyen szempontokat köteles figyelembe venni, nincs szabály arra sem, hogy a díjat milyen keretek között állapíthatja meg és milyen szempontok alapján történik annak módosítása. Az Alkotmánybíróság már az Abh.-ban is többször hangsúlyozta, hogy a média-szabályozás a sajtószabadságot közvetlenül érinti, ezért „garanciális jelentőségű, hogy a médiahatóság döntéshozatali eljárása áttekinthető és követhető legyen” (ABK 2007. június, 574, 580.). Az ORTT a Médiatörvény 113. § (2) bekezdésbe foglalt díj közlésekor [és a Médiatörvény mód. 8. §-ának következtében a műsorszolgáltatási

si szerződéshez kapcsolódó 90. § (3) bekezdés során is] közigazgatási ügyben eljáró szervnek minősül.

Az Alkotmány 57. § (1) bekezdése a bírósághoz fordulás jogát fogalmazza meg. E szerint „A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.” Az Alkotmány 50. § (2) bekezdés pedig kimondja, hogy „a bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét”. Ezeket a feladatokat a bíróság csak megfelelő törvényi támpontok alapján tudja ellátni, olyan szabályok révén, amelyek meghatározzák, hogy a felülvizsgálandó közigazgatási döntés törvényességének elbírálásánál milyen szempontokat kell figyelembe venni (ehhez pedig jelen ügyben elengedhetetlen, hogy legyenek szabályok a műsorszolgáltatási díj kiszámításának módjára). A bírói mérlegelés törvényi szabályainak hiánya miatt ugyanis kiüresedik az Alkotmány 57. § (1) bekezdésébe foglalt bírósághoz fordulás joga. Az Alkotmánybíróság a 39/1997. (VII. 1.) AB határozat rendelkező részében megállapította: „A közigazgatási határozatok törvényessége bírói ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mérceket kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja.” (ABH 1997, 263.) A vonatkozó indokolás pedig – többek között – kifejtette: „A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbírálhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is. Az így felfogott érdemi elbírálással nem áll ellentétben, hogy a bíróság a határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasítja. Azok a jogszabályok, amelyek kizárják vagy korlátozzák azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétesek az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével. Ebből az okból nem csupán az a jogszabály lehet alkotmányellenes, amely kifejezetten kizárja a jogkérdésen túlmenő bírói felülvizsgálatot, vagy annak a közigazgatási mérlegeléssel szemben olyan kevés teret hagy, hogy az ügy megfelelő alkotmányos garanciák közötti érdemi „elbírálásáról” nem beszélhetünk, hanem az olyan jogszabály is, amely az igazgatásnak korlátlan mérlegelési jogot adván semmilyen jogszerűségi mérceket nem tartalmaz a bírói döntés számára sem.” (ABH 1997, 263, 272.)

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint jelen esetben épp ez a helyzet állt elő. A Médiatörvény a műsorszolgáltatási díj mértékének meghatározása (megváltoztatása) során az ORTT-nek olyan széles mérlegelési jogot adott, amelyből következően a bírói döntés számára semmilyen jogszerűségi mérce nem áll rendelkezésre. A bíróság csak

akkor tudja betölteni az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feladatát, ha a törvény meghatározza azokat a szabályokat, amelyeket az ORTT köteles figyelembe venni a műsorszolgáltatási díj mértékének meghatározása során. Ellenkező esetben a bírósági felülvizsgálat kiüresedik.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzet keletkezett azáltal, hogy az Országgyűlés a Médiatörvényben nem szabályozta, hogy az ORTT a 41. § (1) bekezdés *m)* pontjába foglalt jogával élve milyen szempontok alapján határozza meg a műsorszolgáltatási díj mértékét, azaz nem szabályozta a műsorszolgáltatási díj megállapításának módját, módosításának feltételeit. A műsorszolgáltatási díj megállapításán túli szempont a közszolgálati műsorok arányainak vagy a magyar nyelven gyártott műsorok jelenlétének figyelembevétele, hiszen az arányok (százalékok) is az általános díj mértéke alapján kerülnek meghatározásra, ami nem változtat azon a tényen, hogy az általános műsorszolgáltatási díj mértékének megállapítására nincs törvényi szabály. Az Alkotmánybíróság tehát nem az indítványozók által támadott törvényi rendelkezések alkotmányellenességét állapította meg, hanem az ahhoz kapcsolódó garanciák hiánya miatt előállt alkotmányellenes helyzetet. Az alkotmányellenes helyzet az Alkotmány 57. § (1) bekezdésének sérelme, azaz a bírósághoz fordulás jogához kapcsolódó garanciák hiánya alapján áll fenn.

Az Abtv. 49. § (1) bekezdése értelmében, ha az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, akkor a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. Alkotmánybíróság ezért felhívja az Országgyűlést, hogy szabályozási kötelezettségének 2008. december 31-ig tegyen eleget. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő jogbiztonságra tekintettel kelendő időt kívánt biztosítani a jogalkotónak az Alkotmánnyal összhangban lévő szabályok meghozatalára.

2. Az indítványozók kiegészítő beadványaikban az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkében foglalt véleménynyilvánítási szabadsággal is ellentétesnek tartották a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontját, és 113. § (2) bekezdését. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § *c)* pontja az Alkotmánybíróságnak külön hatáskört biztosít jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszköze nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára. Ezt a vizsgálatot azonban az Abtv. értelmében nem kezdeményezheti bárki. Az Abtv. 21. § (3) bekezdése szerint e hatáskörben indítványozásra jogosult: *a)* az Országgyűlés, annak állandó bizottsága vagy bármely országgyűlési képviselő, *b)* a köztársasági elnök, *c)* a Kormány vagy annak tagja, *d)* az Állami Számvevőszék elnöke, *e)* a Legfelsőbb Bíróság elnöke, *f)* a legfőbb ügyész. Az indítványozó nem tartozik az Abtv.-ben felsorolt indítványozásra jogosultak közé. Az Ügyrend 29. § *c)* pontja szerint az Alkotmány-

bíróság az indítványt visszautasítja, ha megállapítható, hogy az eljárás indítványozására az indítványozónak nincs jogosultsága, ezért az Alkotmánybíróság a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatára irányuló indítványokat visszautasította.

3. Több indítványozó is felvetette, hogy az ORTT-nek a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján hozott határozatai valójában jogi normák, s mint ilyenek alkotmányossági vizsgálat alá vonhatók. Ez alapján kérték megsemmisíteni a 262/1997. (XI. 6.) ORTT határozatot és az ezt módosító 464/2002. (III. 7.) ORTT határozatot.

Az Alkotmánybíróság a fentiekben – korábbi döntéseire utalva – megállapította, hogy az ORTT „egy sajátos állami szervtípus”. A Médiatörvény 32. § (1) bekezdése szerint az ORTT az Országgyűlés felügyelete alatt álló, önálló jogi személy; a Médiatörvény 31. § (1) bekezdése pedig az ORTT feladatainak általános meghatározása között említi a műsorszolgáltatók piacra lépésének elősegítését, a tájékoztatási monopóliumok létrejöttének megakadályozását, a műsorszolgáltatók függetlenségének védelmét. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az ORTT sajátos jogi státuszából is ered, hogy a Médiatörvény felhatalmazza a műsorszolgáltatási díj mértékének megállapítására, ebből azonban még nem következik, hogy az erre vonatkozó döntését jogi normának kell tekinteni. A Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja az ORTT feladatai közé sorolja a műsorszolgáltatási díj meghatározását is. A műsorszolgáltatási díjat megállapító ORTT határozatok különböző műsorszolgáltatási „díjképleteket” tartalmaznak. Figyelembe veszik, hogy országos vagy körzeti műsorszolgáltatókról van-e szó, ezeken belül különböző szempontokat (az ellátható lakosság köre, a műsoridő, a versenyhelyzet stb.) érvényesítenek, illetve a „díjképlet” tartalmazza a Médiatörvényben kifejezésre jutó azon tényezőt, hogy a közszolgálati műsorszámok, illetve a magyar nyelven gyártott műsorok arányához képest a műsorszolgáltatási díj csökken. Az Alkotmánybíróság jelen határozatában mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg a tekintetben, hogy a műsorszolgáltatási díj mértékének meghatározásakor az ORTT megfelelő törvényi korlát nélkül jár el, az összecszerűség (azaz a kiindulópont) tekintetében épp úgy nincs törvényi szabály, mint a módosítás, megváltoztatás vonatkozásában, ezért az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a szempontrendszer egészét (a mérték megállapításának pontos módját) törvénynek kell meghatároznia. Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján meghozott határozat (a különböző típusú műsorszolgáltatókra megállapított díjképlet) nem tekinthető normatív tartalmú döntésnek, mivel abban az ORTT – mintegy a műsorszolgáltatási díjmegállapítási eljárás további szakaszára irányadóan – számítási módokat határoz meg. Mindez kifelé, a különböző műsorszolgáltatók felé kötelezővé akkor válik, ha a Médiatörvény 113. § (2) bekezdése szerint az ORTT közli a műsorszolgáltatási díjat (vagy – szerződéses műsorszolgáltató esetén – a

Médiatörvény 90. § (3) bekezdés alapján az megállapításra kerül.) Az ORTT-nek a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja szerint kiadható határozata egyedi közigazgatási döntés: meghatározza a műsorszolgáltatás díjának mértékét.

Az Alkotmány 32/A. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a jogszabályok alkotmányosságát, az Abtv. 1. § *b)* pontja alapján pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe a jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálata tartozik. E rendelkezések alapján nincs hatásköre az Alkotmánybíróságnak az – indítványozók által kért – 262/1997. (XI. 6.) ORTT határozat és az ezt módosító 464/2002. (III. 7.) ORTT határozat felülvizsgálatára. Az Ügyrend 29. § *b)* pontja értelmében az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja, ha megállapítható, hogy az eljárásra nincs hatásköre. Erre tekintettel a jelölt ORTT határozatok alkotmányossági vizsgálatára és megsemmisítésére irányuló indítványokat az Alkotmánybíróság visszautasította.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelt el.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Kukorelli István s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k., *Dr. Lévay Miklós s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 314/B/2004.

Dr. Trócsányi László alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával, valamint az ezen pontokkal kapcsolatos indokolással. Álláspontom szerint az indítványoknak e részeikben helyt kellett volna adni, és a Médiatörvény 41. § (1) bekezdésének *m)* pontját, valamint 113. § (2) bekezdését meg kellett volna semmisíteni, figyelemmel arra, hogy a Médiatörvény 41. § (1) bekezdésének *m)* pontja sérti az

Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 113. § (2) bekezdése pedig az Alkotmány 57. § (1) bekezdésébe ütközik.

1. Az indítványozók sérelmezték, hogy az ORTT a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján „a törvényben meghatározott feltételrendszer nélküli díjmegállapítás bármikor, bármilyen tartalommal megváltoztatható”. Ez álláspontjuk szerint sérti a „jogállamiság részét képező jogbiztonságot.”

Az Alkotmánybíróság 4/1999. (III. 31.) AB határozatában kifejtette, hogy „[a]z Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerint: »a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.« Az Alkotmánybíróság több korábbi döntésében hangsúlyozta: a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában e jogállamiságból fakadó alkotmányos követelményt következetesen érvényesítette a közhatalommal rendelkező szervek működésére vonatkozóan (...) [pl. 8/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 51.; 36/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 207.]” (ABH 1999, 52, 61.)

Az ORTT a kérdéses műsorszolgáltatási díj mértékét saját diszkrecionális jogkörében határozza meg, sem a döntés tartalmára, sem a meghozatal módjára nézve a törvény nem tartalmaz további előírást. Az ORTT-nek a műsorszolgáltatási díj mértékét meghatározó döntése és eljárása nem minősíthető a jog által megállapított működési rendben történő, kiszámítható tevékenységnek. Mindezek miatt álláspontom szerint a Médiatörvény 41. § (1) bekezdésének *m)* pontja az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütközik. Erre tekintettel az Alkotmánybíróságnak ezt a jogszabályhelyet meg kellett volna semmisítenie.

2. Véleményem szerint a Médiatörvény 113. § (2) bekezdése a 41. § (1) bekezdés *m)* pontjával együtt értelmezve alkotmányellenes, az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogát sérti.

A Médiatörvény 113. § (2) bekezdése alapján hozott, az egyes műsorszolgáltatók által fizetendő műsorszolgáltatási díj konkrét összegét közlő határozat – 2002. október 15. napja óta hatályos 136. § (1) bekezdése értelmében – közigazgatási határozatnak minősül, és azt bíróság előtt közigazgatási perben meg lehet támadni. A Médiatörvény 113. § (2) bekezdése alapján hozott határozatot az ORTT kizárólag ugyanezen törvény 41. § (1) bekezdés *m)* pontjának keretei között alkotja meg, semmilyen más törvényi szabály, megkötés nem vonatkozik a műsorszolgáltatási díj mértékének meghatározására. A 41. § (1) bekezdés *m)* pontja alapján azonban éppen maga az ORTT alkotja meg azokat a kereteket, amelyeken belül a 113. § (2) bekezdése szerint közölt műsorszolgáltatási díjösszegeket kikalkulálja. Az ORTT tehát szinte teljes mértékben »szabad kezet kapva«, a saját maga által kidolgozott irány-

vonalak mentén hozza meg közigazgatási határozatnak minősülő döntéseit.

Az Alkotmánybíróság 39/1997. (VII. 1.) AB határozatában a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatának intézményét és a bírósághoz fordulás jogát együtt értelmezve rámutatott arra, hogy „az eljárási garanciák teljesedéséhez önmagában a bírói út megléte nem elegendő; az Alkotmány által megkövetelt hatékony jogvédelem megléte attól függ, hogy a bíróság mit vizsgálhat felül. (...) A közigazgatási határozatok törvényességének bírói ellenőrzése tehát alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. (...) Azok a jogszabályok, amelyek kizárják vagy korlátozzák azt, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálva a fentiek szerint érdemben elbírálja a jogvitát, ellentétesek az Alkotmány 57. § (1) bekezdésével. Ebből az okból nem csupán az a jogszabály lehet alkotmányellenes, amely kifejezetten kizárja a jogkérdésen túlmenő bírói felülvizsgálatot, vagy annak a közigazgatási mérlegeléssel szemben olyan kevés teret hagy, hogy az ügy megfelelő alkotmányos garanciák közötti érdemi »elbírálásáról« nem beszélhetünk, hanem az olyan jogszabály is, amely az igazgatásnak korlátlan mérlegelési jogot adván semmilyen jogszerűségi mércét nem tartalmaz a bírói döntés számára sem.” (ABH 1997, 263, 272.)

Álláspontom szerint a kizárólag a Médiatörvény 41. § (1) bekezdés *m*) pontjában foglalt „biankó” felhatalmazás alapján az ORTT által kidolgozott műsorszolgáltatási díjtábla keretei között a 113. § (2) bekezdése értelmében meghozott határozat olyan széles körű mérlegelési jogot – lényegében diszkrecionális jogkört – ad az ORTT-nek, amely kiüresíti a bírósághoz fordulás jogát, ellehetleníti az érdemi bírói felülvizsgálatot, és így a 113. § (2) bekezdése az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében foglalt alapjog sérelmét eredményezi. Mindezek alapján az Alkotmánybíróságnak véleményem szerint a Médiatörvény 113. § (2) bekezdését az Alkotmány 57. § (1) bekezdésének sérelme miatt meg kellett volna semmisítenie.

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 16/2008. (IV. 8.) ME határozata

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kulturális intézetek működéséről szóló Egyezmény szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. §-ának (2) bekezdése szerinti

hatáskörömben eljárva, az oktatási és kulturális miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. felhatalmazom az oktatási és kulturális minisztert vagy az általa kijelölt személyt a Magyar Köztársaság Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kulturális intézetek működéséről szóló Egyezmény bemutatott szövegének – a jóváhagyás fenntartásával történő – végleges megállapítására;

2. felhívom a külügyminisztert, hogy a szerződés szövege végleges megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;

3. felhívom az oktatási és kulturális minisztert, hogy a szerződés kihirdetéséről szóló kormányrendelet tervezetét a szerződés végleges szövegének megállapítását követően haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A külügyminiszter határozatai

A külügyminiszter 15/2008. (IV. 8.) KüM határozata

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Litván Köztársaság Kormánya között az egymás nevében a vízumok kiadásában, valamint a biometrikus adatok gyűjtésében diplomáciai és konzuli képviseleteik útján történő kölcsönös eljárásról szóló, Vilniusban, 2007. november 20-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi CLXXVIII. törvény 2–3. §-ának hatálybalépéséről

A 2007. évi CLXXVIII. törvénnyel, a Magyar Közlöny 2007. december 28-ai számában kihirdetett a Magyar Köztársaság Kormánya és a Litván Köztársaság Kormánya között az egymás nevében a vízumok kiadásában, valamint a biometrikus adatok gyűjtésében diplomáciai és konzuli képviseleteik útján történő kölcsönös eljárásról szóló, Vilniusban, 2007. november 20-án aláírt Megállapodás 5. cikke szerint a Megállapodás az azt követő hónap első napján lép hatályba, amelyben a Szerződő Felek diplomáciai úton értesítették egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges, nemzeti jogukban foglalt feltételeket teljesítették.

A Megállapodás 5. cikke szerinti értesítésre 2008. március 28-án került sor.

A fentiekre tekintettel, összhangban a 2007. évi CLXXVIII. törvény 5. § (5) bekezdésével megállapítom, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya és a Litván Köztársaság Kormánya között az egymás nevében a vízumok kiadásában, valamint a biometrikus adatok gyűjtésében

diplomáciai és konzuli képviselőik útján történő kölcsönös eljárásról szóló, Vilniusban, 2007. november 20-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló, 2007. évi CLXXVIII. törvény 2–3. §-ai 2008. április 1-jén, azaz kettőezer-nyolc április elsején hatályba léptek.

Dr. Göncz Kinga s. k.,
külgügyminiszter

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

**A Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság
(1052 Budapest V., Városház utca 7.)**

h i r d e t m é n y e

A Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló, többször módosított 1993. évi II. törvény 9. § (1) bekezdése szerint

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Dunamenti (Göd) Szövetkezet használatában lévő, részarány-földkiadási eljárás tárgyát képező földrészletekre.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Dunamenti (Göd) Szövetkezetet érintően, az 1993. évi II. törvény alapján meghatározott részaránytulajdon értékkel rendelkező személyek.

A sorsolás helye: 2624 Szokolya, Fő u. 16., Művelődési Ház

A sorsolás ideje: 2008. május 21., 10.00 óra.

A sorsolásra kerülő földrészletek adatai:

Település: Göd

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
013/3	szántó	0,0116	0,30	0,30	Vezetékjog
041/25	szántó	0,0383	1,00	1,00	

Település: Ipolydamásd

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
07	szántó	8,5115	198,59	78,63	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
09	szántó	1,8451	38,56	16,27	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
026/6	szántó	0,1345	0,89	0,89	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
026/8	gyep (legelő)	0,6519	2,02	2,02	Védett terület, Történeti-régészeti jell. véd. ter.
026/33	szántó, járási mintatér	0,0183	0,27	0,27	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
034/2	gyep (legelő)	0,1097	0,34	0,34	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/3	gyep (legelő)	0,0493	0,15	0,15	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/4	gyep (legelő)	0,0349	0,11	0,11	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/7	gyep (legelő)	0,0378	0,12	0,12	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/8	gyep (legelő)	0,3071	0,95	0,95	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/9	gyep (legelő)	0,0421	0,13	0,13	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/10	gyep (legelő)	0,0856	0,27	0,27	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/11	gyep (legelő)	0,1036	0,32	0,32	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/12	gyep (legelő)	0,0259	0,08	0,08	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/13	gyep (legelő)	0,1500	0,47	0,47	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/45	gyep (legelő)	0,0406	0,13	0,13	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
034/57	gyep (legelő)	0,0899	0,28	0,28	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
053/1	szántó	1,8048	50,17	50,17	
053/5	szántó	1,6334	45,41	45,41	
053/52	szántó	0,2469	5,16	5,16	
053/69	szántó	0,1952	5,43	5,43	
053/71	szántó	0,5819	12,16	12,16	
056/27	szántó	8,8054	171,83	171,83	
067/2	gyep (legelő)	0,0985	0,31	0,31	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
067/3	gyep (legelő)	0,1205	0,37	0,37	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
067/4	gyep (legelő)	0,0709	0,22	0,22	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
067/8	gyep (legelő)	0,1079	0,33	0,33	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
0103	gyep (legelő)	0,1032	0,20	0,20	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület

Település: Kóspallag

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
035/15	szőlő	0,0399	0,69	0,69	
035/16	gyep (legelő)	0,3399	0,65	0,65	
035/17	szőlő	0,0788	1,37	1,37	
035/19	szőlő	0,0097	0,17	0,17	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
035/21	gyümölcsös	0,1108	1,73	1,73	
035/22	szőlő	0,1119	1,95	1,95	
035/25	gyümölcsös	0,1083	1,69	1,52	
035/26	szőlő	0,0709	1,23	1,23	
035/29	szőlő	0,0593	1,03	1,03	
035/48	szántó	0,0208	0,18	0,18	
035/49	szántó	0,0626	0,54	0,54	
035/55	gyep (legelő)	0,0435	0,08	0,08	
035/80	gyümölcsös	0,0344	0,54	0,54	
082/4	szőlő	0,0155	0,27	0,27	
084/35	szántó	0,0772	0,67	0,67	
084/38	szántó	9,6234	83,72	3,13	
0213/23	szántó	0,0320	0,17	0,17	
0213/24	szántó	0,1536	0,80	0,80	
0213/26	szántó	0,0299	0,16	0,16	
0213/28	gyep (legelő)	0,0324	0,06	0,06	
0213/29	gyep (legelő)	0,0263	0,05	0,05	
0213/30	gyep (legelő)	0,0259	0,05	0,05	
0213/32	gyep (legelő)	0,0234	0,04	0,04	
0213/33	gyep (legelő)	0,0288	0,05	0,05	
0213/34	gyep (legelő)	0,0284	0,05	0,05	
0213/35	gyep (legelő)	0,0363	0,07	0,07	
0213/41	gyep (legelő)	0,0263	0,05	0,05	
0213/42	gyep (legelő)	0,0572	0,11	0,11	
0213/44	gyep (legelő)	0,0259	0,05	0,05	
0213/45	gyep (legelő)	0,0392	0,07	0,07	
0213/46	gyep (legelő)	0,0345	0,07	0,07	
0213/47	gyep (legelő)	0,0457	0,09	0,09	
0213/48	gyep (legelő)	0,0227	0,04	0,04	
0213/50	gyep (legelő)	0,1118	0,21	0,21	
0215/5	szőlő	0,0403	0,70	0,70	

Település: Márianosztra

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
016/2	gyep (legelő), szántó	29,5023	238,52	55,78	védett épületrész
031	gyep (legelő)	0,9082	7,27	3,61	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
0196/2	gyep (legelő)	0,0674	0,13	0,13	
0207	szántó	1,0107	12,33	0,60	Vezetékjog
0266/1	gyümölcsös	5,5093	129,47	129,47	Bányaszolg. jog.
0270/2	gyep (rét)	0,0619	0,77	0,77	
0274/4	gyümölcsös	0,2877	6,76	6,76	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
0274/40	szántó	0,713	12,41	12,41	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0274/42	szántó	1,6529	28,76	1,45	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület
1048	kert	0,0140	0,22	0,22	
1054	kert	0,0068	0,11	0,11	
1149	kert	0,0180	0,28	0,28	
1231	szőlő	0,0252	0,70	0,70	

Település: Nagymaros

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0368/2	gyümölcsös	0,1208	2,84	2,84	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület

Település: Szob

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
039/5	szántó	0,0113	0,24	0,24	
070/156	szántó, gyümölcsös, erdő	15,0196	309,22	146,82	
079/1	szántó	0,7984	11,82	11,82	
080/28	szántó	0,0869	2,42	2,42	
080/36	szántó, gye (rét)	3,7865	99,86	84,34	
080/39	szántó	4,5979	128,73	55,71	
083/23	szántó	0,6630	13,86	13,86	
083/32	szántó	0,3684	5,45	5,45	
0113/13	szántó, erdő	5,9705	63,00	1,24	
0124/4	erdő	16,2345	84,43	2,62	
0167/3	gyep (rét)	0,1512	1,57	1,57	
0183/8	szőlő	0,0765	2,79	2,79	
0195/6	erdő	0,1693	0,71	0,71	

Település: Szokolya

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
04/17	szántó	0,1652	5,75	5,75	
04/42	szántó	13,1471	457,52	107,92	
04/59	szántó	6,8972	240,02	67,24	Kárpótlás
06/4	szántó	0,0240	0,58	0,58	
06/7	szántó	1,0639	25,85	25,85	
06/21	szántó	1,0300	25,03	0,53	
013/1	gyep (rét)	2,2728	41,36	18,87	
048/16	szántó	1,1183	12,48	12,48	
058/4	szőlő	0,0658	1,83	1,83	
070/1	szántó	6,116	53,21	20,05	
072/20	szántó	0,219	1,14	1,14	Bányászolgalmi jog
080/9	szántó	5,3700	93,44	93,44	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
097/20	szántó	0,4569	7,95	0,53	
097/22	szántó	0,8873	15,45	0,79	
097/36	szántó	10,9438	190,42	155,94	Bányaszolgalmi jog
097/39	szántó	11,1878	194,67	188,02	
0117/15	erdő	0,0955	0,70	0,70	Kárpótlás
0117/18	erdő	0,5476	4,00	4,00	
0192	erdő	0,0910	0,54	0,54	Bányaszolgalmi jog
0239/8	szántó	0,3772	1,96	1,96	
0239/9	szántó	0,1590	0,83	0,83	
0266/38	szántó	0,2536	1,32	1,32	
0319/2	szántó	0,8484	7,38	7,38	
0344/3	szőlő	0,0205	1,00	1,00	
0354/15	gyümölcsös	0,1485	2,32	2,32	
0371/77	szőlő	0,0460	2,24	1,76	
0371/78	gyümölcsös	0,0952	2,24	2,24	
0371/101	gyümölcsös	0,2251	5,29	5,29	
0371/119	szőlő, szántó	0,1558	5,20	5,20	
0371/124	szántó	0,1742	2,13	2,13	
0371/128	szántó	0,1776	2,17	0,10	
0371/134	szőlő	0,0803	3,91	0,29	
0371/135	szőlő	0,1643	8,00	8,00	
0371/137	gyümölcsös	0,2244	5,27	4,18	
0371/139	szántó	0,0909	0,79	0,79	
0371/150	szántó, gyepterület (legelő)	0,4438	2,64	2,64	
0413/2	erdő	0,1079	0,79	0,79	Duna–Ipoly Nemzeti Park védett terület

Település: Verőce

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
046/15	gyepterület (legelő)	0,0749	0,18	0,18	
046/29	gyepterület (legelő)	0,0582	0,14	0,14	
049/2	gyepterület (rét)	0,9346	30,84	30,84	
054/1	gyepterület (rét)	3,2382	106,86	1,15	
0111/2	szántó	0,6843	17,86	17,86	
0112/3	erdő	159,9715	671,88	3,49	Vezetékjog, bányaszolgalmi jog
6304	gyepterület (rét)	0,3305	5,75	2,35	
6323/1	gyepterület (rét)	0,3431	5,97	1,19	
6561/2	erdő	0,0032	0,01	0,01	
7040/3	kert	0,0179	0,50	0,50	
9007	kert	0,0066	0,25	0,25	
9009/1	gyepterület (legelő)	0,0152	0,06	0,06	
9069	erdő	0,0797	0,33	0,33	
9075	szőlő, gyepterület (legelő)	0,4708	14,10	9,00	

Település: Zebegény

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha)	Összes AK érték	Sorsolásra kerülő AK érték	A terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0103/5	szántó	0,0095	0,17	0,17	
0113/3	erdő, gyepterület (legelő)	10,6148	75,70	34,27	
0122/52	szántó	0,0327	0,08	0,08	
0122/53	szántó	0,0331	0,08	0,08	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A megjelenésben akadályozott érdekelt személy szabályszerű meghatalmazással ellátott meghatalmazottal képviselheti magát.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekét érinti, vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalhoz kifogást nyújthat be.

Miakich Gábor s. k.,
főigazgató

A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának k ö z l e m é n y e

A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján – az eddig közzétetteken kívül – az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámaát teszi közzé.

485077C	485818B	945953D	512940E	231804E	236588D
227460G	284348H	314392C	961090E	019817H	236454D
560558H	818749C	079424H	361573C	288239F	515194C
891127E	387882C	269915G	465959A	755166D	876983E
634523C	369159C	344942F	604118F	847706E	756883D
383875E	096234G	370127A	140028C	639855B	447962C
258684D	926853G	727936G	288437H	508946C	197142H
037849G	704308E	825467E	588784H	072159D	147361E
417676H	229479D	349487H	742909B	454545A	334193E
349651F	747935C	067632A	282377D	741273B	191222D
827368G	267012C	880892D	729930A	305258A	134793F
589752A	370194G	642744C	911032A	904121E	792376G
101586C	453540C	686049F	222429G	302947F	888497A
450039D	781539A	669848B	050782D	355992B	777504F
498381D	337360F	823148C	375404F	653172C	818654D
915014D	511004H	685928F	174716B	806747H	191358F
568446F	947271H	000177E	075194E	465470G	913424A
457338E	411869F	084401B	169603D	679875F	274357B
588978F	958051E	686012G	776399C	946802G	574343A
840107H	821007G	539758E	506689E	584806H	166187B
636584C	061918B	741617E	684380G	609544A	650475G
026881B	943974E	669934H	089561C	796524D	507057B
214506E	614936C	526355C	196109E	012695A	275607H
668233H	212958E	038395E	667519F	710225G	329094A
438722A	244179E	115468F	794636H	746564C	633103E
349648C	787268C	464137D	182262A	463878F	293356G

630564A	419819D	903102A	132847F	032988G	620564H
481225D	643508E	055870F	019382L	383047D	802060B
589459B	874635F	913733A	293241F	206461C	672020C
216800C	538556G	930207H	852281B	378881C	825547G
429352G	164611F	691737C	444158A	219510G	156392A
782166B	995128B	139638D	969798B	290547F	756336A
687798F	897588H	827458C	686372E	956322B	020089G
126896H	107972D	919255F	075162H	914222G	479877F
400084E	907483G	692853A	755791F	852065E	
568672A	480271D	385892C	059323D	852168E	
788928E	663142G	573976F	787320D	470738H	

*Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások
Központi Hivatala*

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezeres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2008. évre: 26 460 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2008. évi előfizetési díj egy évre: 26 460 Ft áfával. ☐

fél évre: 13 230 Ft áfával. ☐

Csekket kérek a befizetéshez. ☐

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668. Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon: 235-4554, 317-9999, 266-9290/240, 241, 245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen. 2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +215 Ft. A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

08.1045 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668. Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon: 235-4554, 317-9999, 266-9290/240, 241, 245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen. 2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +215 Ft. A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

08.1045 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.